

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 708 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 17 ΝΟΕΜΒΡΗ 2012 1,30 ΕΥΡΩ

Το Ισραήλ βομβαρδίζει τη Γάζα
Η Αντίσταση αντεπιτίθεται

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

17/11: Ημέρα σπουδαστών, Ζαΐρ: Ημέρα στρατού 17/11/1918: Ίδρυση ΚΚΕ 17/11/1934: Νυχτερινή αιματηρή σύγκρουση αστυφυλάκων-κομμουνιστών (Ακαδημίας), πολλές συλλήψεις 17/11/1968: «Δις εις θάνατον» στον Αλέκο Παναγιώλη για απόπειρα δολοφονίας Παπαδόπουλου 17/11/1973: Πολυτεχνείο 17/11/1977: Δύο βόμβες στη γαλλική σχολή (Αθήνα) 17/11/1978: Βόμβες σε εγκαταστάσεις και αυτοκίνητο Coca-Cola και στα γραφεία Απομάχων Αμερικάνων Αξιοματικών (Θεσσαλονίκη) 17/11/1979: Βόμβα καταστρέφει αποθήκη εταιρίας που ετοιμάζει εγκαταστάσεις ΗΥ Πολυτεχνείου 17/11/1980: Δολοφονία Σταματίας Κανελλοπούλου και Ιάκωβου Κουμή από ΜΑΤ (Πολυτεχνείο) 17/11/1986: Δολοφονία γενικού διευθυντή «Renault» Ζορζ Μπερ («Action Directe») 17/11/1987: Τρεις χιλιάδες διαδηλωτές επιτίθενται στην αμερικανική πρεσβεία, οδομαχίες 17/11/1991: Διπλή βομβιστική επίθεση (Θεσσαλονίκη) κατά γραφείων ΔΕΗ και ΙΚΑ (ΕΛΑ-1η Μάη) 18/11: Αλβανία, Μαρόκο: Ημέρα ανεξαρτησίας, Αϊτή: Ημέρα στρατού, Ομάν: Εθνική γιορτή 18/11/1977: Τρεις βόμβες σε αμερικάνικα αυτοκίνητα και μία σε κατάσταση AEG (Πάτρα) 18/11/1985: Δολοφονία 16χρονου Μιχάλη Καλτεζά από ΜΑΤ (Πολυτεχνείο) 18/11/1995: 504 συλλήψεις στο Πολυτεχνείο (οι 86 ανήλικοι) 19/11: Ημέρα τουαλέτας, Μάλι: Ημέρα απελευθέρωσης, Μονακό: Εθνική γιορτή, Πουέρτο Ρίκο: Ημέρα ανακάλυψης 19/11/1514: Ίδρυση Αβάνα (Κούβα) 19/11/1936: Δολοφονία Buenaventura Durutti 20/11: Ημέρα δικαιωμάτων παιδιού, ημέρα βιομηχανοποίησης Αφρικής, Μεξικό: Ημέρα επανάστασης (1910) 20/11/1920: Ο IRA εκτελεί δεκατέσσερις πράκτορες βρετανικών μυστικών υπηρεσιών 20/11/1977: Τέσσερις βόμβες σε εγκαταστάσεις «Bosch» και «Volkswagen» 20/11/1990: Αποτυχημένη επίθεση εναντίον Βαρδή Βαρδινογιάννη (17Ν) 21/11: Ημέρα τηλεόρασης, ημέρα χαιρετισμού 21/11/1973: Πραξικόπημα Ιωαννίδη 21/11/2001: Ο αστυφύλακας Γιάννης Ριζόπουλος εκτελεί τον 20χρονο Αλβανό Genjhan Celniku (πλάτεια Αμερικής) 21/11/2006: Μετανάστης νεκρός μετά από κράτηση στο ΑΤ Ομόνοιας 22/11: Λίβανος: Ημέρα ανεξαρτησίας 22/11/1973: Διαλύονται 28 φοιτητικοί σύλλογοι σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Γιάννενα, Χανιά 22/11/1978: Το ΚΚΕ εορ. καταδικάζει εμφύλιο και Δεκεμβριανό ως «ιστορικά λάθη καθοριστικής σημασίας» 22/11/1996: Ο αστυφύλακας Δημήτρης Τρίμης εκτελεί τον 45χρονο τσιγγάνο Αναστάσιο Μουράτη μπροστά σε ένα από τα τρία παιδιά του (Λιβαδειά) 22/11/2002: Διεύρυνση ΝΑΤΟ (Λετονία, Λιθουανία, Εσθονία, Σλοβακία, Σλοβενία, Βουλγαρία, Ρουμανία) 22/11/2005: Η Ανγκελα Μέρκελ ορκίζεται πρώτη γυναίκα καγκελάριος (Γερμανία) 23/11: Ιαπωνία: Ημέρα εργασίας-ευχαριστιών 23/11/1984: Βόμβα στη «Μεσημβρινή», καταστροφές σε τέσσερις ορόφους 23/11/2000: Εκτέλεση 22χρονου Τσαβαχίρ Κατσάνι και 15χρονου Ριόν (Αλβανία) από Έλληνα σπλοφόρο (Γαλάτιστα Χαλκιδικής).

● Από τη ΔΗΜΑΡ διαρρέεται ότι εξετάζει πώς θα ενισχύσει την παρουσία της στη συγκυβέρνηση, προκειμένου «να βάλει την αριστερή πινελιά» ●●● Τόσο ξεδιάντροποι; ●●● Τόσο ξεδιάντροποι ●●● «Τόσα ξέρουν, τόσα λένε», σχολίασε η Αντζελα για εκείνους που «ερμηνεύουν τη στάση μου με τρόπο επιφανειακό και επιπόλαιο» ●●● Σωστά, διότι η Αντζελα έχει μακρά πολιτική ιστορία που ουδείς δικαιούται να διαγράψει με παραπολιτικούς υπαινιγμούς ●●● Πάντοτε υπηρετούσε αρχές και αξίες ●●● Λένε για τον Γιωργάκη που λείπει στο εξωτερικό και δεν πατάει στη Βουλή, δεν λένε όμως τίποτα για τον Καραμανλή που κάνει το ίδιο ●●● Είναι ο μόνος πρώην πρωθυπουργός που δεν έχει πάρει το λόγο τρία χρόνια μετά την εκλογική του ήττα ●●● Δεν γράφει τουλάχιστον κάνα οδηγό για τις χασαποταβέρνες της Απτικής, να κάνει και κάτι χρήσιμο; ●●● Οχι πως ανησυχούμε για τη δόση (αφήνουμε την ανησυχία στους ΣΥΡΙΖΑίους), αλλά δεν ήταν εκπληκτική η κωλοτούμπα του Στουρνάρα; ●●● «Τη Δευτέρα περιμέ-

νουμε μια πολιτική δήλωση» ●●● Τρεις μέρες πριν ψήφισαν το πολυνομοσχέδιο-εφιάλη με την κατεπιγούσα διαδικασία, επικαλούμενοι τη 12η Νοέμβρη ως dead line για την έγκριση της δόσης ●●● Μαραθώνιος της Αθήνας χωρίς Γιωργάκη στην αφετηρία είναι σαν πασχαλινό τραπέζι με χοιρινό πρσοσέλινο ●●● Ρε σεις, λέτε να είχε δίκιο ο Μούτσης όταν τραγουδούσε «για όλα φταί' οι γόκοι», οι πρώην κι οι επόμενες ●●● Κοτζάμ στρατηγός τεσσάρων αστερών, με πλάκα τα παράσημα, ένα χρόνο στο κεφάλι της CIA, αναγκάστηκε να παραιτηθεί, επειδή πλακώθηκαν με e-mails η πρώ-

ην με τη νυν γκόκομά του ●●● Βέβαια, τα e-mails του περιβάλλοντος του αρχι-Cl-Aτζή παρακολουθούσε το FBI, το οποίο και τον «τελείωσε» ●●● Αφού πρώτα πήρσε μούγκα μέχρι τις εκλογές, για να μην κάνει ζημιά στον Ομπάμα ●●● Δεν είναι, όμως, εκπληκτικό να καθαρίζουν τις διαφορές τους οι ισχυροί με γυναικοδουλείς; ●●● Πρώτα ο Στρος-Καν, τώρα ο Πετρέους ●●● Μόνο ο Μπιλάρας την έβγαλε καθαρή ●●● Οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι τα ρολόγια Rollex τα ξέραμε, αλλά τα δαχτυλίδια Vero Gavello όχι ●●● Ευτυχώς που υπάρχει και ο

Μπουμπούκος και μας ανοίγει τα μάτια σε θέματα που είμαστε άσχετοι ●●● «Εγώ ήρθα για να κάνω πολιτική και όχι πολιτικαντισμό. Τις κατινιές τις αφήνω για τα άλλα κόμματα» δήλωσε η κυρία προέδρου των νεοναζι ●●● Απαιτούμε από τον Μπουμπούκο να βρει και να μας πει και πόσο κάνει το δαχτυλίδι ●●● Εκείνη η μήνυση στον Guardian, που με τόσες τυμπανοκρουσίες είχε αναγγείλει ο Δένδιας, ακόμα να υποβληθεί ●●● Και δεν πρόκειται ●●● Για τα κουλουβάχατα του ΠΑΣΟΚ τι να πρωτογράψει η στήλη; ●●● Εδώ «χάνονται» ακόμα και κολλητοί του Μπένι που χάνουν την ψυχραιμία τους ●●● Αυτό το σίριαλ θα τραβήξει καιρό, οπότε η στήλη δε θα μείνει παραπονεμένη ●●● Ο Κωστάκης ο Σκανδαλίδης, πάντως, δεν υπολόγιζε ότι ο Μπένι θα τον διαγράψει και έχει πάθει μια ψιλοταραχή ●●● Πάτε στοιχίμα πως μόλις μαλλιοτραβηχτούν οι «ενεργοί» θα βγει από τη ναφθαλίνη ο Παπουτσής; ●●● Αληθεύει ότι ο Μιχελογιαννάκης έγινε... δόκιμος βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ; ●

◆ Να σκέφτηκε ο Στουρνάρας το γεμπελικό κόλπο με την τροπολογία της τελευταίας στιγμής για τους υπαλλήλους της Βουλής, που λειτουργήσε σαν πεπονόφλυδα για να την πατήσουν ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Καμμένος, αποκλείεται. Δεν είναι τόσο μπασμένος στα κόλπα. Ή ο Μείμαράκης ή κάποιος από το επιτελείο του Σαμαρά τη σκέφτηκε και ο Στουρνάρας τη διεκπεραίωσε με τον καλύτερο τρόπο. Εκτός αν τη σκέφτηκε κάποιος από τους Βενιζέλο και Κουβέλη. Οποιοσ και να τη σκέφτηκε, σημασία έχει πως Βενιζέλος και Κουβέλης ήταν πλήρως ενήμεροι και είχαν συμφωνήσει. Ήταν ο μοναδικός τρόπος που είχαν για να κερδίσουν λίγες έστω εντυπώσεις και να ρεφάρουν.

◆ «Συχαρητήρια Κώστα μου. Πάντα ήσουν μ' αυτούς που έπρεπε, γλίστρανες με ευκολία. Καλές ψηφοθηρίες όπου κι αν βρεθείς». Επειδή αυτός που έκανε το ιοβόλο σχολίο για τον Σκανδαλίδη ονομάζεται Πάγκαλος δεν σημαίνει ότι πρέπει να το περάσουμε και στο ντούκου. Εμείς οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι ήταν ένα από τα πιο εύστοχα λακωνικά

πολιτικά σχόλια που έχουν γίνει εσχάτως. Μέσα σε 18 λέξεις ο Πάγκαλος «ζωγράφισε» τον πραγματικό Σκανδαλίδη. Αυτόν που ξόδεψε μερόνυχτα κάνοντας παρκέ στη ροζ βίλα της Αγράμπελης και γλείφοντας την παντοδύναμη Μιμή, αυτόν που βολεύτηκε επί Σημίτη και επί Γιωργάκη, αυτόν που στήριξε τον Βενιζέλο για να γίνει αρχηγός και όταν είδε ότι το μαγαζί διαλύεται τον παράτησε. Οι αρχηγοί έρχονται και παρέρχονται, ο «Κωστάκης» μένει. Κι αυτό ο Πάγκαλος δεν το ξεχνά, όσο κι αν σιχαίνεται τον Βενιζέλο.

◆ Ψευταράκο χαρακτηρίζει η ΚΕΔΕ (Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδας) τον υπουργό Εσωτερικών Ε. Στυλιανίδη, που ισχυ-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ρίστηκε στη Βουλή, ότι «έχουν ήδη μέχρι την προηγούμενη Παρασκευή δαπανηθεί 60 εκατ. ευρώ από το συνολικό προϋπολογισμό των 80 εκατ. ευρώ που έχει εγκριθεί για φέτος για τα καύσιμα των σχολείων, ώστε να υπάρχει ετοιμότητα να αντιμετωπιστεί ο χειμώνας κυρίως στις ορεινές και απομακρυσμένες περιοχές, που οι θερμοκρασίες είναι ιδιαίτερα χαμηλές». Οι δήμαρχοι (Πασόκοι και Νεοδημοκράτες στην πλειοψηφία τους), χαρακτηρίζουν «τουλάχιστον αναληθή» όσα ισχυρίστηκε ο Στυλιανίδης και απεκάλυψαν ότι τα 60 εκατ. δε δόθηκαν για πετρέλαιο, αλλά «για την συνολική αντιμετώπιση των λει-

τουργικών δαπανών των σχολικών μονάδων (γραφική ύλη, ρεύμα, νερό, καθαριότητα και πετρέλαιο)».

◆ Να υπερασπίζεται η βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ Μαρία Κανελλοπούλου τους ανθρώπους που εργάζονται στα τηλεοπτικά σίριαλ

και έχουν μείνει χωρίς δουλειά το καταλαβαίνουμε. Αφήστε, όμως, ήσυχο τον πολιτισμό, κυρία. Δεν είναι χειρότερα τα τούρκικα σίριαλ από αυτά στα οποία παίρνατε μέρος εσείς, εξασφαλίζοντας, αν όχι το παντεσπάνι σας, τουλάχιστον φωμί πρώτης ποιότητας. Γιατί εμείς τουλάχιστον δε σας θυμώμαστε παρά μόνο σε δεύτερους ρόλους σε άθλια σίριαλ τύπου «Το καφέ της Χαράς». Και σε θεατρικές αρπαχτές μέσω των οποίων κάποιος εξαργύρωναν την τηλεοπτική υπερπροβολή διάφορων ατάλαντων. Αφήστε, λοιπόν, ήσυχο τον πολιτισμό, μάλλον δεν έχετε κα μεγάλη σχέση μ' αυτόν.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πρώτον, οι θυσίες που περιέχονται στο πολυνομοσχέδιο που ψηφίσαμε και στον Προϋπολογισμό που πρόκειται να ψηφίσουμε είναι και οι τελευταίες, εφόσον, βέβαια, εφαρμόσουμε όσα νομοθετήσαμε. Και αυτό είναι μέρος της συμφωνίας που υπογράψαμε για πρώτη φορά. Δεύτερον, οι αδικίες που πρώτος εγώ δέχθηκα ότι έχουν γίνει, θα αρχίσουν να επανορθώνονται μόλις βγούμε από τα ελλείμματα. Και αυτό είναι μέρος, επίσης, της συμφωνίας που υπογράψαμε για πρώτη φορά.

Αντώνης Σαμαράς

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Σύμφωνα με πληροφορίες από το υπουργείο Οικονομικών υπολογίζεται ότι το χαράτσι για το 2011 δεν πλήρωσαν, μερικώς ή ολικώς, περίπου 500.000 μικροεπιχειρηματίες και το σχετικό ποσό που δεν πληρώθηκε υπολογίζεται σε περίπου 150 εκατ. ευρώ.

capital.gr

Το ΠΑΣΟΚ καθημαγμένο βγαίνει απ' αυτήν την προσπάθεια μόνο του. Μπράβο στο Σαμαρά που είπε: «Ουδείς αναμάρτητος!». Πρέπει να το σκεφτείτε

και εσείς, μόνο εν τω Αδει ουκ έστι μετάνοια. Πρέπει να ομολογήσουμε, να σκεφτούμε τι λάθη κάναμε όλοι και να προχωρήσουμε μπροστά. Εμείς πιστεύουμε ότι θα σωθεί η Ελλάδα. Και εάν σωθεί η Ελλάδα, θα ανατείλει ο ήλιος του ΠΑΣΟΚ, όσο και εάν κάποιος θα ήθελε να βουλιάξει η Ελλάδα, αρκεί να βουλιάξει το ΠΑΣΟΚ. Αυτό δεν θα συμβεί.

Απόστολος Κακλαμάνης
Τα 31,5 δισ. θα πάνε στην πληρωμή τοκοχρεολυσίων που

λήγουν εντός του έτους και στην ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Γ. Λακόπουλος (Νέα)

Μέχρι τώρα τους ενοχλούσε πολύ (σ.σ. τους ΣΥΡΙΖΑίους) που τους λέγαμε, όπως το είπε και η κ. Παπαρήγα, ότι ανήκουν στο λόμπι της δραχμής. Τις τελευταίες μέρες προσπαθούν να μας πείσουν ότι είναι κάτι ακόμη χειρότερο, ότι είναι το λόμπι της παράνοιας που ονειρεύεται εμφύλιους σπαραγμούς.

Αντώνης Σαμαράς
Οποιοσ θέλει να γίνει συνι-

τώσα του ΣΥΡΙΖΑ ή όποιος θέλει να διαπραγματευθεί την ιστορία του με τον κ. Σαμαρά είναι ελεύθερος να το κάνει, καθώς εν προκειμένω δεν υπάρχουν σκυλιά να γαβγίζουν προς αποτροπή.

Οδ. Κωνσταντινόπουλος

Η αίσθησή μου είναι ότι οι μεταρρυθμίσεις που διεξάγονται στην Ελλάδα γίνονται όλο και περισσότερο κατανοητές από τους Έλληνες πολίτες.

Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ

Τι αλλάξαμε στα εργασιακά; Να το πούμε και να το ξεκαθα-

ρίσουμε μια και καλή. Για πρώτη φορά μπαίνουν και σε νόμο ότι η Ελλάδα στο χώρο της αγοράς εργασίας έχει ό,τι έχει και η υπόλοιπη Ευρώπη. Το ευρωπαϊκό κεκτημένο είναι και για την Ελλάδα.

Ιωάννης Βρούτσης

Εκεί που περίμενα πραγματικά ότι αυτές οι πολιτικές –και δεν μιλάμε μόνο για την Ελλάδα, μιλάμε για όλη την Ευρώπη– θα την βρουν από το λαό, τελικά αυτές οι κυβερνήσεις που εκπροσωπούν αυτές οι πολιτικές θα την βρουν από τον κουτσό.

Γιάννης Σταθάς (ΣΥΡΙΖΑ)

Δύναμή τους η αδυναμία του λαού

Αν υπάρχει ένα συμπέρασμα από τις πολιτικές εξελίξεις των τελευταίων δύο εβδομάδων είναι πως η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη κουτσά-στραβά μπορεί να πορευτεί, αν δεν υπάρξει ισχυρή λαϊκή παρέμβαση στην πολιτική κρίση. Κι αν υπάρχει ένα δεύτερο, πιο σημαντικό κατά τη γνώμη μας συμπέρασμα, που αφορά το μέλλον, είναι πως μια ισχυρή λαϊκή παρέμβαση στην κρίση μπορεί να οδηγήσει σε κατάρρευση το σημερινό κυβερνητικό σχηματισμό, υπό τους σημερινούς όμως όρους δεν είναι σε θέση και ν' αλλάξει τη ρότα του ελληνικού καπιταλισμού, διότι δεν έχουν διαμορφωθεί όροι ξεπεράσματος του αστικού κοινοβουλευτικού συστήματος, γεγονός που του επιτρέπει να βρίσκει πολιτικές λύσεις διακυβέρνησης, έστω και βραχυβίες.

Ο Σαμαράς κατάφερε να βγάλει με τις μικρότερες δυνατές απώλειες τη διαδικασία ψήφισης του πιο εφιαλτικού πακέτου μέτρων της «μνημονιακής» εποχής. Διέγραψε τρεις άσημους βουλευτές (Σταυρόγιαννη, Κασαπίδη, Σολδάτο), στέλνοντας σκληρό μήνυμα εσωκομματικής πειθαρχίας. Αμέσως μετά την ψήφιση και του προϋπολογισμού, με ύφος θριαμβευτή, πήρε το αεροπλάνο και ταξίδεψε πρώτα στις Βρυξέλλες και μετά στη Μάλτα, για να φέρει τη δόση και κεφάλαια για επενδύσεις (το δεύτερο ανήκει ακόμα στη σφαίρα της προπαγάνδας). Μια γερή δόση προπαγάνδας, με εμφανίσεις του δίπλα στον Μπαρόζο, τον Ρομπιάι, τον Σουλτς, του ήταν απαραίτητη για να συγκεντρώσει πάνω του όλα τα φώτα και να προβληθεί σαν η μοναδική ελπίδα για τη σωτηρία του έθνους. Κίνηση λογική και προβλέψιμη, αν αναλογιστούμε τα χάγια που έχουν οι συνεταιίροι του στη συγκυβέρνηση.

Ο Βενιζέλος έχει χάσει εντελώς τη μάλα. Διέγραψε με συνοπτικές διαδικασίες όχι μόνο από την κοινοβουλευτική ομάδα αλλά και από το ΠΑΣΟΚ τους «αντάρτες» των ψηφοφοριών, όμως δέχτηκε ένα χτύπημα εκ των έσω, με την παραίτηση του εξ απορρήτων του Δασέρη. Το γεγονός ότι ο τελευταίος χαρακτηρίσε το ΠΑΣΟΚ «φούσκα της μεταπολίτευσης», την ώρα που ο Βενιζέλος είχε φτάσει το δραματικό αφιγήμα με τίτλο «Το ΠΑΣΟΚ ακολουθεί τη μοίρα της χώρας», ταυτίζοντας το κόμμα (δηλαδή τον εαυτό του) με τη χώρα, αποτελεί ένδειξη του πανικού που έχει καταλάβει το βενιζελικό επιτελείο. Όταν ο

πιο στενός του συνεργάτης δεν μπορεί να παρακολουθήσει τον πολιτικοποιητικό οίστρο του αρχηγού, από ποιους να περιμένει βοήθεια; Από τη Χριστοφιλοπούλου, τον Πρωτόπαπα και τον... Κουτρουμάνη (η Φώφη έτσι κι αλλιώς είναι μόνο για... παρκέ), τους μοναδικούς που απέμειναν να θυμίζουν ότι αυτό το κόμμα ήταν κάποτε το ΠΑΣΟΚ και οι οποίοι είναι έτοιμοι να την κάνουν γι' άλλες πολιτείες έτσι και αλλάξει η κατάσταση; Ποιον να πρωτοσυνιμετωπίσει στο εσωκομματικό πεδίο; Τον Λοβέρδο, που δείχνει ν' αλλάζει τακτική και να μην πηγαίνει για δημιουργία άλλου κόμματος, τον Χρυσόχοιδη, που είναι μεν το απόλυτο τίποτα, διαθέτει όμως γερές πλάτες (εντός και κυρίως εκτός), τον Σκανδαλίδη, που έδειξε να μην περιμένει τη διαγραφή και δηλώνει ότι κανένας δεν πρόκειται να τον διώξει από το ΠΑΣΟΚ, ή τους παλαιούς βαρόνους (Παπουτσή, Ρέππια, Βάσω κ.ά.), οι οποίοι του σπάνε τα νεύρα με την εκκωφαντική σιωπή τους;

Ο Κουβέλης έχει τα δικά του προβλήματα. Διότι ο μεν Μιχελιγιάννης την έκανε έγκαιρα και ήδη έχει γίνει... δόκιμο μέλος της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ, όμως ο Βουδούρης (με παρέα τον Μουτσινά) αποδεικνύεται ανώτερος του Βούδα σε αταραξία. Τον έβριζαν εν χορώ Κουβέλης και κολλητοί, αλλά αυτός όχι μόνο παρέμεινε στη συνεδρίαση της ΚΟ, αλλά είχε φροντίσει να τους διαμηνύσει από τα πριν ότι «το κόμμα είμαι εγώ» και να αποκαλύψει ότι ο Σαμαράς του είχε προτείνει το υπουργείο Υγείας, αλλά αυτός έμεινε πιστός στη ΔΗΜΑΡ! Μπορεί να είναι μικρότερα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Κουβέλης σε σχέση μ' αυτά του ΠΑΣΟΚ, η ΔΗΜΑΡ όμως δεν παύει να είναι ένα κόμμα σε βαθιά κρίση, καθώς είναι αυτή που διέπραξε την πιο χοντρή κοροϊδία των ψηφοφόρων της. Αν αναρωπίστε γιατί δεν σηκώνεται να φύγει από τη ΔΗΜΑΡ ο Βουδούρης, σκεφθείτε πως αν έφευγε θα ήταν απλά ένας ασήμαντος ανεξάρτητος βουλευτής ή έστω συνεργαζόμενος με τον ΣΥΡΙΖΑ, ενώ τώρα είναι ο διαφωτών της ΔΗΜΑΡ, που συγκεντρώνει πάνω του τα φώτα της δημοσιότητας. Στόχος του είναι να ηρωποιηθεί όσο γίνεται περισσότερο, ν' ανεβάσει τις μετοχές του στο πολιτικό χρηματιστήριο και να πουλήσει καλύτερα τον εαυτό του στη συνέχεια.

Αντε τώρα να κάνει ανασχηματισμό ο Σαμαράς υπ' αυτές τις συνθήκες. Όλα δείχνουν,

όμως, ότι αυτή την περίοδο περισσότερο τον απασχολεί το πώς θα επιβληθεί στους συνεταιίρους του, παρά πώς θα τους δώσει προνόμια. Δεν είναι τυχαίο που αμέσως μόλις διέρρευσε η απόφαση του ΣΤΕ για την απόδοση ιθαγένειας σε αλλοδαπούς (νόμος Ραγκούση), έσπευσε να δώσει εντολή στον Αθανασίου να ετοιμάσει νομοθετική ρύθμιση που θα καταργεί αυτές τις διατάξεις του νόμου Ραγκούση, πετώντας το γάντι στους Βενιζέλο και Κουβέλη. Υπάρχει, βέβαια, η έννοια του Σαμαρά να εμφανιστεί ως πρωτομάχος της δεξιάς, παρακάμπτοντας νεοναζί και Καμμένο, αλλά μπορούσε να περιμένει μερικές μέρες, μέχρι τουλάχιστον να δημοσιευτεί η απόφαση του ΣΤΕ, και να κάνει στο μεταξύ κάποιες συνεννοήσεις με τους συνεταιίρους στην κυβέρνηση. Δεν το έκανε κι αυτή ήταν μια κίνηση περιφρόνησής τους. Ήταν σαν να τους έλεγε «καθήστε στ' αυγά σας, γιατί δεν μετράτε». Το βράδυ, βέβαια, αναδιπλώθηκε, μετά τις σιριδές που έβγαλαν ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ, όμως το μήνυμα είχε ήδη σταλεί.

Στην πραγματικότητα, αυτό που κάνει ο Σαμαράς είναι να εκβιάζει τους Βενιζέλο και Κουβέλη με εκλογές. Ο ίδιος διαφρέει, μέσω των επιφορτισμένων μ' αυτό το καθήκον ανθράπων του Μαξίμου, ότι μπορεί να πάει σύντομα σε εκλογές με το δίλημμα «Σαμαράς ή Τσίπρας», ενώ οι άλλοι δύο θα πάνε σε εκλογές με το «βγαίνω δε βγαίνω». Ιδιαίτερα η ΔΗΜΑΡ θα ρισκάρει ακόμα και την κοινοβουλευτική της επιβίωση. Αλλά και το ΠΑΣΟΚ μπορεί να μην έχει τέτοιο πρόβλημα, όμως θα βρεθεί με μια κοινοβουλευτική ομάδα μικρότερη των 20 βουλευτών.

Κατά τη γνώμη μας αυτός είναι ένας εκβιασμός χωρίς άμεση πρακτική εφαρμογή. Και να ήθελε ο Σαμαράς να πάει σε εκλογές για να ξεκαθαρίσει το τοπίο, δε θα του το επέτρεπαν από το Βερολίνο. Για ποιο λόγο να επιτρέψουν εκλογές εκλογικής σκοπιμότητας; Για να μπουν σε μια περίοδο μεγαλύτερης αβεβαιότητας; Αν η συγκυβέρνηση μπορεί να πορευτεί κι άλλο, γιατί να μπουν σε εκλογικές περιπέτειες; Όμως, έτσι όπως πλασάρεται ο εκβιασμός από το Μαξίμο, από τη μια βοηθάει τους Βενιζέλο και Κουβέλη να συμμαζεύουν ό,τι απέμεινε από τα κόμματά τους και ν' αφήσουν τις πολλές σιριμιόνιες, αράζοντας στα κιλά τους, και από την άλλη τροφοδοτεί την πολιτική επικαιρότητα με την πάντοτε αποπροσανατολιστική εκλογολο-

γία. Βέβαια, ποτέ δεν ξέρεις τι «ατυχήματα» μπορεί να προκύψουν όταν παίζονται τέτοια παιχνίδια, όμως όσο δεν υπάρχει ισχυρή λαϊκή παρέμβαση η συγκυβέρνηση θα μπορεί κουτσά-στραβά να πορευτεί. Με προβλήματα, με ανταγωνισμούς στο εσωτερικό της και χτυπήματα κάτω από τη μέση από τον Σαμαρά, με τους Βενιζέλο και Κουβέλη να ανταγωνίζονται μεταξύ τους για το ποιος θα μαζέψει γύρω του ό,τι σοσιαλδημοκρατικό έμεινε εκτός ΣΥΡΙΖΑ, πάντως θα πορεύεται.

Για πόσο θα μπορεί να πορεύεται; Σίγουρα όχι μέχρι το τέλος της τετραετίας, αλλά δεν έχει καμιά σημασία να προσπαθήσουμε να μαντέψουμε πόσο θα μπορεί να σταθεί άλλο και θα πάει σε εκλογές. Γιατί εκείνο που έχει σημασία είναι με ποιους όρους θα πάει σε εκλογές και τι προοπτικές θα διαφραούν. Αν π.χ. ο Σαμαράς κρίνει ότι κάποια συγκυρία τον βολεύει για να ξεκαθαρίσει το τοπίο και να ξεανακερδίσει, θα έχει κανένα όφελος ο ελληνικός λαός από έναν τέτοιο ελιγμό; Αν ενταθούν τα προβλήματα μέσα στο κυβερνητικό στρατόπεδο και πάνε σε εκλογές έστω και όχι με τους καλύτερους όρους για τον Σαμαρά, τι θα κερδίσει ο ελληνικός λαός; Κι αν κερδίσει ο ΣΥΡΙΖΑ και εφαρμόσει τη δική του διαχειριστική πολιτική, την πραγματική, αυτή που περιγράφουν τα οικονομικά του στελέχη, με τις γοργές «προσαρμογές» που πάντοτε κάνουν τα αστικά κόμματα μετά τις εκλογές, τι θα κερδίσει ο ελληνικός λαός; Νέες θυσίες με μια ελπίδα που θ' αποδειχτεί και πάλι φρούδα.

Εμείς, όμως, θα πάμε και ένα βήμα παραπέρα. Ακόμα κι αν η κυβέρνηση καταρρεύσει μετά από ισχυρές μαζικές κινητοποιήσεις, αυτή η κατάρρευση από μόνη της δεν είναι ικανή να γυρίσει σελίδα στην πορεία του τόπου. Όταν το σύστημα παραμένει ανέπαφο, έχει τη δυνατότητα να αναδιατάσει τις πολιτικές του δυνάμεις και να δημιουργεί σχήματα εξουσίας που του δίνουν τη δυνατότητα να συνεχίσει ουσιαστικά αλώβητο. Ευχής έργο είναι πάντοτε ο ξεσηκωμός του λαού, όμως πρέπει να βλέπουμε πιο πέρα. Να βλέπουμε το μεγάλο κενό πολιτικής εκπροσώπησης, που δεν επιτρέπει αισιοδοξία για την επόμενη μέρα. Το παράδειγμα της Αργεντινής είναι άκρως διδακτικό. Η λαϊκή εξέγερση έφερε στην εξουσία τη σοσιαλδημοκρατία και ο καπιταλισμός συνέχισε το δρόμο του.

■ Αφέλεια ή τυχοδιωκτισμός;

Χαλί στον Σαμαρά και τον Στουρνάρα έστρωσε ο Τσίπρας με την ομιλία του κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού, υποστηρίζοντας ότι παρά τα αντιλαϊκά μέτρα δε θα πάρουν τη δόση. Είπε συγκεκριμένα: «Ψηφίσατε τα μέτρα και με το παραπάνω, τη δόση όμως δεν την πήρατε. Τη δόση για την οποία μας λέγατε ότι αν δεν εκταμιευτεί μέχρι τις 16 Νοέμβρη θα καταρρεύσουμε και δεν θα έχουμε να πληρώσουμε μισθούς και συντάξεις –και ο κ. Σαμαράς και ο κ. Στουρνάρας, έλεγαν ότι θα πεινάσουμε στις 16 Νοέμβρη– **δεν φαίνεται ότι θα την πάρουμε**». Επανήλθε, μάλιστα, στο ίδιο θέμα, σε άλλο σημείο της ομιλίας του: «Μας λέτε, όμως, "Και τι θα κάνετε αν δεν σας δώσουν τη δόση", μας κουνούσατε το δάχτυλο με ύφος εισαγγελέα προεκλογικά. Εσείς τώρα, κύριε Σαμαρά, τι θα κάνετε αν δεν σας δώσουν τη δόση; Ποιο είναι το σχέδιό σας;».

Πρώτος παρέλαβε το πολύτιμο δώρο ο Στουρνάρας, αν και το στεγνό τεχνοκρατικό του ύφος και η φανερή απειρία του στα κοινοβουλευτικά σόου δεν τον βοήθησαν ν' ανεβάσει τους τόνους: «**Η δόση θα εκταμιευθεί το συντομότερο δυνατό και δεν θα μας δημιουργήσει κανένα πρόβλημα χρεοκοπίας. Δεν μπορώ να καταλάβω τη χαιρεκακία με την οποία η Αντιπολίτευση μιλάει για υποτιθέμενη καθυστέρηση**». Και στο τέλος της ομιλίας του: «**Από τη δόση του έλληνα υπουργού Οικονομικών, με συνειδηση των λόγων μου απέναντι σε όλους τους πολίτες που μας ακούνε αυτήν τη στιγμή, θα ήθελα να διαβεβαιώσω με τον πιο επίσημο και κατηγορηματικό τρόπο ότι η δόση θα εκταμιευτεί και το πρόγραμμα οικονομικής στήριξης της χώρας θα συνεχιστεί με τους καλύτερους δυνατούς όρους που θα ανταποκρίνονται στις ανάγκες της εθνικής μας οικονομίας**».

Ο κοινοβουλευτικός έμπειρος Σαμαράς, όμως, έκανε σημαία του τη μούρδα του Τσίπρα: «**Τα χρήματα της δόσης των 31 δισεκατομμυρίων που πρόκειται να πάρουμε, θα έρθουν έγκαιρα. Θα έρθουν, κύριε Τσίπρα, στο ακέραιο και με το παραπάνω. Γι' αυτό το παραπάνω δουλεύω συνεχώς. Κάποιοι εδώ μέσα αμφισβητούν, το είν θα έρθουν. Εγώ δουλεύω για το παραπάνω**». Και σε άλλο σημείο της ομιλίας του: «**Βιαστήκατε να χαρείτε, γιατί θα σας πικράνουμε. Τα λεφτά θα τα πάρουμε κι ας προεξοφλείτε το αντίθετο. Εγώ δεν περιμένω βέβαια να ζητήσει κανένας συγνώμη όταν θα τα πάρουμε, περιμένω, όμως, να καταλάβετε ότι το να δηλητηριάζετε τον ελληνικό λαό συνέχεια καλλιερώντας την απελπισία, κερδοσκοπώντας στην απόγνωση, ευχόμενοι τα χειρότερα έχει και ένα όριο**».

Το αποτέλεσμα ήταν να μετατραπεί το «παίρνουμε ή δεν παίρνουμε τη δόση;» σε κυρίαρχο δίλημμα της συγκυρίας και να κάνουν ο Σαμαράς με τον Στουρνάρα έναν υπεινίο περίπατο, ξεφεύγοντας λίγο από το βαρύ γι' αυτούς ζήτημα των αντιλαϊκών μέτρων. Και το ερώτημα είναι γιατί επέλεξε ο Τσίπρας να παίξει σ' αυτό το γήπεδο; Πίστευε, αλήθεια, ότι υπάρχει περίπτωση να μην δοθεί, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, η δόση, που έτσι κι αλλιώς προορίζεται για την αποπληρωμή των δανειστών και για την ανακεφαλαίωση των τραπεζών; Ακόμα και να του πέρασε από το μυαλό, οι σύμβουλοί του θα πρέπει να τον απέτρεψαν, γιατί όποιος έχει στοιχειώδη γνώση των οικονομικών δεδομένων στην Ευρωζώνη ξέρει πως τα νέα δάνεια προς το ελληνικό κράτος θα δοθούν, μόλις ολοκληρωθεί το άγριο παζάρι ανάμεσα στο ΔΝΤ και τη Γερμανία.

Τότε γιατί διέπραξε τη γκάφα; Δεν πιστεύουμε ότι δέλησε να διευκολύνει τον Σαμαρά. Απλά, την πάτησε λόγω του άκρατου καιροσκοπισμού, της εντυπωσιοθηρίας, του σαλταδορισμού και της παντελούς έλλειψης αρχών, που χαρακτηρίζουν ειδικά τον Τσίπρα. Επειδή ήταν φανερό ότι τη Δευτέρα δε θα δινόταν η δόση (ο Στουρνάρας είχε ήδη δηλώσει ότι περιμέναν μόνο μια πολιτική δήλωση), ο Τσίπρας θέλησε να δρέψει στιγμιαίες εντυπώσεις. Όμως ακόμη κι αυτές τις έχασε, γιατί ο Σαμαράς πήρε πάνω του το παιχνίδι, ξέροντας ότι μετά από μερικές μέρες θα επιβεβαιωθεί.

Ετοιμη για Μνημόνιο η Κύπρος

Οπως δήλωσε την Τρίτη ο υπουργός Οικονομικών της Κύπρου Β. Σιαρλή, η κυβέρνηση Χριστόφια είναι έτοιμη να καταθέσει προσφυγή για βοήθεια από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης. Αυτό ενδεχομένως να έχει γίνει τη στιγμή που διαβάζετε αυτές τις γραμμές, δεδομένου ότι, όπως δήλωσε ο Σιαρλή, μέχρι το τέλος της εβδομάδας αναμενόταν να ολοκληρωθεί η έκθεση της τρούικας. Όπως γράφτηκε στον κυπριακό Τύπο, έχει επέλθει συμφωνία κυβέρνησης-τρούικας και για τη δημιουργία ξεπουλήματος της κρατικής περιουσίας, κατά το πρότυπο του ΤΑΙΠΕΔ.

Δεν χρειάζεται, βέβαια, να κάνουμε κάποιο ιδιαίτερο σχόλιο. Ο... κομμουνιστής Χριστόφιας έβαλε την ουρά στα σκέλια και «προσαρμόστηκε», προς μεγάλη λύπη του ΣΥΡΙΖΑ, που πρέπει να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα.

■ Συρία

Νέος Συνασπισμός της αντιπολίτευσης

Υστερα από σκληρές διαπραγματεύσεις τριών ημερών, οι εκπρόσωποι διάφορων πολιτικών ομάδων της αντιπολίτευσης συμφώνησαν, την περασμένη Κυριακή 11 Νοεμβρίου, στη συγκρότηση ενός νέου πολιτικού σχηματισμού – ομπρέλα, του «Συριακού Εθνικού Συνασπισμού για την Αντιπολίτευση και τις Επαναστατικές Δυνάμεις».

Οι διαπραγματεύσεις έγιναν υπό το άγρυπνο βλέμμα αράβων, αμερικάνων και άλλων δυτικών διπλωματών και αξιωματούχων που είχαν καταλύσει στο πολυτελές ξενοδοχείο στη Ντόχα του Κατάρ όπου διεξάγονταν οι διαπραγματεύσεις.

Το Συριακό Εθνικό Συμβούλιο, η μεγαλύτερη ομάδα της συριακής αντιπολίτευσης και μέχρι τώρα προνομιακός συνομιλητής της Δύσης ως εκπρόσωπος της αντιπολίτευσης, αναγκάστηκε τελικά, κάτω από την έντονη πίεση των ΗΠΑ, της Σαουδικής Αραβίας και του Κατάρ που το απείλησαν ακόμη και με διακοπή της χρηματοδότησης, να πάρει μέρος στο νέο σχήμα. Παρόλο που πολλά μέλη του είχαν εκφράσει έντονες αντιρρήσεις φοβούμενα ότι θα παραγκωνιστεί στο νέο σχήμα, γι' αυτό και έγινε σκληρό παζάρι για να εξασφαλιστούν όσο το δυνατόν περισσότερες θέσεις στα όργανα του Συνασπισμού.

Η πολιτική πλατφόρμα του Συνασπισμού βασίζεται στο σχέδιο για τη «Συριακή Εθνική Πρωτοβουλία», που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 2 Νοεμβρίου από το γνωστό αντίπαλο του καθεστώτος Ασσαντ και καπιταλιστή, Ριάντ Σείφ, ο οποίος υποστηρίζεται από το Λευκό Οίκο. Πρόκειται ουσιαστικά για την αμερικάνικη πρόταση για τη δομή και το ρόλο της συριακής αντιπολίτευσης. Με στόχο να παραγκωνιστεί το αναποτελεσματικό, αναξιοπίστο και χωρίς σοβαρή πολιτική επιρροή στο εσωτερικό της Συρίας Συριακό Εθνικό Συμβούλιο και να συγκροτηθεί μια πιο συνεκτική και αντιπροσωπευτική αντιπολίτευση, ως εναλλακτική πολιτική λύση στο καθεστώς Ασσαντ, μέσω της οποίας θα διοχετεύεται η χρηματοδότηση της αντιπολίτευσης και ο οπλισμός στους αντάρτες, ώστε να αποκλειστούν οι ένοπλες ομάδες του ριζοσπαστικού Ισλάμ, που αυξάνονται συνεχώς και φέρονται να έχουν στην κατοχή τους τα περισσότερα και καλύτερα όπλα. Αξίζει να σημειωθεί ότι σε σχετικό άρθρο του το αμερικάνικο περιοδικό «TIME» στην ηλεκτρονική του έκδοση (13/11/12) χαρακτηρίζει τον «Εθνικό Συνασπισμό προϊόν των δυτικών και αράβων υποστηρικτών του – που εξοργισμένοι από την αποτυχία του προηγούμενου ευνοούμενου τους, του Συριακού Εθνικού Συμβουλίου, να ξεπεράσει τις διαλυτικές διαφωνίες ανάμεσα στις φράξιες και να αποκτήσει κάποια επιρροή στη βάση – πίεσαν ομάδες της αντιπολίτευσης στην εξορία να δεχτούν μια νέα πιο αντιπροσωπευτική ηγετική δομή ως προϋπόθεση για να συνεχιστεί η ξένη υποστήριξη».

Πρόεδρος του «Συριακού Εθνικού Συνασπισμού για την Αντιπολίτευση και τις Επαναστατικές Δυνάμεις» εκλέχτηκε ο Μοάζ αλ – Κατίμπ, μετριοπαθής σουνίτης και πρώην ιμά-

μης στο ιστορικό τζαμί Ουμαϊγιάντ στη Δαμασκό και αναπληρωτής του ο προαναφερόμενος Ριάντ Σείφ και η Σουχαϊρ αλ Ατάσι, ακτιβίστρια της αντιπολίτευσης από γνωστή πολιτική οικογένεια της Χομς.

Οι δυνάμεις που συγκρότησαν το Συριακό Εθνικό Συνασπισμό συμφώνησαν σε 12 σημεία, μεταξύ των οποίων, να εργαστούν για την πτώση του καθεστώτος και όλων των συμβόλων και των στηριγμάτων του, να αποκλείσουν κάθε διάλογο με την κυβέρνηση Ασσαντ, να ενώσουν τις ένοπλες ομάδες κάτω από ένα ανώτατο στρατιωτικό συμβούλιο και να συγκροτήσουν μια εθνική δικαστική επιτροπή για τις ελεγχόμενες από τους αντάρτες περιοχές. Συμφώνησαν επίσης στη συγκρότηση ενός σώματος, μιας συνλεύσης, από 60 μέλη, από τα οποία τα 22 θα προέρχονται από το Συριακό Εθνικό Συμβούλιο και τα 14 θα είναι εκπρόσωποι των 14 περιφερειών της Συρίας, καθώς και στο σχηματισμό μιας προσωρινής κυβέρνησης όταν ο Συνασπισμός κερδίσει τη διεθνή αναγνώριση και μιας μεταβατικής κυβέρνησης μετά την πτώση του καθεστώτος Ασσαντ.

Πρωταρχικός στόχος του Συνασπισμού είναι η διεθνής αναγνώριση προκειμένου να ανοίξει ο δρόμος για περισσότερη οικονομική «βοήθεια» και καλύτερο εξοπλισμό από τις αραβικές και δυτικές πρωτεύουσες.

Το Συμβούλιο Συνεργασίας του Κόλπου (οι αμερικανόδουλες μοναρχίες της Σαουδικής Αραβίας, του Μπαχρέιν, του Ομάν, του Κατάρ, του Κουβέιτ και των Ενωμένων Αραβικών Εμιράτων) έσπευσαν αμέσως να αναγνωρίσουν το Συνασπισμό ως το «νόμιμο εκπρόσωπο του συριακού λαού».

Ο Αραβικός Σύνδεσμος καλωσόρισε το σχηματισμό του, αλλά περιορίστηκε να τον αναγνωρίσει ως «εκπρόσωπο των ιδανικών του συριακού λαού», λόγω επιφυλάξεων στις γραμμές του από την πλευρά του Ιράκ και της Αλγερίας και της αποχής του Λιβάνου, λόγω της ευαίσθητης θέσης και σχέσης του με τη Συρία, όπως αναφέρεται στο κείμενο της απόφασης.

Ο Λευκός Οίκος σε ανακοίνωσή του στις 13 Νοεμβρίου τον αναγνώρισε ως «ένα νόμιμο εκπρόσω-

πο του συριακού λαού» και όχι ως το μόνο νόμιμο εκπρόσωπο, μη θέλοντας προφανώς να κλείσει την πόρτα στην κυβέρνηση Ασσαντ. Την ίδια μέρα, ύστερα από τη συνάντησή τους με τον Αραβικό Σύνδεσμο στο Κάιρο, οι υπουργοί Εξωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης καλωσόρισαν τη δημιουργία του Συνασπισμού και κάλεσαν όλες τις ομάδες της αντιπολίτευσης να ενταχθούν για να βρεθεί λύση στην 20μηνη σύγκρουση. Μόνο η Γαλλία, παλιά αποικιακή δύναμη στη Συρία, διαφοροποιήθηκε μέχρι στιγμής, με δήλωση του Ολάντ ότι «η Γαλλία αναγνωρίζει το Συριακό Εθνικό Συνασπισμό ως το μόνο εκπρόσωπο του συριακού λαού και συνεπώς ως τη μελλοντική προσωρινή κυβέρνηση μιας δημοκρατικής Συρίας».

Η δημιουργία του Συριακού Εθνικού Συνασπισμού και η διπλωματική αναγνώρισή του ή έστω η υποστήριξή του από μια σειρά χώρες θα χρησιμοποιηθεί, εκτός των άλλων, και ως μέσο πίεσης στο καθεστώς Ασσαντ και στις δυνάμεις που το υποστηρίζουν και κυρίως στη

■ Ιορδανία

Διαδηλώσεις ενάντια στο βασιλιά

Αντικυβερνητικές διαδηλώσεις ξέσπασαν στην Ιορδανία, μετά την ανακοίνωση της κυβέρνησης ότι θα αυξήσει τις τιμές των καυσίμων, σύμφωνα με δημοσίευμα του Αλ Τζαζίρα. Χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν σε μια από τις πιο κεντρικές πλατείες της πρωτεύουσας Αμάν, φωνάζοντας συνθήματα εναντίον του βασιλιά Αμπντούλαχ Β' και απαιτώντας την παραίτηση του πρωθυπουργού της χώρας Αμπντούλαχ Ενσούρ.

Αφορμή για τις διαδηλώσεις ήταν η απόφαση της κυβέρνησης ν' αυξήσει τις τιμές των καυσίμων από 14% έως 54%, προκειμένου να ισοσκελίσει το έλλειμμα στον κρατικό προϋπολογισμό, ύψους 7 δισ. δολαρίων. Το έλλειμμα δημιουργήθηκε από την αγορά ακριβού πετρελαίου για την παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος, λόγω των συχνών σαμποτάζ από ένοπλες ομάδες στον αγωγό μεταφοράς φτηνού φυσικού αερίου από την Αίγυπτο προς το Ισραήλ και την Ιορδανία και την προβληματική τροφοδοσία της χώρας. Η μεγαλύτερη αύξηση, της τάξης του 54%, θα επιβληθεί στο υγραέριο που

Ρωσία.

Ωστόσο, ούτε οι αισιόδοξες διακηρύξεις ούτε η όποια διπλωματική αναγνώριση του Συνασπισμού σημαίνουν ότι μπορούν να υλοποιηθούν όλα προβλέπονται από τη συμφωνία της Ντόχα. Γιατί οι πολιτικές και ιδεολογικές διαφορές, οι

θρησκευτικές και εθνικές αντιθέσεις (Κούρδοι της Συρίας), τα αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα, όπου κυρίως οφείλονται η μέχρι τώρα διάσπαση της αντιπολίτευσης στο καθεστώς Ασσαντ, δεν είναι καθόλου εύκολο να γεφυρωθούν από τη μια στιγμή στην άλλη. Κι αν ακόμη παραμεριστούν ή συγκαλυφτούν αναγκαστικά, είναι βέβαιο ότι θα επαναφανίζονται σε κάθε ευκαιρία και θα προκαλούν προβλήματα και διχαστικές τάσεις στις γραμμές του Συνασπισμού. Ας μην ξεχνάμε ότι οι πολιτικές ομάδες που συμμετέχουν στο Συνασπισμό είναι, πιθανόν με κάποιες εξαιρέσεις, αστικές πολιτικές δυνάμεις (κάποιες από τις οποίες μάλιστα συνδέονται και υπηρετούν ξένα κέντρα), οι οποίες ανταγωνίζονται για να ενισχύσουν το ρόλο και την επιρροή τους στο Συνασπισμό με στόχο τη νομή της εξουσίας στο μέλλον. Επειτα, δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι οι πολιτικές ομάδες και οι διάφοροι πολιτικοί παράγοντες που συμμετέχουν στο Συνασπισμό, οι οποίοι μάλιστα έχουν

επιλεγεί και προταθεί από την Ουάσινγκτον, όπως αποκάλυψε η ίδια η Χίλαρι Κλίντον, έχουν σημαντική επιρροή στη βάση της εξέγερσης και συνεπώς αντίστοιχη απήχηση.

Όπως επισημαίνεται στο προαναφερόμενο άρθρο του «TIME», «η νέα ηγετική δομή της αντιπολίτευσης στη Συρία, που ανακοινώθηκε στο Κατάρ την Κυριακή, θα μπορούσε να σηματοδοτεί μια καμπή στην αδιέξοδη εξέγερση ενάντια στο καθεστώς Ασσαντ. Όμως θα μπορούσε εύκολα να αποδειχτεί μια ακόμη ουτοπική δυτική απόπειρα να στήσει ένα φιλικό καθεστώς σε μια αραβική χώρα σε μετάβαση. Κι αυτό γιατί η ώθηση για το νέο Εθνικό Συνασπισμό για την Αντιπολίτευση και τις Επαναστατικές δυνάμεις προήλθε από ξένες δυνάμεις παρά από τη βάση της εξέγερσης και το κύρος του στη βάση, ιδιαίτερα ανάμεσα στις εκατοντάδες ένοπλες ομάδες, είναι περισσότερο μια φιλοδοξία παρά μια πραγματικότητα σ' αυτό το στάδιο».

Ετσι εξηγείται και η επιφυλακτικότητα του Λευκού Οίκου. «Καλούμε εδώ και πολύ καιρό – δήλωσε η Χίλαρι Κλίντον κατά τη διάρκεια της πρόσφατης επίσκεψής της στην πόλη Περθ της Αυστραλίας - γι' αυτή τη μορφή οργάνωσης. Θέλουμε να δούμε ότι η ορμή διατηρήσει. Καθώς η συριακή αντιπολίτευση θα παίρνει αυτά τα μέτρα και θα αποδεικνύει την αποφασιστικότητά της να προωθή την υπόθεση μια ενωμένης, δημοκρατικής πλουραλιστικής Συρίας, εμείς θα προετοιμαστούμε να εργαστούμε μαζί τους για να προσφέρουμε βοήθεια στο συριακό λαό». Με άλλα λόγια, «βλέποντας και κάνοντας».

Στο μεταξύ, στο στρατιωτικό επίπεδο συνεχίζεται η στασιμότητα. Οι συγκρούσεις και οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί μαινόνται σ' όλη τη χώρα και είναι βέβαιο ότι θα κλιμακωθούν μετά τη συμφωνία της Ντόχα, την οποία ο σίριος αναπληρωτής υπουργός Εξωτερικών Φαϊζάλ Μουκντάντ χαρακτήρισε «διακήρυξη πολέμου», αφού «αποκλείει κάθε διάλογο με την κυβέρνηση». Προφανώς, το ποιος τελικά θα επικρατήσει θα κριθεί στα πεδία των μαχών.

Χρησιμοποιείται για μαγείρεμα κυρίως από τα φτωχά λαϊκά στρώματα της χώρας. Μεγάλη αύξηση, της τάξης του 28%, θα επιβληθεί επίσης στο φυσικό αέριο που χρησιμοποιείται για θέρμανση κτιρίων, δίνοντας μια εικόνα για την επιδείνωση των όρων διαβίωσης του ιορδανικού λαού.

Σε πολλές περιπτώσεις οι αυθόρμητες διαδηλώσεις κατέληξαν σε συγκρούσεις με τους πραιτοριανούς του βασιλιά, ενώ στην πόλη Μαζάρ, στο κεντρικό τμήμα της χώρας, οι διαδηλωτές επιτέθηκαν και πυρπολήσαν το δικαστήριο της πόλης. Στο νότιο τμήμα της χώρας, σε περιοχές που κατοικούνται κυρίως από βεδουίνους, οι οποίοι είναι παραδοσιακοί υποστηρικτές του βασιλιά, εκατοντάδες διαδηλωτές βγήκαν στους δρόμους καλώντας τον πρωθυπουργό να παραιτηθεί και ασκώντας κριτική στο βασιλιά. Οργανώσεις της αντιπολίτευσης στη χώρα καλούσαν το λαό σε διαδηλώσεις μετά την προεσχί της Παρασκευής, ενώ το συνδικάτο των δασκάλων έχει καλέσει σε γενική απεργία με αίτημα την απόσυρση της αύξησης των καυσίμων.

Προβλέψεις Πυθίας για ένα σύστημα που σαπίζει

Πώς γίνεται να ισχυρίζεσαι ότι διαφραίνεται μια τάση σταθεροποίησης στην παγκόσμια οικονομία και την ίδια στιγμή να παραδέχεσαι ότι οι ρυθμοί της παγκόσμιας ανάπτυξης είναι πιο μικροί από αυτούς που είχες προβλέψει μόλις πριν από ένα εξάμηνο; Αυτό μόνο τα «τσακάλια» του ΔΝΤ μπορούν να το πετύχουν!

Στην πρόσφατη έκθεση αυτού του... ευαγούς ιδρύματος, με τίτλο «Παγκόσμιες προοπτικές και προκλήσεις πολιτικής», η οποία παρουσιάστηκε στη σύνοδο του G20 στο Μεξικό και δημοσιοποιήθηκε στα τέλη της προηγούμενης βδομάδας, το Ταμείο προβλέπει περιορισμένους ρυθμούς ανάπτυξης για την παγκόσμια οικονομία, της τάξης του 3.3% το 2012 και 3.6% το 2013. Για τις ανεπτυγμένες χώρες ο ρυθμός ανάπτυξης θα είναι ακόμα πιο κάτω (γύρω στο 1.6% τόσο για το 2012 όσο και για το 2013), ενώ για τις αναπτυσσόμενες προβλέπεται η πτώση από 7.11% που ήταν το 2011 σε 5.6% για το 2012, με ανοδική πρόβλεψη στο 6.2% για το 2013.

Όλα αυτά, όμως, βασίζονται σε δύο παραδοχές πολιτικής (έτσι τις ονομάζει η έκθεση). Η πρώτη είναι ότι οι πολιτικές που έχουν αποφασιστεί στη ζώνη του ευρώ θα τηρηθούν απαρτιά και η «εμπιστοσύνη» (των δανειστών, φυσικά, προς τις χώρες που δανείζουν και όχι των εργαζόμενων - ποιος σκοπίζεται για δαύτους;). Η δεύτερη είναι ότι οι αμερικάνοι πολιτικοί ηγέτες θα αποσύρουν το «δημοσιονομικό γκρεμό». Με αυτό τον όρο χαρακτηρίζουν μια σειρά από περικοπές στις δημόσιες δαπάνες και την αύξηση της φορολογίας, που θα τεθούν αυτόματα σε εφαρμογή στο τέλος αυτού του χρόνου, προκειμένου να συγκρατηθεί το έλλειμμα και να μην αυξηθεί άλλο το δημόσιο χρέος των ΗΠΑ.

Πώς θ' αποφύγουν το γκρεμό; Μα μόνο αν αυξηθεί το ανώτατο όριο δανεισμού του αμερικάνικου κράτους! Αυτό δηλαδή που για τις χώρες της Ευρωζώνης παρουσιάζεται σαν αρρώστια (η αύξηση του δημόσιου χρέους, δηλαδή), για τις ΗΠΑ παρουσιάζεται ακριβώς το αντίθετο. Το ΔΝΤ ευελπιστεί ότι οι ΗΠΑ θ' αυξήσουν το όριο δανεισμού τους, όπως έγινε και το καλοκαίρι του 2011, όταν μπροστά στον κίνδυνο χρεοκοπίας του αμερικάνικου δημοσίου τα δύο μεγάλα κόμματα της αμερικάνικης βουλής (Δημοκρατικοί και Ρεπουμπλικάνοι) συμφώνησαν «στο παραπέντε» να αυξηθεί το όριο δανειοδότησης του αμερικάνικου κράτους, που το ίδιο έχει θεσπίσει από το 1917 ως ένα μέτρο για τον έλεγχο του χρέους.

Σε περίπτωση που μία από τις δύο παραπάνω παραδοχές δεν εκπληρωθεί, τότε οι εκτιμήσεις του ΔΝΤ είναι στον αέρα και «ο κόσμος θα μπορούσε να διολισθήσει σε νέο πιασμένο, με βαθιά ύφεση στην περιφέρεια της ζώνης του ευρώ και συρρίκνωση ή βάλτωμα στον πυρήνα της και σε άλλες ανεπτυγμένες οικονομίες».

Και καλά, η αμερικάνικη χρεοκοπία πολύ πιθανόν να αποφευχθεί με αύξηση του δανεισμού, τι θα γίνει όμως στη ζώνη του ευρώ; Να πως απαντάει η έκθεση: «Οι οικονομικές συνθήκες στην ζώνη του ευρώ παραμένουν εύθραυστες και οι κίνδυνοι εφαρμογής είναι παρόντες. Ενώ η δράση

της ΕΚΤ έχει βγάλει από το τραπέζι ορισμένους σημαντικούς κινδύνους, πολιτικοί και οικονομικοί παράγοντες μπορεί να εμποδίσουν χώρες από το να ζητήσουν βοήθεια από τα προγράμματα του ESM (σ.σ. μόνιμος μηχανισμός στήριξης) και να εισχωρήσουν έγκαιρα στο OMT (σ.σ. πρόγραμμα αγοράς ομολόγων της ΕΚΤ). Ένας ακόμα κίνδυνος είναι ότι η λιτότητα μπορεί να αποβεί πολιτικά και κοινωνικά μη υπερασπίσιμη στις χώρες της περιφέρειας, καθώς οι δομικές και οικονομικές μεταρρυθμίσεις θα πάρει χρόνια για να ολοκληρωθούν. Επιπρόσθετα, οι κρίσιμοι παράγοντες της εγκαθίδρυσης μιας τραπεζικής ένωσης με κοινά οικονομικά στήριγματα θα χρειαστεί χρόνο για να εφαρμοστούν. Μία επανάληψη των εντάσεων θα οδηγήσει σε αύξηση των σπρεντ (σ.σ. και επομένως των επιτοκίων δανεισμού) και συρρίκνωση των πιστώσεων και κυβερνήσεις υπό πίεση θα εξαναγκαστούν να εφαρμόσουν ακόμα και επιπρόσθετες οικονομικές προσαρμογές, με αποτέλεσμα μεγαλύτερες απώλειες στο ΑΕΠ και σημαντικές υπερχειλίσεις σε άλλες οικονομίες».

Πώς μεταφράζεται εν ολίγοις αυτή η προσηγμένη τεχνοκρατική γλώσσα; Απλά, ότι χρειάζεται χρόνος για να ολοκληρωθεί η κινεζοποίηση στις χώρες της περιφέρειας, που για χρόνια θα βαδίζουν σε τεττωμένο σκονί. Οι

Δουνουτάδες κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου, φοβούμενοι ότι η λιτότητα δε θα μπορέσει για πολύ ακόμα να είναι «υπερασπίσιμη», αφού η περιβόητη «ανάπτυξη» μάλλον θα καθυστερήσει μέχρι να «ολοκληρωθούν» οι αντεργατικές μεταρρυθμίσεις.

Ένα από τα αγκάθια που καθυστερούν την «ανάκαμψη» αυτή είναι ότι «τα αδύναμα ακόμη ιδιωτικά και δημόσια ισοζύγια βαραίνουν στη ζήτηση. Το υψηλό χρέος των νοικοκυριών μειώνει την ικανότητα δανεισμού και προωθεί την αποθραύση (σ.σ. τον αποθησαυρισμό δηλαδή στις τράπεζες) και την επιφυλακτικότητα σε νέο

δανεισμό, ενώ οι τράπεζες διατηρούν τα σφικτά δανειακά τους στάνταρντ, εν μέρει σε απάντηση των κανονιστικών πιέσεων και των πιέσεων των αγορών για να μειώσουν τη μόχλευση και να δυναμώσουν τα κεφάλαιά τους. Ως αποτέλεσμα, τόσο η παροχή όσο και η ζήτηση πίστωσης έχουν συμπεστεί, μειώνοντας την κατανάλωση και τις επενδύσεις».

Τα νοικοκυριά και τα κράτη είναι βουτηγμένα στα χρέη. Όταν χρωστάνε και της Μιχαλούς, πώς να πάρουν κι άλλα δάνεια; Οι τράπεζες από τη μεριά τους παραμένουν καχύποπτες και επιφυλακτικές στο ν' ανοίξουν τους κρουνοί της δανειοδότησης. Η περιβόητη μόχλευση (δηλαδή δανεισμός πολλαπλάσιος από τα λεφτά που μπορεί να δώσει αυτός που δανείζεται, ο οποίος υπολογίζει να επιστρέψει τα λεφτά από το δανεισμό αυτό από μελλοντικά του κέρδη) δεν μπορεί να πάρει τον χαρακτήρα που είχε παλαιότερα, οδηγώντας σε χρηματοπιστωτικές φούσκες.

Τί μένει επομένως; Να συνεχιστούν οι πολιτικές κινεζοποίησης των εργατών στις χώρες της περιφέρειας, που τις ονομάζουν «σχετική προσαρμογή του μοναδιαίου κόστους εργασίας», ώστε να μειωθεί στις χρεωστικές και να αυξηθεί στις πλεονασματικές χώρες. Κι εφόσον «οι ελλειμματικές χώ-

ρες συνεχίζουν την απαραίτητη δημοσιονομική ενίσχυση, η παγκόσμια ανάπτυξη θα έπρεπε να βασιστεί σε δυνατότερη ζήτηση από τις πλεονασματικές χώρες». Μ' άλλα λόγια, δουλέυτε ζώα, για ν' αγοράσουν οι καταναλωτές στις πλουσιότερες χώρες! Και μη νομίζετε ότι ο κόσμος είναι πλέον πιο ασφαλής από τον κίνδυνο νέων κρίσεων: «Η χρηματοοικονομική κανονιστική μεταρρυθμιστική ατζέντα έχει προχωρήσει, ωστόσο η εφαρμογή της είναι ακόμα στα πρώτα στάδια και το παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα δεν είναι κατ' ανάγκη πιο ασφαλές απ' όσο ήταν πριν από την κρίση».

Ένα πράγμα που χαρακτηρίζει τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής είναι η πλήρης αναρχία. Κανένας δεν μπορεί να γνωρίζει πότε θα σκάσει η επόμενη φούσκα, πού θα σκαλώσει η αλυσίδα των ανέσεων πωλήσεων και αγορών. Γι' αυτό και οι προβλέψεις των «έγκριτων αναλυτών» πολλές φορές πέφτουν εντελώς έξω. Οι νομοθεσίες που προσπαθούν να θέσουν κάποιον έλεγχο για να μη δημιουργηθούν «φούσκες» είναι ανίκανες ν' αποτρέψουν μια λειτουργία που στον καπιταλισμό παίρνει το χαρακτήρα οικονομικού νόμου: την πλήρη απουσία σχεδιασμού που ν' ανταποκρίνεται στις καταναλωτικές δυνατότητες των λαϊκών μαζών. Όσο οι τελευταίες μειώνονται, ως απότοκο της αύξησης της εκμετάλλευσης, τόσο ο κίνδυνος ενός κραχ θ' αυξάνεται, με την απεριόριστη δυνατότητα επέκτασης της παραγωγής να σκαλώνει πάντα στην περιορισμένη δυνατότητα κατανάλωσης των πλατιών λαϊκών μαζών. Και οι καπιταλιστές θα κινδυνεύουν να μείνουν... με τα εμπορεύματα στο χέρι!

Αυτός, όμως, ο φαύλος κύκλος του καπιταλισμού δεν διορθώνεται. Απλά σπάει με την επαναστατική ανατροπή του.

■ Μπαχρέιν

Και ο στρατός στην καταστολή των διαδηλώσεων

Δυνάμεις της Εθνοφρουράς του Μπαχρέιν, ενός κρατικού παραστρατιωτικού σώματος, με καθήκοντα υπεράσπισης της χώρας σε περίπτωση εξωτερικής απειλής, αναπτύχθηκαν σε περιοχές που έχουν σημειωθεί βομβιστικές και εμπρηστικές επιθέσεις εναντίον των μονάδων καταστολής. Στόχος τους η αντιμετώπιση της «εγχώριας τρομοκρατίας», όπως αναφέρει σε δημοσίευσμά της η αμερικάνικη Washington Post. Αυτή η κίνηση από την πλευρά της κυβέρνησης έρχεται λίγες μέρες μετά την απόφαση για απαγόρευση των διαδηλώσεων και των δημόσιων συναθροίσεων, σηματοδοτώντας την ακόμα μεγαλύτερη σκλήρυνση της κρατικής καταστολής απέναντι στο λαϊκό κίνημα της χώρας και δείχνοντας ότι το κίνημα βρίσκεται πάλι σε φάση ανόδου.

Καθημερινές είναι πλέον οι διαδηλώσεις, ενώ οι συγκρού-

σεις νεολαίων με τις δυνάμεις καταστολής καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό το χαρακτήρα του κινήματος και δεν είναι κάτι που συμβαίνει στις παρυφές των μεγάλων αντικυβερνητικών διαδηλώσεων. Όπως έχει παραδεχτεί ο σείχης Αλί Σαλμάν, ηγέτης του μεγαλύτερου κόμματος της αντιπολίτευσης Al Wefaq, το οποίο αρθρώνει ένα συστηματικό αντιπολιτευτικό λόγο, η μερίδα των διαδηλωτών που

εναντιώνεται στην κυβέρνηση με βίαιο τρόπο δεν μπορεί να ελεγχθεί, ενώ λόγω της σκλήρυνσης της καταστολής και της μη ικανοποίησης των αιτημάτων του κινήματος πιθανότατα αυτή η μερίδα θα συνεχίσει να διευρύνεται.

Οι νεκροί του κινήματος έχουν φτάσει μέχρι στιγμής τους 80, σύμφωνα με τη Διεθνή Ομοσπονδία Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με τον τε-

λευταίο να είναι ένα 16χρονο παιδί που παρασύρθηκε από διερχόμενο όχημα στην προσπάθειά του να ξεφύγει από την αστυνομία. Την ημέρα της κηδείας του εκατοντάδες νεολαίοι συγκρούστηκαν για μια ακόμη φορά με την αστυνομία, αποτιόντας με τον τρόπο τους φόρο τιμής στο νεκρό σύντροφό τους και δείχνοντας για άλλη μια φορά ότι ο ανθός του λαού του Μπαχρέιν δεν τρομοκρατείται από την κτηνώδη καταστολή της μοναρχίας.

Στο μεταξύ, η κυβέρνηση αφαίρεσε την υπηκοότητα από 31 πολίτες, οι οποίοι ήταν κάτοχοι διπλού διαβατηρίου, οι περισσότεροι βρετανικού ή αμερικάνικου, απελαύνοντάς τους από τη χώρα, κίνηση που ισοδυναμεί ουσιαστικά με εξορία. Ανάμεσα σ' αυτούς είναι δύο αδελφοί, οι Τζαουάντ και Τζαλάλ Φαϊρούζ, πρώην βουλευτές του αντι-

πολίτευσης Al Wefaq, που κατηγορούνται για «υπονόμηση της κρατικής ασφάλειας».

Παράλληλα έθεσε σε διαθεσιμότητα οχτώ γιατρούς του νοσοκομείου Σαλμανίγια της πρωτεύουσας Μανάμα, που είχαν συλληφθεί κατά τη διάρκεια της εξέγερσης του Φλεβάρη του 2011 για περίθαλψη διαδηλωτών και είχαν αθωωθεί από πολιτικό δικαστήριο, ενώ τους απαγόρευσε να δουλέψουν ακόμη και σε ιδιωτικές κλινικές. Ο λόγος για τον οποίο το κράτος συμπεριφέρεται με τόση εκδικητικότητα απέναντί τους είναι γιατί οι συγκεκριμένοι γιατροί είχαν αποκαλύψει σε διεθνή ΜΜΕ στοιχεία σχετικά με τη φύση των τραυμαμάτων των διαδηλωτών, επιβεβαιώνοντας τους ισχυρισμούς της αντιπολίτευσης ότι είχαν χρησιμοποιηθεί πραγματικά πυρά από την αστυνομία για την αντιμετώπιση των διαδηλώσεων.

Αλλου είδους ταξική αντεπίθεση

Ψάχνουν, αλήθεια, κοινό βηματισμό οι εργαζόμενοι της Ευρώπης, όπως έγραψε σύμπα ο αστικός Τύπος μετά την απεργία που κήρυξε η Συνομοσπονδία Ευρωπαϊκών Συνδικάτων την περασμένη Τετάρτη; Και μόνο το γεγονός ότι οι ύμνοι προέρχονται από τον αστικό Τύπο είναι αρκετό για να μας κάνει να είμαστε τουλάχιστον επιφυλακτικοί. Σγά μην τους έπιασε ο πόνος για τους εργατικούς αγώνες και μάλιστα σε πανευρωπαϊκό επίπεδο.

Από την άλλη, το γεγονός ότι η συγκεκριμένη κινητοποίηση αποφασίστηκε από τη ΣΕΣ, ένα όργανο μπροστά στο οποίο οι εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ μοιάζουν με... επαναστάτες, θα πρέπει να οδηγήσει τη σκέψη μας στην αναζήτηση των λόγων για τους οποίους αποφασίστηκε μια τέτοια κινητοποίηση.

Οι λόγοι δεν διαφέρουν από τους λόγους που ωθούν τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ να αποφασίζουν 24ωρες –καμιά φορά και 48ωρες– απεργίες κάθε φορά που ένα πακέτο αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων οδεύει προς τη Βουλή για να γίνει νόμος του κράτους. Οι εργατοπατέρες του αστικού γραφειοκρατικού συνδικαλισμού προσπαθούν να ελέγξουν την οργή της εργατικής τάξης. Τώρα και σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Κάνουν αυτό που υπαγορεύει ο ρόλος τους ως αμορτισέρ που αποσβάνουν τους κοινωνικούς κραδασμούς. Μια μέρα κάθε τόσο κρίνεται επαρκής για εκτόνωση, καθώς η αντιλαϊκή πολιτική βαθαίνει.

Αυτά που έγιναν στην Ισπανία, την Πορτογαλία και την Ιταλία έχουν γίνει πολλές φορές στην Ελλάδα τα τελευταία δύομισι χρόνια και μεις τουλάχιστον το ξέρουμε καλά. Κανένα πρόβλημα δεν δημιούργησαν στο σύστημα, πέρα από την πολιτική φθορά των κυβερνήσεων, οι οποίες όμως είναι πλέον αναλώσιμες.

Για να μιλήσουμε για ταξική αντεπίθεση και μάλιστα σε διεθνές επίπεδο πρέπει να υπάρξουν άλλοι όροι. Κι αυτούς τους όρους δε θα τους δημιουργήσουν οι εργατοπατέρες, ούτε τα σοσιαλδημοκρατικά και ψευτοαριστερά κόμματα που προσπαθούν να ωραιοποιήσουν τον καπιταλισμό και την αστική δημοκρατία.

Αυτούς τους όρους θα τους δημιουργήσουμε μόνοι μας. Και θα είναι όροι πραγματικής ταξικής οργάνωσης και όχι μπουλουκιών που σέρνονται πίσω από τις σημαίες των εργατοπατέρων και των αντιπολιτευόμενων αστικών κομμάτων. Οργάνωσης πολιτικής που δε θ' αποσκοπεί σε «έναν καπιταλισμό με ανθρώπινο πρόσωπο» και σε «μια κοινωνική Ευρώπη», αλλά θα διεκδικήσει αυτά που δικαιούται ο κόσμος της δουλειάς: τον κόσμο ολόκληρο. Που θα γράψει στη σημαία της –για να θυμηθούμε τον Μαρξ– «κατάργηση του συστήματος της μισθωτής σκλαβιάς».

■ Παιχνίδι ποιων;

Οτι δεν μετέχει σε αντι-ΣΥΡΙΖΑ μπλοκ και ότι τον ενδιαφέρει «ο μετασχηματισμός του ΣΥΡΙΖΑ σε έναν κεντρικό πολιτικό μοχλό της χώρας», δήλωσε ανεξαρτητοποιούμενος ο Ανδρουλάκης, σημειώνοντας ότι ως ανεξάρτητος βουλευτής «θα βοηθήσει και τον Βαγγέλη και τον Κουβέλη και τον Τσίπρα για μια νέα σύνδεση της Αριστεράς».

Κουβέντες ενός καραγκιόζη της αστικής πολιτικής που ψάχνει την πολιτική του σωτηρία; Μπορεί. Δε θα είναι, άλλωστε η πρώτη φορά. Η καρτονίστικη συμπεριφορά του Ανδρουλάκη, όμως, δεν πρέπει να μας παρσούρει στην απόλυτη πολιτική απαξίωση των όσων λέει. Ο Ανδρουλάκης συνδεόταν πάντοτε με επιχειρηματικά συμφέροντα και χρησιμοποιούνταν ως αγωγός σεναρίων που επηρεάζουν την πολιτική ζωή. Γι' αυτό και κατάφερε να μείνει στο παιχνίδι και να επανεκλεγεί βουλευτής ακόμα και στις καταστροφικές για το ΠΑΣΟΚ εκλογές του περασμένου Ιούνη. Η άποψη που πλάσαρε τώρα, για μια νέα «σύνδεση της Αριστεράς» με ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ και ΣΥΡΙΖΑ, βρίσκεται στον αντίποδα της «αμερικανιάς» του Χρυσοχοϊδή περί «ενιαίου μπλοκ των ευρωπαϊστών» και συνιστούν, επίσης, μια διέξοδο για την ανασύνθεση του πολιτικού σκηνικού, η οποία «νοικοκυρεύει» και τον ΣΥΡΙΖΑ.

Συνοπλογίστε το γεγονός ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πάει –τουλάχιστον με τα σημερινά δεδομένα– για αυτοδυναμία και συμμάχους για συγκυβέρνηση δεν έχει (εκτός αν θέλει ν' αυτοκτονήσει πολιτικά, πέφτοντας στην αγκαλιά του Καμμένου). Συνοπλογίστε, ακόμη, ότι και η Γερμανία ανοίγει νταλαβέρι με τον ΣΥΡΙΖΑ, έστω σε επίπεδο πρόσβη στην Αθήνα. Μπορεί, λοιπόν, ο Ανδρουλάκης να χρησιμοποιείται σε ρόλο «κουζουλού του χωριού», ο οποίος του πάει γάντι.

■ Κατοχικό βίντεο

Αν τις επόμενες μέρες δείτε από τα κανάλια να προβάλλονται στιγμιότυπα από διάφορες συσκέψεις με κεντρικό πρόσωπο τον περιβόητο Χορστ Ράιχενμπαχ, να ξέρετε ότι προέρχονται από βίντεο διάρκειας 7.30' λεπτών, το οποίο γυρίστηκε από την Κομισιόν. Το βίντεο ξεκινά (με τι άλλο;) με πλάνα του Παρθενώνα, περνάει στην πλατεία Συντάγματος, εστιάζει στη Βουλή με την ελληνική σημαία να κυματίζει και μετά αρχίζουμε να τρώμε στη μάπα τον Ράιχενμπαχ. Ο Ράιχενμπαχ στη ΔΕΗ, στη ΡΑΕ, με έναν

υπουργό, με άλλο υπουργό, με υπηρεσιακούς παράγοντες, στο γραφείο του στις Βρυξέλλες, σε τηλεδιάσκεψη με την Αθήνα κτλ. κτλ. Είναι τόσο η προπαγανδιστική προκλητικότητα που δεν αναφέρονται καν τα ονόματα των υπουργών (εμφανίζεται σίγουρα ο Λυκουρέντζος), οι οποίοι παρουσιάζονται σαν απλοί κομπάρσοι οι οποίοι ακούνε με θρησκευτική προσήλωση τον Ράιχενμπαχ, ο οποίος είναι ήρεμος, γλυκός και αυστηρός συνάμα.

■ Μεγαλεια

Πρέπει να βρίσκεται σε μεγάλη απελπισία ο Μπένι για να επαναλαμβάνει συνεχώς την ίδια παπάρα: «Ξέρουμε τη μοίρα μας και περιμένουμε να ανέβουμε μαζί με τη χώρα αφού βιώνουμε την κάθοδό της». Η «μοίρα» του ΠΑΣΟΚ είναι ταυτισμένη με τη «μοίρα» της χώρας, το ΠΑΣΟΚ είναι ταυτισμένο με τον Μπένι, άρα η «μοίρα» της χώρας εξαρτάται από την πολιτική επιβίωση του Μπένι!

Το κακό μ' αυτόν είναι πως είναι τόσο εγωπαθής που δεν συμβουλεύεται ούτε τους συνεργάτες και τους (αυτή την περίοδο) κολητούς του, μπας και προστατευθεί κάπως.

■ Το φύλαγε

Και βέβαια, την είχε φυλαγμένη και στον Κουβέλη ο Μπένι και φρόντισε να τον καρφώσει στην αρχή κιόλας της ομιλίας του για τον προϋπολογισμό: «Η στήριξη της Κυβέρνησης αυτής και από συναδέλφους Βουλευτές, που δίνουν δετική ψήφο στον Προϋπολογισμό, για να εφαρμόσει η Κυβέρνηση τα μέτρα, που οι ίδιοι δεν ψήφισαν την Τετάρτη, είναι ευπρόσδεκτη, γιατί η βάση

υποστήριξης της Κυβέρνησης πρέπει να είναι η ευρύτερη δυνατή. Αλλά αυτή η συμπεριφορά είναι τουλάχιστον αντιφατική. Ενίοτε και προσχηματική».

Γιατί, όμως, δεν τα έλεγε αυτά την Τετάρτη, όταν ψηφίζονταν το πολυνομοσχέδιο; Γιατί αυτό είχαν συμφωνήσει με τον Σαμαρά: να μην ζύσουν πληγές, να μην εξάψουν τα πάθη. Περιμένε την κατάλληλη ευκαιρία να πάρει τη ρεβάνς από τον Κουβέλη, αν και αυτό ουδόλως τον βοήθησε ή θα τον βοηθήσει.

■ Βασιλικότεροι του βασιλέως

«Ούτε ως λεκτική υπερβολή δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτά από τον ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ» όσα είπε ο βουλευτής του Σ. Παναγιούλης στη Βουλή, όπως έσπευσε να ανακοινώσει το Γραφείο Τύπου του κόμματος. Τι είχε πει, όμως, ο Παναγιούλης; Μεταφέρουμε την επίμαχη φράση: «Να παρακαλάτε αυτό είναι μια προσωπική μου άποψη που θα πω τώρα, τελειώνοντας, κυρία Πρόεδρε, και δεν έχει καμία σχέση ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε ο Τσίπρας, γιατί ό,τι γίνεται το κάνει ο Τσίπρας, το κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, έχω δικαίωμα να πω την προσωπική μου άποψη– κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που υπογράψατε τα μνημόνια να περάσετε από ειδικό δικαστήριο. Αυτό σας εύχομαι και εγώ προσωπικά, παρά να βρείτε ορισμένοι από εσάς το τέλος του πρεσβευτή των ΗΠΑ πριν λίγους μήνες στη Λιβύη».

Για κάθε νοήμονα άνθρωπο αυτά δεν περιείχαν καμιά απειλή. Η συγκυβέρνηση και ο αστικός Τύπος δικαίως ξεσήκωσαν μεγάλο ντόρο. Για ευνόητους λόγους. Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, γιατί έσπευσε να αποδοκιμάσει τον βουλευτή του; Για εξίσου ευνόητους λόγους. Γιατί θέλει να εμφανίζεται βασιλικότερος του βασιλέως. Δεν θέλει να έχει σχέση με οτιδήποτε παραπέμπει σε συνθήκες εξέγερσης και λαϊκής δικαιοσύνης. Είναι και θέλει να φαίνεται ως κόμμα της κοινοβουλευτικής τάξης και της αστικής νομιμότητας.

■ Κατινιές με... ουρά

Ο Καιάδας είχε κατηγορήσει τον Μπουμπούκο ότι φοράει ρολόι Rollex που κάνει επτά χιλιάρικα. Ο Μπουμπούκος αντεπιτέθηκε, αποκαλύπτοντας ότι η Ζαρούλια φοράει δαχτυλίδι μιας πανάκριβης μάρκας που έχει μπουτίκ μόνο στη Μύκονο και το Κολωνάκι. Κατέθεσε, μάλιστα, και σχετική φωτογραφία στα πρακτικά της Βουλής, προκαλώντας γενικό χάχανο. «Εγώ ήρθα για να κάνω πολιτική και όχι πολιτικαντισμό. Τις κατινιές τις αφήνω για τα άλλα κόμματα» δήλωσε η Ζαρούλια, προφανώς «ζεματισμένη» από την αποκάλυψη του Μπουμπούκου.

Ο Μπουμπούκος, όμως, ξέρεi να το παίζει καλά αυτό το παιχνίδι. Το παιχνίδι της λάσπης, της διαβολής, του ξεκατινιάσματος. Είναι χρόνια στο κουρμπέτι και προφανώς έχει την έγκριση του Σαμαρά για να βγει μπροστά και να χτυπήσει τους νεοαζι' σ' αυτό το επίπεδο. Γι' αυτό δεν έμεινε μόνο στο δαχτυλίδι της προεδρίας. Μίλησε για προσπάθεια του Κασσιδιάρη να «φάει» τον Μιχαλολιάκο, επειδή μαζί με τη συμβία του «μασαμπουκώνει» δεκαέξι χιλιάρικα το μήνα. Γιατί το είπε αυτό; Γιατί έχει πληροφορηθεί τις φήμες σύμφωνα με τις οποίες ο Μιχαλολιάκος έκοψε τον Κασσιδιάρη από τις πολλές τηλεοπτικές εμφανίσεις, επειδή φοβάται τη δημοφιλία του. Επαναλαμβάνουμε: ο Μπουμπούκος ξέρεi το παιχνίδι από τα μέσα και τώρα που ξεκίνησε θα έχουμε και άλλα τέτοια ωραία επεισόδια. Ποιος θα βγει χαμένος; Όχι, βέβαια, ο Μπουμπούκος, που είναι εκτεθειμένος από χρόνια στο lifestyle, αλλά οι φρέσκοι στα μεγάλα σαλόνια νεοαζι'.

■ Τι παίζει;

«Υπάρχει δυνατότητα δημοσιονομικής ευελιξίας στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Εδώ, ο ΣΥΡΙΖΑ εκφράζοντας ένα τμήμα επιχειρηματιών στην Ελλάδα, αυτό που λέγεται "λόμπυ της δραχμής", αλλά και ένα τμήμα κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης –εκεί είναι η διαμάχη– που διαβλέπει ορισμένα πράγματα. Και δεν είναι τυχαίος όλος αυτός ο εξωραϊσμός της πολιτικής Ομπάμα». Για πρώτη φορά η Παπαρήγα μιλάει μ' αυτόν τον τρόπο και μάλιστα από το βήμα της Βουλής, σε μια σημαντική διαδικασία, όπως είναι η ψήφιση του προϋπολογισμού. Κατονόμασε, μάλιστα, το επιχειρηματικό «λόμπυ της δραχμής», το οποίο –όπως είπε– εκφράζει ο ΣΥΡΙΖΑ: κρουαζιερόπλοια, τουρισμός, τιμμεντάδες.

Σαν έτοιμος από καιρό ο Σαμαράς, ο οποίος καταγγέλλει συνεχώς τον ΣΥΡΙΖΑ ως εκπρόσωπο του «λόμπυ της δραχμής», άρπαξε στον αέρα την πάσα: «Μέχρι τώρα τους ενοχλούσε πολύ που τους λέγαμε, όπως το είπε και η κ. Παπαρήγα, ότι ανήκουν στο λόμπυ της δραχμής».

Πρόκειται απλά για προσπάθεια του Περισού να χτυπήσει με κάθε μέσο τον ΣΥΡΙΖΑ ή υπάρχει και παρασκηνιακή συνεννόηση με τον Σαμαρά; Αυτό είναι το μόνο ερώτημα που έχουμε, δεδομένου ότι πάντοτε ο Περισούς διαμόρφωνε παρασκηνιακές σχέσεις με τη δεξιά. Παλαιότερα το έκανε για ν' αποφύγει την πίεση του ΠΑΣΟΚ, που σήμερα έχει αντικατασταθεί από την πίεση του ΣΥΡΙΖΑ.

ΥΓ: Περιττεύει να πούμε πως κάνοντας αυτή την αναφορά η Παπαρήγα άφησε ανοιχτό το έδαφος για να συγκαταλεχτεί ο Περισούς στο «λόμπυ του ευρώ», μολοντί κατά τα άλλα ζητά την αποδέσμευση από την ΕΕ. Διότι και παλαιότερα η Παπαρήγα είχε πει πως αυτή τη στιγμή η έξοδος από το ευρώ θα ήταν καταστροφική. Δεν είναι πρωτάρηδες τα στελέχη του Περισού. Ξέρουν καλά ότι τέτοιες τοποθετήσεις, όσο κι αν τις περιτυλίγουν με διάφορα άλλα, έχουν τη δική τους λειτουργία στα ΜΜΕ.

■ Στριμωξίδι υπουργήσιμων

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης δηλώνει πως αυτό που εισπράττει μέσα στη Βουλή, είναι ότι δεν ακολουθούν όλοι οι υπουργοί το βηματισμό του πρωθυπουργού. Προβλέπει, δε, πως το πρόβλημα θα αντιμετωπιστεί όπως πρέπει μετά την εκταμίευση της δόσης.

Ο Ιωάννης Πανούσης, χολωμένος που ο Κουβέλης δεν τον έκανε υπουργό, αλλά προτίμησε τον Ρουπακιώτη, έστειλε χοντρή προειδοποίηση απέχοντας από την ψηφοφορία για τον προϋπολογισμό.

Φανταζόμαστε την απελπισία του Σαμαρά καθώς πρέπει να κάνει ανασηματισμό και να βολέψει κάποιους από τους δικούς του, κάποιους του Μπένι και κάποιους του Κουβέλη. Προβλέπουμε, δε, ότι θα σχηματίσει υπουργικό συμβούλιο-μαμούθ.

ΥΓ: Ο μόνος που αισθάνεται απόλυτα ευτυχισμένος (αν κρίνουμε από την παραληρηματική ομιλία του για τον προϋπολογισμό) είναι ο Μιχελολιαννάκης. Μετακόμισε ήδη στα έδρανα του ΣΥΡΙΖΑ, συναντήθηκε με τον Τσίπρα στη Βουλή κι απ' ό,τι φαίνεται έγινε... δόκιμο μέλος της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ. Σε πρώτη φάση θα κάνει... παρέα με τα μέλη της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ και θα συνοπράγει ερωτήσεις. Αμα στρώσει, μπορεί και να ενταχθεί κανονικά. Οπότε δεν πρόκειται να πλήξουμε και απ' αυτή την κατεύθυνση.

Σάπιο αντιπροσωπευτικό σύστημα

Είναι γνωστό πως ο τέως αρεοπαγίτης και συνδικαλιστής στους δικαστές Χ. Αθανασίου είναι κολλητός του Σαμαρά. Είναι γνωστές επίσης οι άκρως συντηρητικές του αντιλήψεις. Οσες φορές παρενέβη στην πολιτική σκηνή και έγινε θέμα στα ΜΜΕ, το έκανε με απόψεις ξέχειλες από κατασταλτική διάθεση. Όλες τις φορές, όμως, ήταν καθαρό ότι λειτουργούσε σαν «λαγός» του κολλητού του, του Σαμαρά, ο οποίος άλλωστε είναι αυτός που τον έμπασε στην πολιτική και τον έκανε με τη μία υπουργό. Γι' αυτό και είμαστε σίγουροι ότι και η τελευταία παρέμβασή του, στη διάρκεια της συζήτησης για τον προϋπολογισμό, έγινε σε συνεννόηση με τον Σαμαρά, που ήθελε να κόψει κλίμα.

Ο Αθανασίου ξεκίνησε με ύμνο προσωπικά στον Βενιζέλο: «Ποιος από εμάς μπορεί να αμφισβητήσει το θάρρος και την αποφασιστικότητα του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος αν και γνώριζε –και μάλιστα πολύ καλά– τις εσωκομματικές κυρίως τριβές που θα είχε από τις πρωτοβουλίες του προς την κατεύθυνση της εξόδου της χώρας από την κρίση, εντούτοις ανέλαβε σε δύσκολη εποχή την ευθύνη διαχείρισης των οικονομικών της χώρας και στη συνέχεια τη στήριξη της κυβέρνησης; Είμαι βέβαιος ότι θα τον δικαιώσουν η ιστορία και η επιτυχία της κυβέρνησης». Μετά πέρασε στον Κουβέλη: «Και ποιος μπορεί να παραγνωρίσει τον πατριωτισμό, τη σύνεση και τη νηφαλιότητα με την οποία ο Πρόεδρος της ΔΗΜΑΡ ανταπεξέρχεται σε κάθε είδους διαβολές προς χάριν του εθνικού συμφέροντος;». Τελευταίον άφησε τον

Σαμαρά: «Ποιος μπορεί να αγνοήσει τον τίμιο, τον ίσιο λόγο του πρωθυπουργού, όταν πιστός στη φιλοσοφία του "θέλω να είμαι χρήσιμος και όχι ευχάριστος", κάνει λόγο για ποιοτική εξουσία και κράτος δικαίου;».

Φαίνεται, όμως, πως κάποιιοι αμφισβητούν τα εθνικά ινδάλματα του Αθανασίου. Είναι οι βουλευτές που δεν ακολουθούν την κομματική γραμμή. Γι' αυτό και ο Αθανασίου, με νομική επιχειρηματολογία που θυμίζει επαρχιώτη δικολάβο της δεκαετίας του '50, εισηγείται συνταγματική αναθεώρηση που θα εξλείψει το φαινόμενο των διαφωνούντων βουλευτών: «Η διάταξη του άρθρου 60 του Συντάγματος που λέει ότι οι βουλευτές έχουν απεριόριστη ελεύθερη γνώμη μέχρι που πάει; Είναι χωρίς όρια; Ποια είναι τα όρια που διαγράφει το Συντάγμα και περιορίζει αυτό το δικαίωμα; Είναι τα όρια του άρθρου 29 του Συντάγματος των οργανωμένων κομμάτων. Δεν είναι δυνατόν ένα κόμμα να παίρνει στα όριά του, στην κοινοβουλευτική του ομάδα αποφάσεις και να ανατρέπονται από μεμονωμένα άτομα τη στιγμή που είναι αποφάσεις καταστατικού με προγραμματισμό. Ούτε είναι σωστό αυτό που λέγεται "είμαι εκπρόσωπος του έθνους". Ναι, κύριε είσαι εκπρόσωπος και σε βγάζει ο λαός αλλά σε ένα πρόγραμμα που σε επιλέγει ως ικανότερο μεταξύ πολλών ικανών μόνο και μόνο για να εφαρμόσεις το συγκεκριμένο πρόγραμμα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω αυτά τα θέματα να τα δούμε στην αναθεώρηση του Συντάγματος γιατί δεν είναι δυνατόν να αλλοιώνονται έτσι οι πλειοψηφίες των

κομμάτων».

Ο Αθανασίου ζητά να καταργηθεί η ίδια η υποκριτική υπόσταση της αστικής δημοκρατίας. Ν' αλλάξει το πολίτευμα και να μετατραπεί και τυπικά σε κοινοματική (αρχηγική) δημοκρατία. Οποιοσ βουλευτής διαφωνεί με το κόμμα του να είναι υποχρεωμένος να παραδίσει τη βουλευτική έδρα. Ο ίδιος προσπάρτησε να μαζέψει κάπως αυτά που είχε, περισσότερο όμως ενδιαφερόταν να μην εκθέσει τον Σαμαρά, ενώ επί της ουσίας δεν πήρε τίποτα πίσω.

Είναι λογικό ν' αναζητούν τρόπους ενίσχυσης του θεσμικού ρόλου των κομμάτων και των ηγεσιών τους, σε συνθήκες που βουλευτές λακίζουν και αναζητούν την προσωπική τους επιβίωση σε άλλα σχήματα. Πρέπει, όμως, να διατηρήσουν και τη βιτρίνα της δήθεν ανεξαρτησίας γνώμης του βουλευτή, που λογοδοτεί στο έθνος. Μπορούν να τα συνταιριάξουν αυτά; Θα δείξει, όταν επιχειρήσουν τη συνταγματική αναθεώρηση (από το 2013 μπορούν να βάλουν μπρος τις σχετικές διαδικασίες, για να είναι αναθεωρητική η επόμενη Βουλή). Εκείνο που πρέπει να κρατήσουμε εμείς είναι η σαπίλα της αστικής δημοκρατίας ως πολίτευμα. Από τη μια κόμματα που υπερσπίνζουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου και από την άλλη βουλευτές που είτε ταϊζονται αφανώς από καπιταλιστές είτε γυρίζουν από κόμμα σε κόμμα αποβλέποντας μόνο στην προσωπική τους επιβίωση σ' αυτό το τόσο προσοδοφόρο επάγγελμα. Κι όλο αυτό το βρόμικο αλισβερίσι το βαρτίζουν γνήσια αντιπροσώπευση του λαού.

Κάν' το όπως ο... Μπάμιας

«Λέω κάτι παρόμοιο μ' αυτό που προσπαθεί να εφαρμόσει στις ΗΠΑ ο πρόεδρος Ομπάμα». Η φράση ανήκει στον πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ Αλ. Τσίπρα (συνέντευξη στο CNN, 13.11.12). Τι είναι αυτό που, σύμφωνα με τον Τσίπρα, προσπαθεί να εφαρμόσει ο Ομπάμα και ο Τσίπρας το υιοθετεί αναφανδόν; «Να σταματήσουν να πληρώνουν μόνο οι ανήμποροι, οι φτωχοί και τα μικρομεσαία στρώματα. Πρέπει να πληρώσουν και οι πλούσιοι!»! Έχασε ο Ομπάμα που δεν τον είχε στην προεκλογική του εκστρατεία. Θα είχε κερδίσει πιο εύκολα τον Ρόμνεϊ και όχι στο νήμα.

Είναι δυνατόν να λέγονται τέτοια πράγματα για την πατρίδα του πιο άγριου καπιταλισμού; Για τον Τσίπρα και τους ΣΥΡΙΖΑίους όλα είναι δυνατά. Δεν χρειάζεται να πούμε τι ακριβώς γίνεται στην Αμερική. Συγκεντρώσαμε μερικούς χαρακτηριστικούς τομείς της πολιτικής Ομπάμα στο προηγούμενο φύλλο της

«Κόντρας» (Ομπάμα: Η κρυφή γοητεία της μπουρζουαζίας), αλλά ο χώρος δεν επιτρέπει να τα επαναλάβουμε.

Ο Τσίπρας διάλεξε το CNN για να δώσει μια από τις πιο δεξιές σε περιεχόμενο συνεντεύξεις του. Δεν είναι μόνο το κλεισίμο του μαπιού στην αμερικάνικη κυβέρνηση ή η έμμεση τοποθέτηση υπέρ των απόψεων του ΔΝΤ στη διαμάχη του με την ΕΕ για το πρόβλημα του ελληνικού χρέους. Δεν είναι οι χιλιοσιπωμένοι όρκοι πίστης στην ΕΕ («είμαστε θερμοί υποστηρικτές της ενωμένης Ευρώπης και της ευρωπαϊκής ιδέας»). Είναι η παρουσίαση μιας συντηρητικής διαχειριστικής πρότασης, σοσιαλδημοκρατικού τύπου, που έχει στο κέντρο της την υπεράσπιση των συμφερόντων των καπιταλιστών.

Παρουσίασε και πάλι τη γνωστή «λύση» για το χρέος, με ευρωπαϊκή διάσκεψη που θα προχωρήσει σε «διαγραφή μεγάλου μέρους του χρέους όλων των χωρών που έχουν δημόσιο χρέος αυτή τη

στιγμή ιδιαίτερα υψηλό» κτλ. Για ποιο λόγο; «Η αλήθεια είναι ότι μία λύση σαν αυτή που εμείς προτείνουμε θα είναι επωφελής τόσο γι' αυτούς που χρωστάνε όσο όμως και για τους πιστωτές. Γιατί έτσι θα υπάρξει δυνατότητα να πάρουν τουλάχιστον ένα σημαντικό μέρος των χρημάτων τους». Και παραπέρα, για να ωφεληθούν οι καπιταλιστές: «Δεν μπορεί να υπάρξει άλλη λύση εκτός από ένα γενναίο κούρεμα, το οποίο όμως πρέπει να συνοδεύεται με πολιτικές ανάπτυξης και με δημόσιες επενδύσεις που θα δημιουργήσουν κι ένα σταθερό περιβάλλον και για τους ιδιώτες επενδυτές!» Το επανέλαβε και σ' άλλο σημείο, μάλιστα, μη τυχόν και δεν έγινε αντιληπτό: «Θα πρέπει να υπάρξει ένα καθεστώς ασφάλειας στους επενδυτές».

Συμφώνησε πως υπάρχει πρόβλημα ανταγωνιστικότητας (δηλαδή κερδοφορίας του κεφαλαίου) και προσχώρησε στην αντιδραστική θεωρία

του «κόστους εργασίας», που χρησιμοποιούν οι αστοί για να κρύψουν το γεγονός ότι η εργατική δύναμη όχι μόνο δεν αποτελεί κόστος, αλλά είναι το μόνο εμπόρευμα που δημιουργεί νέες αξίες, που δημιουργεί πλούτο: «Για να υπάρξει ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, πρέπει να υπάρξουν σημαντικές διαρθρωτικές αλλαγές στην Ελλάδα, τις οποίες φυσικά δεν τις αρνούμαστε. Όμως, η ανταγωνιστικότητα δεν είναι μονάχα συνάρτηση του εργασιακού κόστους».

Είναι φανερό πως με τη συγκεκριμένη συνέντευξη ο Τσίπρας επεχείρησε να δώσει διαβεβαιώσεις στο διεθνές κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις του για τις πραγματικές προθέσεις του ΣΥΡΙΖΑ. Δε δίστασε, δε, να κλείσει το μάτι στην αμερικάνικη πλευρά, προσδοκώντας σε στήριξη από τη μεριά της, δεδομένου ότι έχει φουντώσει ο ανταγωνισμός ανάμεσα σε ΔΝΤ και ΕΕ, ανάμεσα σε ΗΠΑ και Γερμανία.

Κορυφή του παγόβουνου το ελληνικό πρόβλημα

Εργαλείο πάντα το χρέος

Η προπαγάνδα των ελληνικών Μέσων Μαζικής Παραπληροφόρησης κατάφερε να κάνει μείζον ζήτημα το αν θα δοθεί η δόση από τα δάνεια της τρίοκας στο ελληνικό κράτος, αβαντάροντας έτσι τον Σαμαρά και τον Στουρνάρα, που υποτίθεται ότι έδωσαν μάχες στις Βρυξέλλες τη Δευτέρα και την Τρίτη. Η δόση, βέβαια, θα δοθεί, γιατί πρέπει να ανακεφαλαιωθούν οι ελληνικές τράπεζες και να συνεχίσει να δουλεύει η μηχανή για ν' αποπληρώνει τα χρέη στους διεθνείς τοκογλύφους. Η καθυστέρηση δεν έχει να κάνει με την πειθαρχία του ελληνικού πολιτικού συστήματος, που ψήφισε και πάλι ό,τι του ζητήθηκε από την τρίοκα, αλλά με τις διαμάχες ανάμεσα στο ΔΝΤ και την ΕΕ, ανάμεσα στις ΗΠΑ και τη Γερμανία. Από την άποψη αυτή, το ελληνικό πρόβλημα, η βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους, που υποτίθεται ότι αποτελεί το αντικείμενο του καυγά, δεν είναι παρά η κορυφή του παγόβουνου. Οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές θέλουν να πλήξουν τους γερμανούς και χρησιμοποιούν το ΔΝΤ, που έχει εγκατασταθεί στην Ευρωζώνη, σαν πολιορκητικό κριό. Το ελληνικό πρόβλημα προσφέρεται, αφού είναι αυτό που ασχολεί από κοινού ΕΕ και ΔΝΤ.

Τα καλά λόγια που επτώθηκαν από τη Μέρκελ, τον Σόιμπλε, τον Ολάντ, τον Γιούνκερ και τον υπόλοιπο ευρωενωστικό εσμό δε θα τα σχολιάσουμε, βέβαια. Υπήρχε περίπτωση να ειπωθεί κάτι διαφορετικό, μετά την ψήφιση του πολυνομοσχεδίου-εφιάλτη; Η δόση δεν εκταμιεύτηκε (για τους λόγους που προαναφέραμε) ακόμα, όμως στο ad hoc ανακοινωθέν του Eurogroup γίνεται λόγος για απόφαση στις 20 Νοέμβρη, ενώ ο Σαμαράς ανακοίνωσε ότι δόθηκε και η διετής επιμήκυνση (που ο Στουρνάρας την είχε ανακοινώσει προ εικοσαήμερου, ενόσω συνεχίζονταν οι διαπραγματεύσεις με την τρίοκα). Και για να μην υπάρξει καμιά χαλάρωση, στο ίδιο ανακοινωθέν τονίζεται ότι υπάρχουν μερικές ακόμη προκαταρκτικές ενέργειες που πρέπει να γίνουν από μεριάς ελληνικής κυβέρνησης.

Σκληρός ανταγωνισμός

Όταν το Spiegel κυκλοφορεί με ονειδιστικό για τις ΗΠΑ εξώφυλλο και τίτλο «Ο αμερικανός ασθενής», μπορούμε να καταλάβουμε ότι λίγες μέρες μετά την επανεκλογή Ομπάμα έχουν βγει τα μαχαίρια. Κι αυτό φάνηκε καθαρά από τη σύγκρουση της Λαγκάρντ με τον Σόιμπλε και τον Γιούνκερ. Είναι χαρακτηριστικό ότι μετά τη συνεδρίαση του Eurogroup ο Γιούνκερ ανακοίνωσε ότι η μείωση-στόχος του ελληνικού κρατικού χρέους στο 120% του ΑΕΠ μετατίθεται από το 2020 στο 2022, για να εκφράσει ανοιχτά τη διαφωνία της Λαγκάρντ. «Κατά τη γνώμη μας η κατάλληλη ημερομηνία για τη μείωση του χρέους στο 120% είναι το 2020. Είναι ξεκάθαρο ότι έχουμε διαφορετικές απόψεις», δήλωσε.

Το ΔΝΤ ζητά να γίνει νέο «κούρεμα»

του ελληνικού χρέους, ενώ οι ευρωπαϊκοί ιμπεριαλιστές αντιτίθενται, γιατί πλέον θα πρέπει να «κουρευτεί» χρέος που κατέχουν οι χώρες του Eurogroup (πρωτίστως η Γερμανία), ο ΕFSF και η ΕΚΤ. Μια μέρα μετά τη δημόσια σύγκρουση Γιούνκερ-Λαγκάρντ δημόσια θέση πήρε και ο Σόιμπλε, δηλώνοντας ότι πρέπει να υπάρξει μετατόπιση στο 2022 του οριζοντα για τη μείωση του ελληνικού χρέους στο 120%. Με κυνικότητα το γερμανικό Spiegel έγραψε: «Το Βερολίνο θέλει να εμποδίσει ένα νέο κούρεμα του χρέους, γιατί θα κόστιζε πολύ ακριβά στη Γερμανία, που μέχρι τώρα έχει χορηγήσει στην Ελλάδα δάνεια και εγγυήσεις ύψους 35,2 δισ. ευρώ. Επομένως, αν γινόταν ένα κούρεμα του ελληνικού χρέους της τάξης του 50%, η Γερμανία θα έχανε 17,5 δισ. ευρώ».

Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί είναι πως ούτε το ΔΝΤ ούτε η ΕΕ μπορούν να υπολογίσουν πόσο θα είναι το ελληνικό χρέος το 2020. Οσο θέλουν το βγάζουν, αλλάζοντας τις παραδοχές που κάνουν για το πώς θα κινηθεί το ΑΕΠ και το ελλειμμα-πλεόνασμα του προϋπολογισμού από τώρα μέχρι το 2020. Για παράδειγμα, τον περασμένο Φλεβάρη, όταν έπρεπε να πάρουν μια απόφαση για το PSI και το Μνημόνιο-2, συμφώνησαν ότι το 2020 το ελληνικό χρέος θα είναι 120%.

Τώρα, το ΔΝΤ (όπως έγραψαν οι Financial Times) υποστηρίζει ότι το ελληνικό χρέος το 2020 θα είναι στο 150% του ΑΕΠ, ενώ η ΕΕ το κατεβάζει παρακάτω και εκτιμά ότι με την μετάθεση του ορόσημου κατά δύο χρόνια και κάποια μέτρα που θα ληφθούν, ο στόχος του 120% θα πιαστεί. Σε οχτώ-εννιά μήνες, βέβαια, δεν έγινε κάτι που να αλλάξει τα δεδομένα. Οι πολιτικές τους στοχεύσεις άλλαξαν και για να τις υπηρετήσουν αλλάζουν τα νούμερα.

Οι Αμερικάνοι δε γουστάρουν καθόλου τη «γερμανοποίηση» της Ευρωζώνης και με όπλο το ΔΝΤ προσπαθούν να βάλουν τη Γερμανία να «πληρώσει» για τα χρέη της Ευρωζώνης. Πέρα από το ΔΝΤ, που έχει πλέον και έναν οιονεί θεσμικό ρόλο στην Ευρωζώνη, δουλειά έχουν πιάσει και μεγάλοι οίκοι του αμερικάνικου χρηματιστικού κεφαλαίου. «Βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους: Επιβεβλημένη Αναδιάρθρωση του Επίσημου Τομέα», είναι ο τίτλος έκθεσης που έδωσε στη δημοσιότητα η Goldman Sachs.

Ακόμα και ο περιβόητος Τσαρλς Νταλάρα, εκπρόσωπος του διεθνούς τραπεζικού λόμπι IIF, εμφανίζεται να πονάει τον ελληνικό λαό! Ηρθε στην Αθήνα για να προτείνει λιγότερη λιτότητα, μείωση των επιτοκίων των

δανείων του λεγόμενου επίσημου τομέα προς την Ελλάδα, αναπτυξιακές πρωτοβουλίες, αλλά και... μεγαλύτερη εμπλοκή του ΔΝΤ.

Βαθαίνει η κρίση στην Ευρωζώνη

Τι θα γίνει τελικά; Το πιθανότερο είναι να καταλήξουν σ' ένα νέο συμβιβασμό, που θα είναι προσωρινός, όπως ήταν και όλοι οι προηγούμενοι. Όπως έχουμε σημειώσει και σε προηγούμενα φύλλα, όταν βρεθεί συμβιβασμός ανάμεσα στα δυο αντιμαχόμενα ιμπεριαλιστικά κέντρα, αυτός θα περιλαμβάνει και κάποια τεχνικά εργαλεία για τη διαχείριση του ελληνικού χρέους, γιατί όλοι θέλουν αυτό να είναι βιώσιμο, δηλαδή να μπορεί το ελληνικό κράτος, με σκληρές πολιτικές δημοσιονομικής λιτότητας και με ξεπούλημα περιουσιακών του στοιχείων, να πληρώνει τα τοκοχρεολύσια, τα οποία θα εξακολουθήσουν να παραμένουν εξοντωτικά και μετά την όποια νέα ρύθμιση. Η Γερμανία θα δώσει κάτι, για να πάρει περισσότερα. Αυτό δεν κάνει από την αρχή που ξέσπασε η κρίση; Ακόμη και τα ευρωμόλογα μπορεί να δώσει κάποια στιγμή, θα έχει πάρει ως αντάλλαγμα όμως τον πλήρη έλεγχο της Ευρωζώνης.

Το προκλητικό είναι πως η τεχνική

διαχείρισης του ελληνικού χρέους ώστε να είναι βιώσιμο θα παρουσιαστεί σαν δώρο προς τον ελληνικό λαό. Ηδη, η «κίτρινη» Bild έγραψε πως η γερμανική κυβέρνηση είναι έτοιμη να προσφέρει στην Ελλάδα μια γιγαντιαία δόση ύψους άνω των 44 δισ. ευρώ, στην οποία θα συμπτυχθούν η τρέχουσα δόση των 31,3 δισ. και οι δυο επόμενες δόσεις των 5 δισ. και 8,3 δισ. ευρώ. Οι έως τώρα «τσιγκούνιδες» Γερμανοί ξαφνικά γίνονται «έξω καρδιά».

Δεν είναι τυχαίο που η αύξηση της αμερικάνικης πίεσης προς τη Γερμανία έρχεται σε μια στιγμή που η κρίση στην Ευρωζώνη βαθιάει. Δεν είναι μόνο η Ελλάδα, η Πορτογαλία, η Ισπανία, η Κύπρος. Είναι η Ιταλία, το χρέος της οποίας εκτινάχτηκε για πρώτη φορά στα 2 τρισ. ευρώ, είναι η Γαλλία, όπου ο Ολάντ βλέπει τη δημοτικότητα του να καταρρακιά λόγω των αντιλαϊκών μέτρων που παίρνει, είναι τέλος η ίδια η Γερμανία, που πληρώνει την κρίση στα υπόλοιπα κράτη-μέλη, στα οποία κατευθύνεται το 60% των εξαγωγών της. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο δείκτης οικονομικού κλίματος στη Γερμανία (ZEW) έκανε μια θεαματική βουτιά το Νοέμβρη, καταρρακώνοντας στις -15,7 μονάδες από -11,5 που ήταν τον Οκτώβρη, εκπλήσσοντας τους αναλυτές που ανέμεναν βελτίωσή του. Η κρίση χτυπά πάντα απρόβλεπτα, γιατί ο καπιταλισμός ως σύστημα, παρά την οργάνωση που έχουν τα μεγάλα μονοπώλια του, εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται από αναρχία στην παραγωγή.

Εφιάλτης διαρκείας

Όλα τα παραπάνω, όμως, δεν πρόκειται να φέρουν καμιά ανακούφιση στον ελληνικό λαό, που θα εξακολουθήσει να βιώνει έναν εφιάλτη διαρκείας, τον εφιάλτη της κινεζοποίησης. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι λόγος για νέα μέτρα γίνεται την επταύριο κιάλας των προηγούμενων, ενώ αποκαλύπτονται και οι αισχρές λαθροχειρίες που έκανε η συγκυβέρνηση στο Μεσοπρόθεσμο που ψηφίστηκε την προηγούμενη εβδομάδα.

Σύμφωνα με το προσχέδιο της τρίοκας, που διέρρευσε από τις Βρυξέλλες, προβλέπονται «αδιευκρίνιστα μέτρα» ύψους 6,4 δισ. ευρώ, που καταναλώνονται σε 2,6 δισ. για το 2015 και 3,8 δισ. για το 2016. Κι όμως, στο Μεσοπρόθεσμο τα μέτρα για το 2015 και το 2016 είναι 4,6 δισ. Μια διαφορά της τάξης του 1,8 δισ. ευρώ κάθε άλλο παρά αμελητέα ποσότητα είναι. Και βέβαια, τα μέτρα που θα παρθούν θα είναι μεγαλύτερου ύψους, γιατί δεν πρόκειται να πιαστούν οι στόχοι ούτε του 2012 ούτε του 2013. Η ύφεση θα είναι φέτος βαθύτερη από το -6,5% που αναφέρεται στον προϋπολογισμό και το 2013 θα φτάσει και θα ξεπεράσει το -7%, έναντι -4,5% που «προβλέπουν» κυβέρνηση και τρίοκα. Η μαύρη τρύπα που θα δημιουργηθεί θα καλυφθεί με νέα αντιλαϊκά μέτρα, όπως γίνεται και μέχρι τώρα.

Πιο σκληρή η επιτροπεία

Μπορεί ο Σαμαράς, καταπώς το συνηθίζει, να μιλήσει για «τεχνικού χαρακτήρα λεπτομέρειες» που απομένουν να ρυθμιστούν μέχρι ν' αποφασιστεί η εκταμίευση της δόσης (αλήθεια, γιατί δεν τις ρύθμισαν με το πολυνομοσχέδιο-σκούπα);, όμως απ' όσα είδαν το φως της δημοσιότητας (κυρίως μέσω διαρροών από τις Βρυξέλλες) κάθε άλλο παρά για λεπτομέρειες πρόκειται και είναι πιθανό τις επόμενες μέρες να έχουμε ένα ακόμη νομοσχέδιο-εξπρές ή -το πιθανότερο- μια νέα Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου, που είναι ο αγαπημένος τρόπος με τον οποίο νομοθετούν οι αστικές κυβερνήσεις, από την εποχή του Παπαδήμου, παρακάμπτοντας ακόμα και το αστικό κοινοβούλιο.

Το «ρεζουμέ» των... τεχνικού χαρακτήρα λεπτομερειών είναι η πιο σκληρή επιτροπεία από τους μηχανισμούς της τρίοκας. Είναι χαρακτηριστικό -βάσει των όσων διέρρευσαν- ότι η κυβέρνηση θα υποχρεωθεί να παραδίει στην τρίοκα ανά τρίμηνο λίστα με τα ονοματεπώνυμα των προς απόλυση εργαζόμενων στο δημόσιο!

Κρίσιμο ζήτημα για την τρίοκα των δανειστών είναι η λειτουργία των **αυτόματων μηχανισμών διόρθωσης**. Δηλαδή, η πρόβλεψη μηχανισμών άμεσης λήψης νέων μέτρων, κάθε φορά που τα ήδη ληφθέντα δε θ' αποδίδουν το προσδοκώμενο αποτέλεσμα. Οι μηχανισμοί αυτοί θα κινούνται σε δυο επίπεδα.

Το πρώτο επίπεδο αφορά την εκτέλεση του προϋπολογισμού. Ηδη από τις 31 Οκτώβρη, η συγκυβέρνηση με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, που υπέγραψε ο Σταϊκούρας, όρισε τις περικοπές που θα γίνονται στα κονδύλια των υπουργείων, όταν θα παρατηρείται υπέρβαση στις δαπάνες. Εσπευσε μ' αυτή τη βιαστική κίνηση να «ντριπλάρει» τις απαιτήσεις της τρίοκας, τις οποίες όμως τις ξαναβρήκε μπροστά της, με τη σφραγίδα του Eurogroup μάλιστα. Ετσι, εντός των επόμενων ημερών θ' αναγκαστεί να εκδώσει νέα ΠΝΠ, η οποία θα διορθώνει και θα συμπληρώνει την προηγούμενη, στην κα-

τεύθυνση μιας ακόμα πιο σκληρής επιτήρησης.

Το δεύτερο επίπεδο αφορά τις ιδιωτικοποιήσεις κι αυτή η απαίτηση των δανειστών εισάγεται για πρώτη φορά. Σύμφωνα πάντα με τις διαρροές, αν τα έσοδα από ιδιωτικοποιήσεις είναι για δύο συνεχή τρίμηνα μικρότερα απ' όσα προβλέπονται στο Μνημόνιο, θα αυξάνεται αυτόματα ο στόχος του προϋπολογισμού για πρωτογενές πλεόνασμα κατά 50% του ποσού της υστέρησης από τις ιδιωτικοποιήσεις! Ετσι, η κυβέρνηση θα λείει στον ελληνικό λαό: ή θα ξεπουλήσω μπρι παρά τις κρατικές επιχειρήσεις και ακίνητα, για να πιάσω το στόχο, ή αλλιώς θα πρέπει να πάρω πρόσθετα δημοσιονομικά μέτρα. Φυσικά, οι υποψήφιοι αγοραστές, ενόψει αυτής της ρήτρας, θα σκληραίνουν τη στάση τους, ώστε να παίρνουν σε εντελώς εξευτελιστικές τιμές τα «φιλέτα» που έχουν βάλει στο μάτι.

Σε εκκρεμότητα παραμένουν ακόμα και τα ζητήματα επιτροπείας της τρίοκας στον Ειδικό Λογαριασμό που θα τηρείται στην Τράπεζα της Ελλάδος και στον οποίο θα συγκεντρώνονται οι δόσεις των δανείων, έσοδα από τις ιδιωτικοποιήσεις και έσοδα από τη φορολογία, προκειμένου αυτά τα κονδύλια να πηγαίνουν αποκλειστικά για την εξώφληση των πιστωτών και να μη μπορεί το ελληνικό κράτος να τα χρησιμοποιήσει για άλλες ανάγκες. Όπως ανακοίνωσε ο Σαμαράς, το ζήτημα να τηρείται αυτός ο λογαριασμός στο εξωτερικό, όπως κάποια στιγμή πρότειναν οι Γερμανοί, έληξε, όμως είναι προφανές ότι Γερμανοί και σία άφησαν μεν στην κυβέρνηση μια βιτρίνα εθνικής ανεξαρτησίας, όμως θα επιβάλουν νέους όρους ως προς τον έλεγχο αυτού του λογαριασμού.

Έχοντας μπροστά τους όχι μόνο το ελληνικό πρόβλημα, αλλά ένα σύνολο κρατών που έχουν κάνει προσφυγή για «στηρίξη» και μια Ευρωζώνη σε κρίση, οι ιθύνοντες του γερμανικού ιμπεριαλισμού θα σφίξουν ακόμη περισσότερο τα λουριά, για να μη χάσουν τον έλεγχο.

Νέα μεγάλη ανατροπή στα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων

Τον αριθμό 4093/2012 πήρε το πολυνομοσχέδιο-εφιάλτης, που ψηφίστηκε με συνοπτικές διαδικασίες μερικών ωρών στον περιβόητο ναό της Δημοκρατίας, την αποπράδα Τετάρτη 7 Νοέμβρη του 2012. Οι ανατροπές που επιφέρει αυτός ο νόμος στα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων είναι τεράστιες.

Οι δημόσιοι υπάλληλοι που έβγαζαν στη σύνταξη μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του 2010 έπαιρναν πλήρη σύνταξη εάν εργάζονταν 35 χρόνια. Για κάθε χρόνο απασχόλησης ο δημόσιος υπάλληλος δικαιούνταν το 1/35 της σύνταξης, όπως έβγαζε από ένα μαθηματικό τύπο, στον οποίο, εκτός από τα χρόνια ασφάλισης, υπάρχει το λεγόμενο ποσοστό αναπλήρωσης και οι συντάξιμες αποδοχές. Με τον αντιστασιαστικό νόμο 3865/2010, που ξεθεμελίωσε την Κοινωνική Ασφάλιση, τα 35α άρχισαν να καταργούνται βαθμιαία από το 2011. Συγκεκριμένα, το 2011 τα υποχρεωτικά χρόνια ασφάλισης έγιναν 36 και με αυξήσεις ένα χρόνο ετησίως θα φτάναμε το 2015 στα 40 χρόνια υποχρεωτικής ασφάλισης για να πάρει κάποιος δημόσιος υπάλληλος πλήρη σύνταξη. Ετσι, οι συντάξεις που βγήκαν το 2011 υπολογίστηκαν με 36α, το 2012 με 37α και το 2013 θα υπολογίζονταν με 38α.

Πλέον, όμως, οι ντόπιοι και ξένοι τροϊκανοί εισήγαγαν τα 40α για τους εργαζόμενους του δημοσίου που θα θεμελιώσουν δικαίωμα συνταξιοδότησης από την 1η Γενάρη του 2013.

Η υποπαράγραφος Β.2β του νόμου 4093/2012 αναφέρει: «*Η σύνταξη όσων θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1.1.2013 και μετά καταβάλλεται ολόκληρη με τη συμπλήρωση 40 ετών πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας και του 62ου έτους της ηλικίας τους*».

Με τη φόρα που έχουν πάρει, κανείς δεν μπορεί να αποκλείσει, ότι δε θα επανέλθουν το επόμενο διάστημα με νέα αντιστασιαστική ρύθμιση και δε θα επεκτείνουν τη διάταξη των τεσσαρακοστών και στους δημόσιους υπάλληλους που είχαν ήδη θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης μέχρι 31 Δεκεμβρίου του 2010. Για παράδειγμα, οι γυναίκες δημόσιοι υπάλληλοι που μέχρι το τέλος του 2010 είχαν συνολικά 25 χρόνια ασφάλισης θεμελιώσαν δικαίωμα σύνταξης και μόλις κλείσουν τα 60 χρόνια μπορούν να βγουν στην σύνταξη. Αν μια ασφαλισμένη το 2010 ήταν 55 χρόνων, όταν κλείσει τα 60 θα έχει συνολικό χρόνο ασφάλισης 30 χρόνια. Οσο ίσχυαν τα 35α, αυτή η δημόσια υπάλληλος θα έπαιρνε σύνταξη βάσει των 30/35. Τώρα, όμως, θα πάρει βάσει των 30/40.

Αυτός δεν είναι ο μοναδικός συντελεστής στο μαθηματικό τύπο, με τον οποίο συντελείται δραστική μείωση στην σύνταξη. Όπως προαναφέραμε, υπάρχει και το ποσοστό αναπλήρωσης και οι συντάξιμες αποδοχές, που με τη μεγάλη μείωση τους συντελείται παραπέρα δραστική μείωση των συντάξεων. Σ' αυτές τις μειώσεις έχουμε αναφερθεί παλαιότερα και για να μην κουράζουμε με άλλα νούμερα και υπολογισμούς περιοριζόμαστε σ' αυτή την αναφορά. Θυμίζουμε μόνο, ότι οι μειώσεις αυτές συντελέστηκαν με τους αντιστασιαστικούς νόμους 3029/2002, 3863 και 3865 του 2010.

Η καθιέρωση των 40 ετών δεν αφορά μόνο τους δημόσιους υπάλληλους, αλλά τους ασφαλισμένους όλων των Ταμείων. Όπως είναι γνωστό, με βάση διατάξεις των αντιστασιαστικών νόμων 3863 και 3865, ένας εργαζόμενος μπορεί να εξαγοράσει πανεπιστημιακές σπουδές, στρατιωτική θητεία κτλ. μέχρι 7 χρόνια το 2014 και μέχρι 6 χρόνια το 2013. Θα πρέπει, λοιπόν, το 2013 να έχει υποχρεωτικά 34 χρόνια υπηρεσίας για να μπορέσει να κάνει εξαγορά. Διευκρινίζουμε ότι η διάταξη για εξαγορά των χρόνων σπουδών δεν αφορά την πλειοψηφία των ασφαλισμένων και μήνικε για να χρυσώσει το χάπι των δύο αντιστασιαστικών νόμων του 2010.

Το κακό από την καθιέρωση της 40ετίας στον ιδιωτικό τομέα (μισθωτοί-εργάτες και διάφορα μικροαστικά εκμεταλλεόμενα στρώματα) γίνεται ακόμη μεγαλύτερο με την παράταση του ασφαλιστικού βίου από την πρόωγη εφαρμογή της 40ετίας. Γιατί υπάρχει μαζική ανεργία και έτσι θα αδυνατούν να καλύψουν τις ασφαλιστικές τους εισφορές και να εξαγοράσουν μέχρι εφτά χρόνια. Αν προσθέσουμε και τη γενική αύξηση όλων των ορίων ηλικίας κατά δύο χρόνια, δηλαδή από τα 60 στα 62, τα πράγματα γίνονται ακόμη πιο επάδυνα για όλους τους ασφαλισμένους του ιδιωτικού και δημοσίου τομέα, που σκόπευαν να εφαρμόσουν την ήδη εξοντωτική διάταξη των 40 χρόνων ασφάλισης και των 60 χρόνων ορίου ηλικίας.

Η αύξηση του ορίου ηλικίας κατά δύο χρόνια είναι γενικευμένη και αφορά όλους τους ασφαλισμένους, τόσο του δημοσίου όσο και του ιδιωτικού τομέα και όχι μόνον αυτούς που θεμελιώναν δικαίωμα σύνταξης είτε με 15 χρόνια και 65 όριο ηλικίας είτε με 40 χρόνια ασφάλισης και 60 χρόνων όριο ηλικίας.

Αναφέρουμε μερικά παραδείγματα:

Εργαζόμενοι και εργαζόμενες στην καθαριότητα των ΟΤΑ Α' Βαθμού, που ήταν μόνιμοι υπάλληλοι, είχαν ενταχθεί στα ΒΑΕ με βάση το νόμο

3660/2008 και έβγαζαν αρχικά στη σύνταξη στα 53 και 58 χρόνια (γυναίκες και άνδρες, αντίστοιχα) μετά από 15 χρόνια ασφάλισης. Στη συνέχεια, με το νόμο 3865/2010 αυξήθηκε το όριο ηλικίας των γυναικών από τα 53 στα 54 χρόνια το 2011, στα 56 το 2012 και στα 58 το 2013. Ερχεται τώρα η τρικομματική κυβέρνηση και αυξάνει πάλι το όριο ηλικίας ανδρών και γυναικών στα 60 χρόνια από 1.1.2013!

Εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα που είναι ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και είχαν ενταχθεί στα ΒΑΕ. Μέχρι την ψήφιση του αντιστασιαστικού νόμου 3863 οι εργαζόμενοι αυτοί θεμελιώναν δικαίωμα σύνταξης εάν είχαν 10.500 ένσημα (από τα οποία τα 7.500 στα ΒΑΕ) και συμπλήρωναν τα 55 χρόνια. Με τον αντιστασιαστικό νόμο 3863 το όριο ηλικίας αυξανόταν από 1/1/2011 κατά 9 μήνες το χρόνο μέχρι να γίνει 60. Τώρα η τρικομματική κυβέρνηση το ανέβασε κατευθείαν στα 62 από 1/1/2013, ενώ με τον προηγούμενο αντιστασιαστικό νόμο την 1/1/2013 θα ήταν 57 χρόνια και 3 μήνες. Μάνι-μάνι αυξάνουν το όριο ηλικίας κατά μια πενταετία.

Γυναίκες με ανήλικα παιδιά. Όπως είναι γνωστό, με τον αντιστασιαστικό νόμο 3863 πετάχτηκαν στα ύψη τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης μέσα σε τρία χρόνια και από τα 55 πήγαν στα 65 από 1/1/2013. Αυτή τη εκτόξευση του ορίου ηλικίας των γυναικών με ανήλικα παιδιά, όμως, δεν ικανοποίησε την τρικομματική κυβέρνηση που έσπευσε να πάρει κι άλλο αίμα εργατικό. Με βάση τις παραγράφους 1Α.4.1 και 1Α.4.2 του νόμου 4093/2012, το όριο ηλικίας των γυναικών πάει στα 67. Δηλαδή, μέσα σε τρία χρόνια (2011-2013) το όριο ηλικίας αυξάνεται κατά 12 χρόνια (από 55 σε 67)!

Με την παράγραφο 1Α.1 καταργούνται διατάξεις που αφορούν «ειδικές επιδοτήσεις ανεργίας και ειδικές εισοδηματικές ενισχύσεις ανεργίας» που επιδοτούνταν από τον ΟΑΕΔ, με χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό. Αυτά τα προγράμματα επιβλήθηκαν στις αστικές κυβερνήσεις από τους καπιταλιστές, προκειμένου να διευκολυνθούν να κλείσουν τις επιχειρήσεις τους χωρίς να επιβαρυνθούν οι ίδιοι, είτε για να προχωρήσουν ιδιωτικοποιήσεις. Με τις καταργήσεις αυτών των διατάξεων θα προκληθούν μεγάλες επιπτώσεις στους εργαζόμενους που είχαν ενταχθεί στα προγράμματα αυτά. Μία από τις επιπτώσεις είναι ότι χιλιάδες απ' αυτούς θ' αναγκαστούν να πάρουν την κατώτατη σύνταξη του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Γι' αυτό το θέμα, όμως, θα επανέλθουμε, όπως και για άλλα θέματα του εφιαλτικού νόμου 4093.

Υπάρχουν ακόμη «ευγενείς»

Ο υπουργός Οικονομικών Γ. Στουρνάρας είναι άνθρωπος με βαθιά αίσθηση δικαίου. Όταν πρέπει να ρίξει εργαζόμενους στο γκρεμό, θέλει να τους ρίξει όλους. Χωρίς διακρίσεις. Το έλεγε και το ξαναέλεγε από το βήμα της Βουλής, στη διάρκεια των «καυτών» συζητήσεων για το πολυνομοσχέδιο-εφιάλτη και για τον προϋπολογισμό: η συνειδησή μου δεν μου επιτρέπει να κάνω διακρίσεις.

Γι' αυτό και επέμεινε ιδιαίτερα στο να εντάξει τους κλάδους Υγείας των λεγόμενων «ευγενών ταμείων» στον κακόφημο (και ήδη χρεοκοπημένο) ΕΟΠΥΥ, στον οποίο έχουν ήδη ενταχθεί οι πληβείοι του ασφαλιστικού συστήματος. Ετσι, και οι «ευγενείς» αντιμετωπίστηκαν ως πληβείοι. Πλην μιας κατηγορίας, τα μέλη της οποίας διατήρησαν τους... τίτλους ευγενείας. Των ασφαλισμένων του ΕΔΟΕΑΠ (Ενιαίος Δημοσιογραφικός Οργανισμός Επικουρικής Ασφάλισης και Περιθάλψεως).

Στον ΕΔΟΕΑΠ, που ιδρύθηκε με αναγκαστικό νόμο της χούντας και φέρει την υπογραφή του ίδιου του Παπαδόπουλου, ασφαλιζονται οι δημοσιογράφοι και το προσωπικό των ιδίων εφημερίδων, καθώς και το προσωπικό των ενώσεων και των εκδοτικοδημοσιογραφικών ασφαλιστικών ταμείων. Έχει, δε, τη μορφή Νομικού Προσώπου Ιδιωτικού Δικαίου, εν αντιθέσει προς τα άλλα ασφαλιστικά ταμεία και μολονότι η ασφάλιση σ' αυτό είναι υποχρεωτική, ενώ εισπράττει και κοινωνικό πόρο, το περιβόητο αγγελίστημο.

Δικαίως, βέβαια, διαμαρτυρήθηκαν οι δημοσιογράφοι για την πρόθεση της κυβέρνησης να εντάξει και τον ΕΔΟΕΑΠ στον ΕΟΠΥΥ, μολονότι -όπως θα δούμε παρακάτω- η διαμαρτυρία τους ήταν άνευ αντικείμενου. Δικαίως, όμως, διαμαρτυρήθηκαν και οι μηχανικοί, οι γιατροί, οι δικηγόροι, οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ κ.ά. Διότι ο ΕΟΠΥΥ είναι μπιττημένο μαγαζί και δημιουργήθηκε μόνο και μόνο για να πετσόκοψει τις παροχές υγείας και να τις φορτώσει στους ίδιους τους ασφαλισμένους. Η διαμαρτυρία των τελευταίων, όμως, πετάχτηκε στον κάλαθο των αχρήστων και η ένταξη όλων των κλάδων Υγείας των «ευγενών ταμείων» στον χρεοκοπημένο ΕΟΠΥΥ έγινε με συνοπτικές διαδικασίες, ενώ η διαμαρτυρία μεγαλοεκδοτών και δημοσιογράφων εισακοσώθηκε και ο ΕΔΟΕΑΠ παρέμεινε εκτός ΕΟΠΥΥ, με μια αόριστη αναφορά στην αιτιολογική έκθεση του πολυνομοσχεδίου, ότι θα έρθει κάποια ρύθμιση στο μέλλον («φωτογραφίζει» ρύθμιση σχετικά με το αγγελίστημο). Εκείνο που μετράει, όμως, είναι πως ο ΕΔΟΕΑΠ παρέμεινε εκτός ΕΟΠΥΥ και οι ασφαλισμένοι σ' αυτόν εκδότες και δημοσιογράφοι θα εξακολουθούν ν' απολαμβάνουν το πράγματι υψηλό επίπεδο παροχών Υγείας, εν αντιθέσει με όλους τους άλλους ασφαλισμένους, ακόμη και τους ελευθεροεπαγγελματίες των πάλαι ποτέ «ευγενών ταμείων», που ρίχτηκαν στον Καιάδα του ΕΟΠΥΥ και θα πρέπει να είναι συνεχώς με το χέρι στην τσέπη αν θέλουν να έχουν μια στοιχειωδώς ανθρώπινη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Υπάρχει και ο κλάδος Υγείας του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ, στον οποίο είναι ασφαλισμένοι διάφοροι άλλοι εργαζόμενοι ή ελευθεροεπαγγελματίες του χώρου των ΜΜΕ (τεχνικοί, εφημεριδοπώλες, λιθογράφοι, συντάκτες περιοδικού Τύπου, εργαζόμενοι των πρακτορείων διανομής). Αυτοί έχασαν τον... τίτλο ευγενείας και εντάχθηκαν... σούμπιτοι στον ΕΟΠΥΥ. Και εδώ αρχίζει το κωμικό μέρος της υπόθεσης, με την άνευ αντιμέτρητη κινητοποίηση των δημοσιογράφων και τη γκάφα του Στουρνάρα, στην οποία συμπάρεσε ολό το πολιτικό σύστημα.

Θυμόμαστε όλοι την τροπολογία που κατέθεσε ο Στουρνάρας σε άσχετο νομοσχέδιο (κύρωνε κάποιες παλαιότερες Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου) και η οποία καταψηφίστηκε. Οι δημοσιογράφοι κήρυξαν άμεσα απεργία, η αντιπολίτευση υπερασπίστηκε το δίκιο τους και στην ονομαστική ψηφοφορία που έγινε η τροπολογία καταψηφίστηκε. Τι έλεγε, όμως, η τροπολογία Στουρνάρα; «*Στο πρώτο εδάφιο της υποπαράγραφου α της παραγράφου 7, μετά τη λέξη "ΕΤΑΠ" προστίθεται η φράση "του Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (ΕΤΑΠ-ΜΜΕ)".*» Δηλαδή, η τροπολογία ενέταξε στον ΕΟΠΥΥ τον κλάδο Υγείας του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ και όχι τον ΕΔΟΕΑΠ των δημοσιογράφων και μεγαλοεκδοτών! Λογικό είναι ο Στουρνάρας να μην τα ξέρει αυτά τα πράγματα. Ο Βρούτσης έτσι κι αλλιώς δεν καταλαβαίνει ούτε τι υπογράφει. Οι συνεργάτες του υπουργού Οικονομικών, όμως, τόσο άσχετοι αποδείχτηκαν που τον έβαλαν να υποστηρίξει ότι εντάσσει και τους δημοσιογράφους στον ΕΟΠΥΥ, ενώ δεν τους ενέτασσε; Και η αντιπολίτευση; Τα ίδια και χειρότερα. Κανένας τους δεν πήρε χαμπάρι τίποτα. Το ίδιο και οι δημοσιογράφοι (ας όμοινοι οι συνδικαλιστές και οι νομικοί τους σύμβουλοι), που έκαναν τζάμπα απεργία.

Η τροπολογία αυτή, ίδια κι απαράλλαχτη, επανήλθε ως ξεχωριστή διάταξη στο πολυνομοσχέδιο και ψηφίστηκε χωρίς ν' ανοίξει μύτη. Αντιλήφθηκαν όλοι πως ο ΕΔΟΕΑΠ των δημοσιογράφων και μεγαλοεκδοτών Αθήνας και Θεσσαλονίκης εξαιρείται και έκαναν τουμπέκι φιλοκομμένο.

Δεν χρειάζεται, βέβαια, να πούμε γιατί τελικά ο ΕΔΟΕΑΠ εξαιρέθηκε από την ένταξη στον ΕΟΠΥΥ και παρέμεινε το μοναδικό «ευγενές ταμείο». Πολιτικό είναι το ζήτημα, όχι νομικό. Είναι η πολιτική δύναμη που έχουν οι εκδότες της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης και οι δημοσιογράφοι ως συντεχνία που επέβαλε για μια ακόμη φορά την εξαιρέση.

Ο Μινώταυρος της αξιολόγησης καταβροχθίζει τον εκπαιδευτικό και το σχολείο

Ένα βερμπαλιστικό κείμενο, που κάνει αγωνιώδεις προσπάθειες να κρύψει το αντιδραστικό και αντεργατικό περιεχόμενο, αλλά και το αποτέλεσμα, της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, του εκπαιδευτικού έργου και συνεπώς και των σχολικών μονάδων όσον αφορά στην κατάταξη και κατηγοριοποίησή τους, είναι το πόρισμα της επιτροπής των «σοφών», που παραδόθηκε στον υπουργό Παιδείας για να διαμορφωθεί οσονούπω –στα τέλη του Νοέμβρη– σε ΠΔ.

Οι «σοφοί» (τρομάρα τους), που ανέλαβαν να «ντύσουν» επιστημονικά την κατατόμηση των εκπαιδευτικών, τη χειραγώγηση και υποταγή τους, την χωρίς παρεκκλίσεις προσήλωσή τους στην εκάστοτε εκπαιδευτική πολιτική στο πλαίσιο του καπιταλισμού, που στις μέρες μας αποθεώνει το σχολείο της αγοράς και ο στήνει στον τοίχο τα ίχνη της λεγόμενης «ανθρωπιστικής» παιδείας, δεν θα μπορούσαν να μιλούν ανοιχτά για πειθάρχηση, απολύσεις, κατατάξεις και κατηγοριοποιήσεις και άλλα τέτοια «άγρια» πράγματα. Μιλούν διά της τεθλασμένης για να μας αποκαλύψουν ότι «στη σημερινή συγκυρία (σ.σ. δηλαδή στην εποχή της επιβολής της σιδερένιας μπότας του Μνημονίου), το ενδιαφέρον για την αξιολόγηση της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου και του έργου των εκπαιδευτικών, καθώς και η προοπτική θεσμοθέτησης ενός συστήματος αξιολόγησης στην Εκπαίδευση συνδέονται με τη συνολικότερη προσπάθεια αναμόρφωσης των λειτουργιών του Ελληνικού κράτους, την οποία καταβάλλει ο ελληνικός λαός, προκειμένου να επιτευχθεί, σε ασφυκτικά χρονικά περιθώρια και με ό,τι αυτό συνεπάγεται στο κοινωνικό, οικονομικό, πολιτικό και πολιτιστικό επίπεδο, η δημοσιονομική προσαρμογή και ο εκσυγχρονισμός της ελληνικής κοινωνίας» (τι άλλη ομολογία του τιμωρητικού χαρακτήρα της αξιολόγησης μας χρειάζεται;).

Η επιτροπή, αναφερόμενη στην «σχυρή κριτική την οποία υπέστη ο θεσμός (του Επιθεωρητή), κυρίως από τους εκπαιδευτικούς και τις Ομοσπονδίες τους» ως τον «κυριότερο λόγο αντικατάστασής του», εκφράζει το μίσος που διακατέχει όλον τον αστισμό για το κίνημα, που στο πλαίσιο του διεκδικητικού κλίματος της μεταπολίτευσης επέβαλε την κατάργηση του παλιού μοντέλου του επιθεωρητισμού, ενώ στη συνέχεια ακύρωσε κάθε απόπειρα επιβολής της αξιολόγησης. Οι «σοφοί» θρηνούν για τις χαμένες ευκαιρίες, όταν λένε ότι «αξιοπρόσεκτες νομοθετικές ρυθμίσεις ακολούθησαν», που φρεν «παραμένουν ανενεργές και στα “χαρτιά”».

Κάθε αφελής προσγειώνεται ανώμαλα, όταν διαβάζει στο πόρισμα ότι «η πρόταση στηρίζεται στο υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο και την κείμενη εκπαιδευτική νομοθεσία» (αρχής γενομένης από το νόμο 1566/85 που προβλέπει τη μετάταξη ή απόλυση του εκπαιδευτικού σε περίπτωση που δεν κριθεί κατάλληλος, τους περιβόητους νόμους Αρσένη, τους νόμους 2986/2002 και 3848/2012, το καθηκοντολόγιο, στο οποίο γίνεται ιδιαίτερη μνεία, τον φασιστικής έμπνευσης Δημοσιούπλλη-

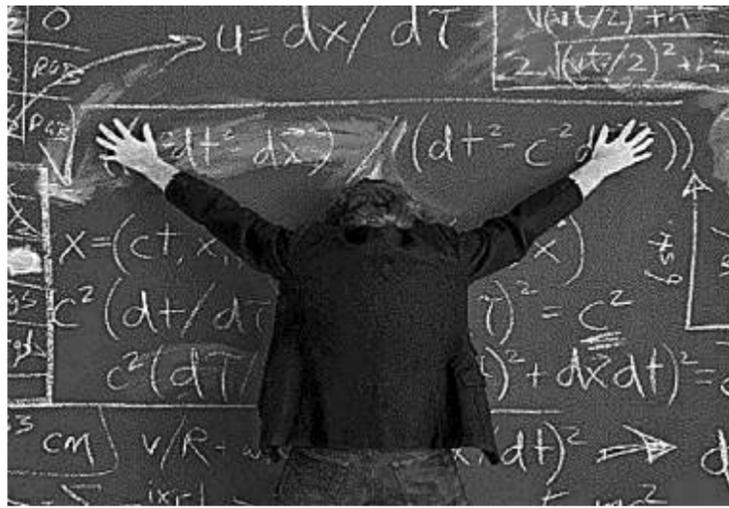
λικό Κώδικα, το ασφυκτικό πλαίσιο του ιδιωτικοποιημένου «νέου σχολείου» της αγοράς, της Διαμαντοπούλου, το νέο ενιαίο μισθολογιο-φτωχολόγιο, που συνδέει το βαθμό με το μισθό και καθιερώνει ποσοστώς για τη βαθμολογική εξέλιξη με μοχλό την αξιολόγηση, αλλά και τη δέσμευση με τον φρεφά του Μνημονίου για απολύσεις τουλάχιστον 150.000 δημόσιων υπάλληλων ως το 2015).

Το πόρισμα αναφέρει επίσης ότι χρησιμοποιεί «τη διεθνή εμπειρία σχετικά με την εφαρμογή συστημάτων αξιολόγησης». Κοντολογίς, καθοδηγείται από τα κριτήρια «αποτελεσματικότητας» και «ανταγωνιστικότητας», που επέβαλε το κεφάλαιο και στην Παιδεία, αντιμετωπίζοντάς την ως εμπόρευμα και «υπηρεσία» που πουλιέται και αγοράζεται και όχι ως καθολικό δικαίωμα.

Όλα τούτα επιχειρούνται να σκεπαστούν με τις χλιοειπωμένες απ' όλα τα στόματα των δημίων της δημόσιας δωρεάν Παιδείας ψευτιές, ότι η αξιολόγηση «δεν μπορεί να έχει τιμωρητικό χαρακτήρα, αλλά, αντίθετα, πρέπει να συνδέεται με πρακτικούς και επιστημονικούς τρόπους συνεχούς βελτίωσής τους, ιδιαίτερα διαμέσου της συνεχούς επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών».

Ασφαλώς, η «επιμόρφωση» είναι η διαδικασία συμμόρφωσης του εκπαιδευτικού προς τις κυρίαρχες επιλογές και πολιτικές και προηγείται της επόμενης φάσης, που είναι η μετάταξη ή η απόλυση.

Συνεχώς είναι και οι αναφορές και στην άλλη επικοινωνιακή πομφόλυγα, τη βελτίωση «της ποιότητας» της εκπαίδευσης και του παρεχόμενου έργου. Για ποια «ποιότητα» μιλούν όλοι τούτοι οι αχρείοι; Ποιος είναι υπεύθυνος για τους σχεδόν μηδενικούς διορισμούς εκπαιδευτικών, την εξαχρείωσή τους με τους μισθούς πείνας και την αγωνία της επιβίωσης να κρέμεται πάνω απ' τα κεφάλια τους, τον οικονομικό στραγγαλισμό των σχολείων, τον αφρατισμό από το σχολικό χάρτη χιλιάδων σχολικών μονάδων με την επιπόνηση των συγχωνεύσεων-καταργήσεων, το στοιβαγμένο των μαθητών σε πολυπληθή τμήματα, την εξαφάνιση κάθε μορφής υποστηρικτικών της μάθησης δομών, τα αναλυτικά προγράμματα, τα σχολικά βιβλία, τις μεθόδους διδασκαλίας,

την έμφαση στην παπαγαλία και τον τουφεκισμό της καλλιέργειας της κριτικής σκέψης, τους αμέτρητους ταξικούς φρασμούς με τη μορφή των εξετάσεων, της βαθμολογίας, κ.λπ., που καλλιεργούν τον άγριο ανταγωνισμό και ατομισμό και όχι τη συλλογικότητα και τη φιλομάθεια; Ποιος, τέλος, είναι υπεύθυνος για τον ταξικό διαχωρισμό της κοινωνίας, που φορτώνει τα φτωχά λαϊκά στρώματα με την οικονομική εξαθλίωση, τη μορφωτική, πολιτιστική παρακμή, που ορθώνονται σα γιγάντιο τείχος μπροστά στη νεολαία της εργατικής τάξης, υψώνοντας, στην πλειονότητα των περιπτώσεων, ανυπέρβλητα εμπόδια στην εξέλιξη της στο πλαίσιο της μαθησιακής διαδικασίας, ενώ τροφοδοτούν τη σχολική διαρροή; Ασφαλώς, ο καπιταλισμός και αυτοί που ασκούν την εξουσία χάριν των συμφερόντων του. Και όχι ο εκπαιδευτικός, που γίνεται ο αποδιοπομπαίος τράγος, πάνω στον οποίο φορτώνονται, στο διά ταύτα, όλες οι αμαρτίες, γιατί έτσι το σύστημα απαλλάσσεται των ευθυνών και «βγαίνει λάδι».

Μπαίνοντας στο «ζουμί» της αξιολόγησης, το πόρισμα των «σοφών», αναπαράγει, χωρίς μεγάλες διαφορές –τούτη τη φορά όμως με πολύ μπλα-μπλα και σάλτσα– την ιδέα της ιεραρχικής αξιολογικής πυραμίδας, που περιγράφεται στους προηγούμενους ήδη ψηφισμένους νόμους και καταλήγει επί της κεφαλής του εκπαιδευτικού.

Ζητά από τον εκπαιδευτικό να συνάψει με την Πολιτεία ένα «εκπαιδευτικό συμβόλαιο» (να παραδοθεί, δηλαδή, άνευ όρων), εγγυητής του οποίου θα είναι η συνεχής αξιολόγησή του και να αποκτήσει «κουλτούρα αξιολόγησης».

Το μοντέλο που προτείνεται είναι «ένα συνδυαστικό σύστημα αξιολόγησης, που περιλαμβάνει την αυτο-αξιολόγηση, η οποία γίνεται από συλλογικά όργανα και αφορά στο εκπαιδευτικό έργο των δομών, του ανθρώπινου δυναμικού, αλλά και του εκπαιδευτικού συστήματος, την ιεραρχική εσωτερική αξιολόγηση,

που γίνεται από θεσμικά όργανα και αφορά στο εκπαιδευτικό έργο μονάδων, στελεχών της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών, και την εξωτερική αξιολόγηση, που γίνεται από ανεξάρτητη αρχή διασφάλισης της ποιότητας και αφορά στη διασφάλιση της εγκυρότητας, της αξιοπιστίας και της αντικειμενικότητας των διαδικασιών αξιολόγησης δομών, στελεχών και εκπαιδευτικών».

Κάθε διαδικασία δε, «έχει διακριτούς στόχους, μέσα και τρόπους υλοποίησης» και βασίζεται στις «εκθέσεις» των αρμοδίων αξιολογικών οργάνων, που στηρίζονται σε «δείκτες» και «κριτήρια».

Στην αξιολόγηση της «ποιότητας» του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών» χρησιμοποιούνται περιγραφικές κλίμακες, όπως «ελλιπώς», «επαρκώς», «πολύ καλά», «εξαιρετικά» για να μην αγχωθούν οι εκπαιδευτικοί και να χάσουν το παραμύθι ότι η σημερινή μοντέρνα αξιολόγηση δεν έχει καμιά σχέση με τον επιθεωρητισμό.

Ο εκπαιδευτικός αξιολογείται α) ως προς το (υπηρεσιακό/επαγγελματικό) διοικητικό έργο από τον Διευθυντή του σχολείου (Ατομικός φάκελος + Εκθεση αυτοαξιολόγησης Σχολικής Μονάδας, ως πειστήριο για το έργο του + Εκθεση Διευθυντή σχολείου) β) ως προς το παιδαγωγικό/διδασκαλικό έργο από τον Σχολικό Σύμβουλο (Ατομικός φάκελος + Εκθεση αυτοαξιολόγησης Σχολικής Μονάδας, ως πειστήριο για το έργο του + Εκθεση Σχολικού Συμβούλου).

Η αξιολόγησή του είναι ετήσια και περιοδική. Η ετήσια διακρίνεται σε έμμεση (σχετίζεται με την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου στο πλαίσιο της σχολικής μονάδας) και άμεση, που γίνεται από τον Διευθυντή του σχολείου. Η περιοδική αξιολόγηση γίνεται από το Σχολικό Σύμβουλο.

Χαρακτηριστικό των προθέσεων της επιτροπής και στη συνέχεια του υπουργείου Παιδείας είναι το γεγονός ότι η περιοδική αξιολόγηση «συνδέεται με την επαγγελματική ανάπτυξη και εξέλιξη του εκπαιδευτικού και με υπηρεσιακές διαδικασίες του εκπαιδευτικού συστήματος», ενώ προβλέπεται και «έκτακτη αξιολογική κρίση», που «μπορεί να πραγματοποιηθεί για λόγους που εκτιμά η υπηρεσία ή ο εκπαιδευτικός».

«Την ευθύνη για τη σύνταξη της τελικής αξιολογικής έκθεσης του έρ-

γου των εκπαιδευτικών έχει ο Σχολικός Σύμβουλος και σε αυτήν χρησιμοποιείται περιγραφική κλίμακα, η οποία χαρακτηρίζει τον τρόπο επιτέλεσης του έργου τους (ελλιπώς, επαρκώς, πολύ καλά, εξαιρετικά)».

Το πόρισμα αναφέρει επίσης τα εξής: «Οι εκπαιδευτικοί των οποίων το έργο αξιολογείται ως “επαρκές” είναι προακτέοι. Οι εκπαιδευτικοί το έργο των οποίων έχει αξιολογηθεί ως “ελλιπές” σε κάποιο πεδίο, παρακολουθούν ενισχυτικό/διαμορφωτικό πρόγραμμα επιμόρφωσης και η αξιολόγησή τους στο συγκεκριμένο πεδίο επαναλαμβάνεται το επόμενο έτος». Για ευνόητους λόγους, η επιστημονική επιτροπή αποφεύγει να μας πει τι θα γίνει περαιτέρω, σε περίπτωση που το έργο του εκπαιδευτικού κριθεί και πάλι «ελλιπές». Άλλωστε, δεν είναι αυτός ο ρόλος της. Το ρόλο αυτό θα αναλάβουν να παίξουν τα αρμόδια όργανα του υπουργείου Παιδείας, βασισμένα στην ισχύουσα εκπαιδευτική νομοθεσία (ν.1566/85: μετάταξη ή απόλυση), την οποία υπερτονίζει σε κάθε βήμα το πόρισμα της επιτροπής.

Τα «πεδία» στα οποία θα αξιολογούνται οι εκπαιδευτικοί είναι:

1) Εκπαιδευτικό Περιβάλλον: (α) Διαπροσωπικές Σχέσεις και Προσδοκίες, (β) Παιδαγωγικό Κλίμα και (γ) Οργάνωση της σχολικής Τάξης.

2) Σχεδιασμός, Προγραμματισμός και Προετοιμασία Διδασκαλίας: (α) Μαθητής, (β) Στόχοι και Περιεχόμενο και (γ) Διδακτικές Ενέργειες και Εκπαιδευτικά Μέσα.

3) Διεξαγωγή και Αξιολόγηση Διδασκαλίας: (α) Προετοιμασία των Μαθητών για τη Διδασκαλία, (β) Διδακτικές Ενέργειες και Εκπαιδευτικά Μέσα, (γ) Μαθησιακές Ενέργειες και (δ) Εμπέδωση και Αξιολόγηση της Νέας Γνώσης.

4) Υπηρεσιακή Συνέπεια και Επάρκεια: (α) Τυπικές Υπαλληλικές Υποχρεώσεις, (β) Συμμετοχή στη Λειτουργία της Σχολικής Μονάδας και (γ) Συνεργασία με Γονείς και Φορείς.

5) Τυπικά Προσόντα και Επιστημονική και Επαγγελματική Ανάπτυξη: (α) Τυπικά Προσόντα και Επιστημονική Ανάπτυξη και (β) Επαγγελματική Ανάπτυξη.

Τέλος, ο Διευθυντής του σχολείου αποκόβεται τελείως από το σύλλογο διδασκόντων, που καθίσταται άλλωστε διακοσμικό όργανο, αφού γίνεται «βασικός συντελεστής υποστήριξης και διασφάλισης» της αξιολόγησης της σχολικής του μονάδας και των εκπαιδευτικών. Και βεβαίως θα κρίνεται ως προς την «αποτελεσματικότητα» του μάντζμεντ που εξασκεί, αφού αυτό θα καθορίζει και την «ταυτότητα» του σχολείου του, μέρος της οποίας είναι «η επάρκεια των οικονομικών πόρων», η «επάρκεια και καταλληλότητα των σχολικών χώρων, του εξοπλισμού και των μέσων», η «αξιοποίηση των διαθέσιμων χώρων και του εξοπλισμού», πράγματα ανέφικτα στην εποχή των Μνημονίων, χωρίς την εμπλοκή ιδιωτών και κάθε λογής «χορηγών» και χωρίς την οικονομική επιβάρυνση των ήδη χειμαζόμενων οικογενειακών προϋπολογισμών των γονιών.

Γιούλα Γκεσούλη

Πογκρόμ στο Δημόσιο

Με αρχι-πογκρομιστή τον ΔΗΜΑΡίτη Μανιτάκη

Ο πρώτος υπουργός της συγκυβέρνησης που βρίσκεται αντιμέτωπος με την οργή των εργαζόμενων στο Δημόσιο είναι ο ΔΗΜΑΡίτης Αντώνης Μανιτάκης, που μεθοδεύει ένα πογκρόμ απολύσεων χιλιάδων εργαζόμενων. Κατά τα άλλα, η ΔΗΜΑΡ ψήφισε «παρών» στο πολυνομοσχέδιο, γιατί την έπιασε ο πόνος για τα εργασιακά. Κατά τα άλλα, ο Μανιτάκης διαβεβαίωσε μέχρι πρότινος τους εργαζόμενους, ότι δεν πρόκειται ν' απολυθεί κανένας!

Αυτός, ο «έγκριτος συνταγματολόγος» πέρασε στο πολυνομοσχέδιο μια διάταξη που θα πρέπει να διδάσκει ως αρνητικό παράδειγμα στις νομικές σχολές. Σύμφωνα μ' αυτή, χάνουν τις οργανικές τους θέσεις (καταργούνται) και βγαίνουν σε διαθεσιμότητα οι εργαζόμενοι αορίστου χρόνου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ειδικοτήτων Διοικητικού, Διοικητικού-Λογιστικού, Διοικητικού-Οικονομικού και Διοικητικών Γραμματέων, «οι οποίοι δεν έχουν προσληφθεί με διαγωνισμό ή με διαδικασία επιλογής σύμφωνα με προκαθορισμένα και αντικειμενικά κριτήρια υπό τον έλεγχο ανεξάρτητης αρχής ή με ειδικές διαδικασίες επιλογής που περιβάλλονται με αυξημένες εγγυήσεις διαφάνειας και αξιοκρατίας». Γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο, ότι αυτή η διάταξη είναι τόσο ασαφής και γενικόλογη που χωράει οποιαδήποτε ερμηνεία.

Την ερμηνεία ήρθε να δώ-

σει ο Μανιτάκης με μια εγκύκλιο-ποταμό, ακολουθώντας και αυτός την άθλια συνήθεια πολλών προκατόχων του να νομοθετούν όχι με νομοσχέδια που ψηφίζονται από τη Βουλή ή έστω με Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου, αλλά με εγκυκλίους! Περνάνε σκόπιμα από τη Βουλή ασαφείς ή διφορούμενες διατάξεις κι έρχονται μετά και διήθεν τις ερμηνεύουν με εγκυκλίους, ενώ στην πραγματικότητα με τις εγκυκλίους νομοθετούν. Αυτό έκανε και ο συνταγματολόγος και... αριστερός Μανιτάκης, κουρελιάζοντας την αστική δημοκρατία, την οποία κατά τα άλλα παρουσιάζει σαν το τελειότερο πολίτευμα.

Σημειώσαμε στο προηγούμενο φύλλο: «Η διάταξη αυτή σκόρπισε ανησυχία σε χιλιάδες υπαλλήλους που δεν έχουν προσληφθεί με ΑΣΕΠ, όπως για παράδειγμα σ' αυτούς που έγιναν αορίστου χρόνου με το Προεδρικό Διάταγμα Παυλόπουλου ή σ' αυτούς που κέρδισαν δικαστήρια, στα οποία απέδειξαν ότι εργαζόνταν ως συμβασιούχοι καλύπτοντας πάγιες και διαρκείς ανάγκες». Η ανησυχία κάθε άλλο παρά αβάσιμη ήταν, διότι ο Μανιτάκης έσπευσε με την εγκύκλιο του να περιλάβει τους πάντες, κουρελιάζοντας κάθε έννοια συνταγματικής νομιμότητας. Γράφει για παράδειγμα η εγκύκλιος: «Προσωπικό του οποίου μεταβλήθηκε η εργασιακή σχέση σε σχέση εργασίας αορίστου χρόνου επειδή

διαπιστώθηκε ότι κάλυπτε πάγιες και διαρκείς ανάγκες (π.χ. ν. 2190/1994, ν. 2839/2000, Π.Δ. 164/2004), καταλαμβάνεται από τις διατάξεις του ως άνω νόμου». Δηλαδή, και όσοι συμβασιούχοι έγιναν αορίστου χρόνου με το περιβόητο Προεδρικό Διάταγμα Παυλόπουλου κι ανήκουν στις συγκεκριμένες κατηγορίες, μπαίνουν σε διαθεσιμότητα, διότι θεωρείται ότι δεν έγιναν αορίστου χρόνου με «ειδικές διαδικασίες επιλογής που περιβάλλονται με αυξημένες εγγυήσεις διαφάνειας και αξιοκρατίας!» Κατά τα άλλα, ο Μανιτάκης σημειώνει ότι «είναι αυτονόητο ότι σε καμία περίπτωση με τις ως άνω διατάξεις δεν αμφισβητείται η συνταγματικότητα των οικείων νομοθετικών ρυθμίσεων ή η νομιμότητα των προσλήψεων αυτών, ούτε θίγεται κατά οποιοδήποτε τρόπο το νομικό τους καθεστώς».

Από τη μια θεωρεί ότι οι υπάλληλοι αυτοί έγιναν αορίστου χρόνου με διαδικασίες που δεν είχαν «αυξημένες εγγυήσεις διαφάνειας και αξιοκρατίας» και από την άλλη λέει ότι και συνταγματικοί και νόμιμοι ήταν αυτοί οι διορισμοί. Κι όμως, τουλάχιστον στην περίπτωση του Π.Δ. Παυλόπουλου όλες οι μετατροπές συμβάσεων σε αορίστου χρόνου πέρασαν από το ΑΣΕΠ και επικυρώθηκαν απ' αυτό! Έχουν, δηλαδή, οι συγκεκριμένοι εργαζόμενοι και το τυπικό στάτους που επικαλείται ο Μανιτάκης, αλ-

λά τους πετάει κι αυτούς σε διαθεσιμότητα, με προορισμό την απόλυση μετά από ένα χρόνο.

Ο Μανιτάκης και η συγκυβέρνηση ισχυρίζονται υποκριτικά ότι οι διαθεσιμότητες θα είναι προσωρινές και πως οι υπάλληλοι αυτοί θα «εταχθούν σε άλλες υπηρεσίες. Αυτό το παραμύθι, όμως, δεν το τρώει κανένας πλέον. Όταν πρέπει να απολυθούν 2.000 εργαζόμενοι μέχρι το τέλος του χρόνου και τουλάχιστον άλλες 25.000 το 2013, ποιος θα χάψει ότι δε θ' απολυθεί, αλλά σε λίγο καιρό θα μεταταχθεί; Αν ήταν έτσι, γιατί δεν έβγαζαν πρώτα τις υποτιθέμενες κενές θέσεις και μετά να κάνουν τις μετατάξεις; Είναι φανερό ότι η συγκεκριμένη κατηγορία εργαζόμενων είναι το πρώτο κύμα μαζικών απολύσεων (μέσω της διαθεσιμότητας των 12 μηνών). Στη συνέχεια θ' ακολουθήσουν και άλλα κύματα, για να πιαστεί ο στόχος που έχει συμφωνηθεί με την τρόικα. Και δεν επελέγη τυχαία η συγκεκριμένη κατηγορία. Τους ΔΕ τους θεωρούν βάρος στο Δημόσιο και η στρατηγική εδώ και χρόνια είναι να τους ξεφορτωθούν.

Οι εργαζόμενοι έχουν ξεκινήσει κινητοποιήσεις με τους εργαζόμενους στους ΟΤΑ να βρίσκονται στην πρώτη γραμμή, μπλοκάροντας τις υπηρεσίες που θα στείλουν τις λίστες. Είναι ένας κρίσιμος αγώνας που πρέπει να στηριχτεί απ' όλους μας.

Προσοχή, δεν είναι προβοκάτσια!

Παραθέτουμε, χωρίς κανένα δικό μας σχολίο (δεν χρειάζεται, όπως θα διαπιστώσετε) το κεντρικό άρθρο της «Καθημερινής» στις 14-11-12, υπογεγραμμένο από τον διευθυντή της, τον γνωστό Alexis.

Η κ. Αλέκα Παπαρήγα

Του Αλεξή Παπαχελά

Δεν είχα σκεφθεί ποτέ ότι θα με τρόμαζε κάποτε η ιδέα ενός Κοινοβουλίου χωρίς την κ. Αλέκα Παπαρήγα. Δεν συμμερίστηκα ποτέ τον δογματισμό και την απολυτότητα των απόψεων ούτε, βεβαίως, με εύρισκαν σύμφωνο οι αναλύσεις περί επιβεβλημένης παραβίασης του Συντάγματος ή οι μεθοδεύσεις του ΠΑΜΕ. Το ΚΚΕ έχει το δικό του μερίδιο ευθύνης για το πού βρίσκεται η χώρα, αν και πολύ μεγαλύτερο έχουν οι πολιτικοί και ταγοί της αστικής τάξης, οι οποίοι λαϊκίζαν ασύστολα μόλις το ΚΚΕ τούς έκανε... «φρου».

Παρ' όλα αυτά, η παρουσία της κ. Παπαρήγα στο Κοινοβούλιο, σε ορισμένες κρίσιμες στιγμές, έδειξε έναν άνθρωπο

με συσσωρευμένη εμπειρία, θεσμική συμπεριφορά και μια αίσθηση στοιχειώδους ευθύνης. Όταν οι δυνάμεις του ΚΚΕ συγκρούστηκαν με τους ποικίλους και αδέσποτους «μπαχαλάκηδες» στο Σύνταγμα και αφού πέθανε ένας άνθρωπος που ανήκε στο ΚΚΕ, η κ. Αλέκα Παπαρήγα δεν «έριξε λάδι στη φωτιά» ούτε κήρυξε την επανάσταση. Αντιθέτως, φρόντισε να ηρεμήσει τα πνεύματα και να αποφύγει τα χειρότερα. Ίσως, βεβαίως, αυτή να είναι και η μεγάλη διαφορά. Έχει ζήσει τα χειρότερα, ήταν εκεί όταν η χώρα ζούσε τραγικές στιγμές ή κατέρρεε.

Το ίδιο συνέβη στο Κοινοβούλιο τις προάλλες. Μέσα στον ορμητικό της ανοησίας, του φτηνού τηλενουτισμού, της μισαλλοδοξίας και της καφρίλας, η κ. Παπαρήγα μίλησε πάλι με ηρεμία, νηφαλιότητα και χωρίς περιστροφές. Η ρητορεία της δεν αφηνιάζει ποτέ, δεν ξεπερνά τη λογική και την ανάλυσή της. Όλα έχουν μια αρχή, μέση και τέλος.

Μέσα στο κλίμα των ημερών, ίσως η

κ. Παπαρήγα και το στυλ της να μην «πουλάνε»... Μια μερίδα του κόσμου θέλει ωμή «καφρίλα», αμάσητο μίσος και επιχειρήματα προϊστορικού πανεπιστημιακού αμφιθεάτρου. Η κ. Παπαρήγα ενδέχεται να αποχωρήσει από την ηγεσία της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ κάποια στιγμή το 2013. Εκείνη τη στιγμή θα χαθεί ένα ακόμη κομμάτι «σοφίας», εμπειρίας, όπως θέλετε πείτε το, που χρειάζεται πολύ αυτές τις ώρες. Δεν υπάρχουν πολλοί βετεράνοι και έμπειροι πολιτικοί πια στην «πάτσα» που να μπορούν την κρίσιμη, ύστατη στιγμή να χτυπήσουν το κομπανάκι του κινδύνου. Και αυτό μόνο ζημιά μπορεί να κάνει τούτη την ώρα.

ΥΓ. Το ότι δεν είναι προβοκάτσια πιστοποιήθηκε και από την (μη) αντίδραση του «Ριζοσπάστη». Αντίθετα, η εφημερίδα του Περισσού στηλίτευσε ως «προπαγανδιστικό ξεπεσμό εκχυδαϊσμένου χιούμορ» αναφορά του «Ελεύθερου Τύπου», που έγραψε: «Το νέο βινύλιο της Αλέκας Παπαρήγα "είμαι χαμογελαστή, μ' αγαπάνε κι αστοί"».

Πολιτικές εκδηλώσεις στην «Κόντρα»

Αθήνα

Παρασκευή, 23 Νοέμβρη

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Το φίδιο του φασισμού δαγκώνει μόνο τους ξυπόλητους

Αντίδοτο στο διπλήτριο του εθνικισμού η πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23 / 11
ώρα 20.00

ΚΟΝΤΡΑ! Αγαθούλας 66 & Ακαρμών www.eksegersi.gr

Θεσσαλονίκη
Σάββατο, 24 Νοέμβρη

ΦΩΣ ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΟΥ ΤΟΥΝΕΛ?

ΣΑΒΒΑΤΟ 24/11
ΩΡΑ 19.00

ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΚΑΙ ΒΑΘΟΣ ΤΗΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

ΚΙΝΗΣΟΠΟΙΗΣΗ, ΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ, "ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ" ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

ΚΟΝΤΡΑ! Μπακαρούλου 1 & Εγνατία 65 www.eksegersi.gr

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηγορία...

Χρέος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσουκίρι, τώρα!

Πολύ δύσκολα πρέπει να είναι τελικά τα πράγματα, αφού αρχίσαν να αυτοκτονούν και στενοί συγγενείς μελών της κυβέρνησης...

Φουσκώνουν τα στήθη μας από τα κοτόπουλα (σχετικά φθινό κρέας γαρ στις δύσκολες μέρες μας), φουσκώνουν όμως και από εθνική υπερηφάνεια, ζώντας σε μια χώρα που έχει κοινοβούλιο με τόσους συγγραφείς και ποιητές! Πριν προλάβει να στεγνώσει το μελάνι της στήλης – αλλά και των απανταχού κουλτουροσπηλών – για το εκθαμβωτικό πόνημα του Bygon Manygifts, μας ήρθε κατακέφαλα το βαρύ (εξακοσίων σελίδων) και βαρύτιμο βιβλίο του Costas Bread-roll. Με το βιβλίο «ο εκτροχιασμός», ο μηδέποτε εκτροχιασθείς ευρωλάγνος συγγραφέας σταθερής τροχιάς, μέγας οικονομολόγος και εξόχως σοβαρός πολιτικός, καταλογίζει «έλλειμμα σοβαρότητας στην κυβέρνηση Παπανδρέου» (αναφέρεται στον Giorgakis βέβαια και όχι στον Αντρέα, του οποίου ο θάνατος μάλλον τον ωφέλησε, πέρα από το ότι συνέβη την ημέρα των γενεθλίων του!). Και άλλα πολλά που εν καιρώ θα αναλύσει και θα παρουσιάσει σε λαμπρή ημερίδα του Ιδρύματος Μιζώντος Ελληνισμού η επιστημονική ομάδα βιβλιοκριτικής της στήλης.

Υπάρχει βέβαια και το πολύκροτο βιβλίο που ετοιμάζεται να κυκλοφορήσει στις ΗΠΑ, το οποίο αναφέρει –μεταξύ άλλων– και τις στενές σχέσεις της Φρειδερίκης με τον αρχηγό της CIA Άλεν Ντάλες, τον Άλεν Ντελόν (άλλα ανι' άλλων...) των ΗΠΑ. Προς ενημέρωση των αναγνωστών μας, αναδημοσιεύουμε (μας πρόλαβε ο αστικός Τύπος) ένα γαργαλιστικό απόσπασμα: «Εμειναν μόνοι οι δυο τους στο γραφείο του επί μια ώρα και πλέον, οπότε ένας βοηθός του Ντάλες χτύπησε την πόρτα. Μην παίρνοντας απάντηση μπήκε στο γραφείο. Ήταν άδειο. Άκουσε όμως κάποιο θόρυβο στο διπλανό δωμάτιο. Αργότερα εμφανίστηκαν και οι δυο, ο Ντάλες και η βασίλισσα. Επιστρέφοντας στην ελληνική πρεσβεία, η βασίλισσα έδωσε μια ερμηνεία γιατί οι ελληνοαμερικανικές σχέσεις είναι τόσο στέρες: "Αγαπούμε αυτόν τον άνθρωπο", αναφώνησε ενθουσιασμένη. Μείνετε αποσυντονισμένοι και μόλις το βιβλίο κυκλοφορήσει και στη χώρα μας, θα το δωρίσουμε στους δέκα πρώτους που θα στείλουν mail ή sms στη στήλη.

Δεν π' να φωνάζουμε... Μια χαρά ψηφίστηκαν τα μέτρα και ο προϋπολογισμός, υπό τις ευλογίες μάλιστα της φράου Μέρκελ που εξέφρασε την ευαρέσκειά της, αλλά και της καλής Ευρωλάνδης που συζητά πια για διετή επιμήκυνση (ποιου πέους re;). «Οι σκλάβοι χάνουν τα πάντα στις αλυσίδες τους, ακόμα και την επιθυμία τους να τις αποπνέξουν. Αν υπάρχουν φύσει δούλοι, είναι γιατί υπήρξαν δούλοι παρά φύσιν. Ο καταναγκασμός έφτιαξε τους πρώτους δούλους, η δειλία τους διαίωνε» (Jean-Jacques Rousseau – «Το Κοινωνικό Συμβόλαιο»).

Αντι-ομοφυλοφιλικό νόμο ετοιμάζει η αδελφή (ως προς το τριτοκοσμικό του πράγματος) Ουγκάντα. Μάλιστα, το νομοσχέδιο προτείνει τη θανατική ποινή για ορισμένες ομοφυλοφιλικές πράξεις, «καθώς οι περισσότεροι κάτοικοι της χώρας το απαιτούν, μαζί και ακτιβιστές που υποστηρίζουν ότι απειλούνται από τους ομοφυλόφιλους», όπως λέει η είδηση! Κυβερνητικό στέλεχος χαρακτήρισε την ψήφιση του μεσαιωνικού νομοσχεδίου ως «χριστουγεννιάτικο δώρο της κυβέρνησης προς τους κατοίκους της χώρας». Όλα αυτά παρά το γεγονός ότι ο πλανητάρχης Ομπάμα χαρακτήρισε το νομοσχέδιο «αηδιαστικό» και την απειλή ευρωπαϊκών κρατών ότι σε περίπτωση που περάσει ο νόμος θα διακόψουν την παροχή βοήθειας προς την Ουγκάντα.

«Η δόση δεν θα λύσει το πρόβλημα βιωσιμότητας» λέει ο αυριανός –αν συνεχιστεί η περί ντροπής εκ περιτροπής ακολουθία– πρωθυπουργός Alexis, ξεχνώντας πως ούτε η βιωσιμότητα θα λύσει το πρόβλημα της δόσης...

«Να γίνουμε άνθρωποι της δράσης κι όχι βιβλιοκάπηλοι του μαρξισμού. Να μάθουμε να σκεφτόμαστε κι όχι να καταβροχθίζουμε κατασκευασμένα από τα πριν τοιτάτα. Ο τύπος δεν φτάνει για να εξασφαλίσει την ανάπτυξη της μόρφωσης και της καλλιέργειας. Αν θέλετε ν' ανεβάσετε το μορφωτικό σας επίπεδο, πρέπει να στραφείτε στην ιστορία του πολιτισμού, σ' όλη την πολιτιστική κληρονομιά της ανθρωπότητας» (Mikhail Ivanovich Kalinin).

Κρίμα πάντως που οι διαχειριστές του facebook έκλεισαν σελίδες βουλευτών και στελεχών της Χρυσής Αυγής. Πέρα από το αντιδημοκρατικό του πράγματος, υπάρχει και ο κοινωνικός παράγοντας: ούτε μια χαραμάδα χαμόγελο, διασκέδασης και χαράς δεν θα μας αφήσουν στο τέλος...

Στάθης Παναγιώλης στη βουλή: «Να παρακαλάτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι που υπογράψατε τα μνημόνια, να περάσετε από ειδικό δικαστήριο, αυτό σας εύχομαι κι εγώ προσωπικά, παρά να βρεθείτε ορισμένοι από εσάς το τέλος του πρέσβη των ΗΠΑ πριν από λίγους μήνες στη Λιβύη. Καλή σας τύχη».

Κοκκινোসκουφίτσα

Πρωταθλητής στη λαθροχειρία

Από την εποχή του Παπακωνσταντίνου ακόμα ακούγαμε συνεχώς πως οι διάφορες δόσεις των δανείων από ΕΕ-ΕΚΤ-ΔΝΤ είναι ζητήματα ζωής και θανάτου για την ελληνική οικονομία, διότι απ' αυτές πληρώνονται μισθοί και συντάξεις. Τι κι αν τα δεδομένα έλεγαν ότι τα νέα δάνεια παίρνονται για να αποπληρωθούν τα παλιά; Κάθε φορά που έπρεπε να ψηφίσουν ένα νέο πακέτο αντιλαϊκών μέτρων και ο Παπακωνσταντίνου και στη συνέχεια ο Βενιζέλος έλεγαν το ίδιο παραμύθι: πρέπει να ψηφίσουμε τα μέτρα, για να πάρουμε τη δόση, γιατί αλλιώς δεν θα έχουμε να πληρώσουμε μισθούς και συντάξεις.

Ο Στουρνάρας, όμως, τους ξεπέρασε και με ύφος χιλίων καρδινάλιων είπε στον Τσίπρα ότι θα του κάνει και ένα μαθηματάκι (αλήθεια, αυτός

ο τύπος που δεν μπορεί να πει τρεις προτάσεις εκτός χειρογράφου, έχει διδάξει ποτέ σε πανεπιστήμιο;). «Χρειαζόμαστε την επόμενη δόση», είπε, «προκειμένου να καλύψουμε το πρωτογενές έλλειμμα του προϋπολογισμού, το οποίο ακόμα είναι έλλειμμα. Το 1,5% του ΑΕΠ φέτος είναι έλλειμμα. Άρα, λοιπόν, χρειαζόμαστε τη δόση για να καλύψουμε το πρωτογενές έλλειμμα του προϋπολογισμού. Δηλαδή, να πληρώσουμε μισθούς και συντάξεις». Αναδείχτηκε έτσι σε πρωταθλητή της λαθροχειρίας.

Τι είναι το πρωτογενές έλλειμμα; Είναι το έλλειμμα χωρίς τους τόκους. Όχι, όμως, και χωρίς τα χρεολύσια. Από τον κρατικό προϋπολογισμό που ψηφίστηκε την περασμένη Κυριακή μπορούμε να δούμε ότι οι εκτιμήσεις για το 2012 είναι: Τόκοι 11,74 δισ. ευ-

ρώ. Χρεολύσια μεσομακροπρόθεσμου δανεισμού 12,86 δισ. και βραχυπρόθεσμου δανεισμού 43,61 δισ. Δηλαδή, οι ντόπιοι και ξένοι τοκογλύφοι θα πάρουν μέσα στο 2012 περισσότερα από 68 δισ. ευρώ. Ξέρετε πόσες είναι οι δαπάνες για μισθούς και συντάξεις; Κάτι λιγότερο από 20 δισ. ευρώ!

Θέλετε να τα λογαριάσουμε και με τον κάλπικο τρόπο του Στουρνάρα; Στις λεγόμενες πρωτογενείς δαπάνες περιλαμβάνονται 700 εκατομμύρια για δάνεια εξοπλιστικών προγραμμάτων, 869 εκατ. από καταπτώσεις εγγυήσεων φορέων της γενικής κυβέρνησης (δηλαδή δάνεια που πήραν από τράπεζες και θα τα πληρώσει το δημόσιο που έχει εγγυηθεί για τη λήψη τους) και 561 εκατ. προμήθεια στο EFSF για την εκταμίευση δανείων (τα δάνεια της

τρόικας έχουν και τέτοιο νταβατζιλίκι). Μόνο αυτά τα τρία κονδύλια, που αφορούν δανειστές και περιλαμβάνονται στις λεγόμενες πρωτογενείς δαπάνες ξεπερνούν τα 2,1 δισ. ευρώ. Χωρίς αυτά τα κονδύλια δε θα υπήρχε ούτε το λεγόμενο πρωτογενές έλλειμμα.

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι δε θα υπήρχε καμιά ανάγκη πληρωμής μισθών και συντάξεων με δανεικά, αν δεν υπήρχε η τεράστια αιμορραγία προς τους τοκογλύφους-δανειστές του ελληνικού κράτους. Και βέβαια, όλοι οι υπολογισμοί που κάναμε παραπάνω, έγιναν με βάση τον κρατικό προϋπολογισμό, που στηρίζεται σε ένα κοινωνικά άδικο φορολογικό σύστημα που αφήνει στο απυρόβλητο τους κεφαλαιοκράτες, τα κέρδη τους και τις αμύθητες περιουσίες τους.

Βαθαίνει η καπιταλιστική ύφεση

Σύμφωνα με τους τριμηνιαίους εθνικούς λογαριασμούς, που έδωσε στη δημοσιότητα την Τετάρτη, η ΕΛΣΤΑΤ, η ύφεση το τρίτο τρίμηνο του 2012 βάρυνε σημαντικά, φτάνοντας το -7,2%. Το αμέσως προηγούμενο (δεύτερο) τρίμηνο ήταν -6,3% και το πρώτο τρίμηνο -6,7%.

Ετσι, σε ετήσια βάση το Σεπτέμβριο η ύφεση είχε διαμορφωθεί στο -6,7%, με σημαντικά ανοδική τάση, αν αναλογιστούμε δυο παράγοντες. Πρώτο, ότι το τρίτο τρίμηνο περιλαμβάνει την τουριστική περίοδο, στη διάρκεια

της οποίας έχουμε σχετική αύξηση του ΑΕΠ, και δεύτερο, ότι κατά το τελευταίο τρίμηνο του έτους θα έχουμε την επίπτωση των νέων αντιλαϊκών μέτρων, τα οποία αναμένεται να βαθύνουν την ύφεση, αφού αφαιρούν εισόδημα που θα πήγαινε στην καταναλώση (μισθοί, συντάξεις). Είναι λογικό, λοιπόν, με βάση αυτά τα δεδομένα, να περιμένουμε στο τέλος του χρόνου ύφεση βαθύτερη από το -6,7% του Σεπτεμβρίου. Διότι δεν υπάρχει κανένας παράγοντας που να οδηγήσει σε αύξηση του ΑΕΠ, αλλά πα-

ράγοντες που θα συντείνουν στη μείωσή του.

Παρά ταύτα και σίγουρα εν γνώσει των στοιχείων του τρίτου τριμήνου, που δημοσιεύτηκαν τρεις μέρες μετά την ψήφιση του προϋπολογισμού, ο προϋπολογισμός στηρίζει όλες τις προβλέψεις του για τα έσοδα, τις δαπάνες, το έλλειμμα κτλ. στην εκτίμηση ότι η ύφεση το 2012 θα είναι -6,5%. Μπορούμε να καταλάβουμε γιατί η ΕΛΣΤΑΤ περιμένε πρώτα να ψηφιστεί ο προϋπολογισμός και μετά να δημοσιοποιήσει τα τελευταία στοιχεία για το ΑΕΠ.

Υπηρεσία στην κυβέρνηση προσέφερε και δεν είναι η πρώτη φορά που το κάνει.

Όπως καταλαβαίνετε, δεν πρόκειται για μια διαφωνία περί τους αριθμούς. Δεν λύνουμε ασκήσεις σε πανεπιστημιακό αμφιθέατρο. Τέτοιες διαφορές έχουν όχι μόνο οικονομικές αλλά και κοινωνικές συνέπειες. Ο προϋπολογισμός θα πέσει έξω και στην επόμενη αναθεώρηση του Μνημόνιου θα έρθει η τρόικα και θα ζητήσει πρόσθετα μέτρα, τα οποία φυσικά θα παρθούν.

3η ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΠΦ, «ΠΑΚΕΤΟ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ»

■ 7η συνεδρίαση

Δευτέρα, 12.11.12

Μια από τα ίδια και στη σημερινή σύντομη μη-συνεδρίαση, με την πρόεδρο του τρομοδικείου Μ. Τζανακάκη να θέτει και πάλι, χοντροκομμένα, το ζήτημα της λήξης του 18μηνου για κάποιους από τους κατηγορούμενους. Αιτία, η αποχή που έχουν κηρύξει μέχρι την ερχόμενη Παρασκευή οι δικηγόροι όλης της χώρας, διαμαρτυρούμενοι για τα μέτρα εξόντωσης των δικηγόρων, ιδίως των νέων, που εφαρμόζει η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη.

Η πρόεδρος έφτασε να χαρακτηρίσει εκβιασμό του δικαστηρίου τη στάση των δικηγόρων, φράση που αναγκάστηκε να πάρει πίσω, μετά από παρέμβαση της Μαρίνας Δαλιάνη («ήταν ατυχής έκφραση που ειπώθηκε με καλή προαίρεση», είπε). Οι συνήγοροι υπεράσπισης Σπύρος Φυτράκης, Χάρης Λαδής, Μαρίνα Δαλιάνη και Δημήτρης Κατσαρής αναφέρθηκαν στα αιτήματα της αποχής των δικηγόρων και στην απόφασή τους να μη ζητήσουν εξαίρεση από τον δικηγόρικό σύλλογο. Μόνο η περιφάνια της απεργίας απέμεινε στον δικηγόρο και προ-

σωπικά δεν θα κάνω καμιά έκπτωση στο ζήτημα της αποχής, τόνισε ο Χ. Λαδής. Όπως σε όλες τις πολιτικές δίκες, έτσι και σ' αυτή την πολιτική δίκη δεν πρόκειται να ζητήσω καμιά άδεια από το σύλλογο, ξεκαθάρισε ο Σπ. Φυτράκης. Δεν δέχομαι περιορισμούς στην άσκηση της απεργίας. Ζήτησε, μάλιστα, να σταματήσει η φιλολογία περί 18μηνου, γιατί και την προηγούμενη φορά, όταν για τον εντολέα του Χ. Χατζημιχαλάκη πλησίαζε η λήξη του 18μηνου, ανακαλύφθηκε η ηθική αυτοουργία στα βομβοδέματα και εκδόθηκε νέα απόφαση κράτησης.

Η πρόεδρος προσπάθησε να κάνει ακόμα και φθινό συνδικαλισμό, αναφέροντας ότι ανέτρεξε στην ιστοσελίδα του ΔΣΑ και είδε πως για τη συγκεκριμένη υπόθεση θα μπορούσαν οι δικηγόροι να ζητήσουν εξαίρεση. Όταν οι συνήγοροι εξήγησαν τι προβλέπει η απόφαση του ΔΣΑ και γιατί η παρούσα δίκη δεν εμπήγτει στις εξαιρέσεις, ανέκρουσε πρύμναν και ζήτησε... κάλυψη του δικαστηρίου από τους δικηγόρους, με την προσκόμιση δηλώσεων ότι ο ΔΣΑ δεν τους δίνει άδεια. Ο Σπ. Φυτράκης ξεκαθάρισε πως δεν πρόκειται να φέρει τέτοιο χαρτί, εμμένοντας στη στάση αρχών που είχε περιγράψει.

Με την έγερση –και πάλι– ζητήματος λήξης του 18μηνου (όπως είχε υπολογίσει τουλάχιστον η ακροαματική διαδικασία να έχει τελειώσει μέχρι το Πάσχα), η πρόεδρος διατυπώνισε με κραυγαλέο τρόπο ότι για τους συγκεκριμένους κατηγορούμενους δεν ισχύει το περιβόητο «τεκμήριο της αθωότητας», αλλά τεκμήριο ενοχής, βάσει του οποίου δεν πρέπει κανένας τους να βρεθεί εκτός φυλακής με λήξη 18μηνου. Στόχος της δίκης είναι να επικυρώσει απλά αυτή την απόφαση, διεκπερώνοντας την υπόθεση. Όχι πως δεν το ξέραμε, αλλά δεν είναι και τόσο σύνθημα να διακηρύσσεται με τέτοια κυνικότητα από έδρας. Στις σύγχρονες τρομοδικές, όμως, που γίνονται μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας των αστικών ΜΜΕ, όλα είναι επιτρεπτά.

Η δίκη διακόπηκε για τη Δευτέρα 19 Νοεμβρίου, συνεδρίαση κατά την οποία –όπως είχε πει η πρόεδρος– θα βγει πρόγραμμα συνεδριάσεων μέχρι τα Χριστούγεννα.

Να διακοπεί –λόγω της αποχής των δικηγόρων– αναμενόταν και η δίκη για την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα, η επόμενη συνεδρίαση της οποίας είχε οριστεί για χτες, Παρασκευή 16 Νοέμβρη.

Δούλοι των καπιταλιστών οι νεοναζί

Ολόκληρο ντόρο έκαναν οι Πασόκοι για να φύγει το «οικειοθελής» και να μείνει μόνο το «συνεισφορά» από τη διάταξη του πολυνομοσχεδίου για την αλλαγή της φορολόγησης των πλοίων (ο Στουρνάρας το δέχτηκε τελικά), αλλά οι νεοναζί δεν το πήραν χαμπάρι και στην επιτροπή της Βουλής βγήκε μπροστά ο Καιάδας για να υπερασπιστεί τους... αναξιοππαθούντες εφοπλιστές. Βεβαίως, πριν περάσει στους εφοπλιστές, μίλησε γενικότερα:

«Ο επιχειρηματικός κόσμος στενάζει»! Κι αφού πήρε φόρα, αποτελείωσε τη συγκυβέρνηση: **«Λέτε ότι θα φορολογήσετε τα πλοία του ελληνικού στόλου με βάση τον τόνο. Την ίδια μέρα που θα εφαρμοστεί το μέτρο τα περισσότερα πλοία του εμπορικού στόλου θα υποστειλούν την ελληνική σημαία και με μεγάλη ευκολία θα επιλέξουν μια σημαία άλλη που θα εξυπηρετεί καλύτερα τα συμφέροντά τους. Και ενώ ο κλάδος της ναυτιλίας έχει στηρίξει την ελληνική οικονομία κατά το παρελθόν, εσείς πάλι συμβάλλετε καθοριστικά στην καταστροφή του».** Θα καταστrophούν οι εφοπλιστές με 140 εκατ. ευρώ σε δυο χρόνια!

Είναι γνωστό ότι υπήρξαν δυο συναντήσεις του Σαμαρά με την Ένωση Εφοπλιστών, στις οποίες αποφασίστηκε να δεχτούν μια επιβάρυνση της φορολογίας τους, για δύο μόνο χρόνια (2013-2014), ύψους μόλις 140 εκατ. ευρώ (ποσό εξευτελιστικό σε σύγκριση όχι μόνο με τα κέρδη των εφοπλιστών, αλλά και με τα χαράτσια σε άλλους, όπως π.χ. οι φτωχοί αγρότες). Κι ενώ για τη μείωση στο μισό της επιστροφής ΦΠΑ στους αγρότες και τον τριπλασιασμό του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο αγροτικό πετρέλαιο δεν είπαν κουβέντα, τους πήρε ο πόνος για τους φτωχούληδες τους εφοπλιστές.

Επειδή δεν είναι τόσο ηλίθοι που να μην ειδαν το «οικειοθελής συνεισφορά» και να μην κατάλαβαν ότι στο μέτρο συμφώνησαν και οι εφοπλιστές, για να εμφανιστούν σαν εθνικοί ευεργέτες, δύο τινά μπορεί να συμβαίνουν. 'Η έχουν ήδη ντραβέρια με την εφοπλιστική μαφία και πήραν εντολή να κάνουν λίγο ντόρο για ν' ακουστεί το ζήτημα ή προσπαθούν ν' αποκτήσουν ντραβέρια και γλείφουν χαμερπώς τα μεγάλα αφεντικά. Χωρίς να έχουμε

κάποιο στοιχείο, εμείς κλίνουμε προς το πρώτο, γιατί είναι γνωστές οι φασιστικές απόψεις που κυριαρχούν στους εφοπλιστές.

Πέρα, όμως, από την υπεράσπιση από τους νεοναζί των εφοπλιστών, του πιο επιθετικού, του πιο εκμεταλλευτικού, του πιο «μαύρου» κομματιού της ελληνικής αστικής τάξης, αποκαλυπτικός ήταν και ο φύρερ τους στην κεντρική ομιλία του μορφωματούς τους για τον προϋπολογισμό, όταν υποστήριξε ότι μοναδικές «κόκκινες γραμμές» θα έπρεπε να είναι η άμυνα και η δημόσια τάξη!

Προηγήθηκε ο Ζησιμόπουλος, ο οποίος αναγνώρισε εισαγωγικά ότι «η κυβέρνηση συνέταξε τον προϋπολογισμό για το 2013 λαμβάνοντας υπόψη μόνο τις άσχημες οικονομικές συνθήκες, τη συνεχιζόμενη ύφεση και την έντονη ανάγκη για περιστολή των δημοσίων δαπανών», για να πει στη συνέχεια ότι «στην περίπτωση της άμυνας, της ασφάλειας, τα πράγματα δεν είναι έτσι ή τουλάχιστον δεν θα έπρεπε να είναι έτσι. Κάθε σοβαρό κράτος που σέβεται τον εαυτό του, που θέλει να επιβιώσει και να μπορέσει να προσφέρει συνθήκες ασφάλειας για το λαό του, οφείλει να υπολογίσει τις δαπάνες για την άμυνα, βάσει των αναγκών του και όχι βάσει των οικονομικών μεγεθών. Η δαπάνη που είναι απαραίτητη για την ασφάλεια του λαού και την ανεξαρτησία της πατρίδας δεν μπορεί να τίθεται στο κρεβάτι του Προκρούστη και να κόβεται ανάλογα με το πόσες πρέπει να είναι οι περικοπές». Με άλλα λόγια, όλες οι άλλες δαπάνες μπορούν να περικοπούν, μισθοί, συντάξεις, επιδόματα ανεργίας, δαπάνες για την υγεία και την παιδεία, όχι όμως οι στρατιωτικές δαπάνες. Στο τέλος το είπε ξεκάθαρα: **«Να αξιολογηθούν και να εξορθολογιστούν οι δα-**

πάνες. Σύμφωνοι. Είναι ο μόνος τρόπος και ο μόνος λόγος για να μην περικοπεί έστω και ένα ευρώ από την άμυνα»!

Ο Μιχαολιάκος υπήρξε πιο απροκαλύπτos, από την αρχή κιόλας της ομιλίας του: **«Γνώμη δική μου, γνώμη των ελλήνων εθνικιστών τους οποίους έχω την τιμή να εκπροσωπώ είναι ότι από την πρώτη στιγμή, όταν ήρθαν εδώ οι ελεγκτές των δανειστών μας, των πιστωτών μας, θα έπρεπε αντί να υπάρχουν άλλες κόκκινες γραμμές, να υπάρχουν δύο κόκκινες γραμμές: μία για την εθνική άμυνα και μία για την δημόσια τάξη. Θεωρώ απαραίτητο ότι μέσα σε αυτό τον προϋπολογισμό και ότι για χάρη του μνημονίου έγιναν δραματικές μειώσεις, οι οποίες αποδυναμώνουν την έντονη δύναμη του έθνους μας, όπως αποδυναμώνουν, επίσης, και τη δυνατότητα του κράτους να αποκαταστήσει τη δημόσια τάξη»!**

Ποια αντιμνημονιακή και ποια αντισυστημική Χρυσή Αυγή; Οι νεοναζί αποδέχονται και τα μνημόνια και την τρόικα και ζητούν να μην περικοπούν μόνο οι δαπάνες για το στρατό και την κρατική κα-

ταστολή. Υπήρξαν άραγε «κόκκινες γραμμές» στις κατά καιρούς διαπραγματεύσεις με την τρόικα; Μόνο αυτές που κατά καιρούς για προπαγανδιστικούς λόγους ανακοινώνουν οι κυβερνήσεις. Τον 13ο και 14ο μισθό και τα παρόμοια. Ολ' αυτά, λοιπόν, σύμφωνα με τους νεοναζί δεν έπρεπε να εγερθούν ως κόκκινες γραμμές, αλλά να εγερθούν μόνο οι δαπάνες για το στρατό και την καταστολή (οι οποίες μάλιστα δεν περικοπούν, πλην κάποιων περικοπής στις δαπάνες για εξοπλισμούς). Μόνο αυτό τους νοιάζει, τελικά, σαν να αποτελούν προπαγανδιστική μηχανή των εμπορών όπλων.

Για να δώσει μεγαλύτερη έμφαση στην άποψή του ο Μιχαολιάκος το επανέλαβε και στη συνέχεια της ομιλίας του: **«Η εθνική άμυνα, λοιπόν, και η δημόσια τάξη έπρεπε να αποτελούν τις κόκκινες γραμμές του οποιουδήποτε μνημονίου».** Και ξανά, για να το εμπεδώσουν όλοι: **«Επαναλαμβάνω ότι για μας θα έπρεπε τα ζητήματα εθνικής αμύνης και τα ζητήματα δημοσίας τάξεως να είναι κόκκινη γραμμή».** Προσέξτε λίγο τη διατύπωση. Δεν διαφωνούν με το μνημόνιο, με τις «κόκκινες γραμμές» διαφωνούν, προτείνοντας τις δικές τους!

Και οι εργαζόμενοι που υποφέρουν; Για τους εργαζόμενους οι νεοναζί φροντίζουν να μοιράζουν κάπου-κάπου μερικά σακιά πατάτες και μερικά τσουβραλάκια κάρτα, ξεπερνώντας σε υποκριτική φιλανθρωπία και τους δεσποτάδες (που μοιράζουν περισσότερα και σε καθημερινή βάση).

Καθεστώς οι Πράξεις Υπουργικού Συμβουλίου

Ελάχιστες μέρες μετά την ψήφιση του πολυνομοσχεδίου που πολλοί το ονόμασαν «Μνημόνιο-3», η κυβέρνηση ρύθμιση με Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου τα θέματα της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών. Γιατί δεν έβαλε τις συγκεκριμένες διατάξεις στο πολυνομοσχέδιο, που έτσι κι αλλιώς είχε τη μορφή κουρελούς με τις τόσες διαφορετικές διατάξεις που περιείχε; Μάλιστα, τα θέματα της ανακεφαλαιοποίησης ήταν κατεξοχής αντικείμενο του συγκεκριμένου πολυνομοσχεδίου.

Η κυβέρνηση επιλέγει θέματα που έχουν δυσκολία και μπορεί να τροφοδοτήσουν αντιπαραθέσεις και μέσα στην πλειοψηφία της Βουλής να μην τα περνάει καν από τη Βουλή, αλλά να τα νομοθετεί με ΠΥΣ, οι οποίες θα πάνε μετά από καιρό και κατόπιν εορτής για ψήφιση στη Βουλή, οπότε δε θα υπάρξουν διαρροές, ούτε θα γίνει κανένας σοβαρός ντόρος. Έτσι, η κυβέρνηση γίνεται και νομοθετικό όργανο, παρά τις μπουρδες περί διάκρισης των εξουσιών, με τις οποίες παραμυθιάζουν το λαό.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Πρώτον έρχομαι να ευχηθώ χρόνια πολλά επί τη ονομαστική εορτή σας. Δεύτερο, έρχομαι να καταγγείλω τους κακοήθεις εκείνους που μου τηλεφωνούν και λένε «το πιο σύντομο ανέκδοτο», κάθε μέρα και άλλο. Έχει καταγραφεί έτσι στο βαλτσάκι της Ε.Υ.Π. (Επικοινωνίες Υπέρμετρης Πλάκας) που εποπτεύει τις κοινωνικές επαφές, πλήθος σύντομων ανεκδότων που αποτελούνται από μερικές λέξεις (συνήθως δύο-τρεις), αλλά ακόμη και από μία! Όπως το «Κουβέλης», το «ανατροπή» ή το τρομακτικό «φύγετε», που επιφέρει φρίκη, πανικό και κενώσεις επί των πανάκριβων εξουσιαστικών εσωρούχων... Μερικά από τα σύντομα ανέκδοτα είναι «παλλαϊκή εξέγερση», «Αλέξης πρωθυπουργός», «δεν πάει άλλο», «τελευταία μέτρα» και πολλά άλλα.

Όμως, ass μη φλυαρούμε και λησμονούμε το θέμα μας: την παράδοση, που σήμερα έχει αρέτη Ρία, μια φιλική προς το ελληνικό περιβάλλον εταιρία με έδρα την Οδησό. Μια εταιρία ύψιστης κυνωνικής ευθύνης αλλά και ονομαστικής αξίας μετοχών, που το σύνθημά της ήταν το πενταπύσταγμα της ανατροπής:

Ηρθε καιρός να φύγουμε, ήρθε καιρός να πάμε.

Αυτή η εταιρία έγινε «α» for me να γραφούν τόμοι-τόμη, με άπειρες καταγραφές του παραδοσιακού τραγουδιού. Τράγου δι' ου σταθμού στην μετέπειτα πολιτιστική αφύπνιση και πορεία του ελληνοισμού. Ποιος ελληνο ass (γηγενής ή τεκνό της διασποράς) δεν γνωρίζει το

Θέλω να τα καταρατώ τα τρία βιλαέτια:

το Δου-Νου-Του, την τρόικα, την Ευρωλάνδη αντάμα που κοροϊδεύουν τους λαούς και τους υποχρεώνουν πλούτο να μεταφέρουν στους μαύρους καρχαρίες.

Ποιος απόγονος του Feel ήππου, του Αρχιδαμου, του Ιράκ λυτού, του Αγάθαρχου και του γιου του Αγαθαρχίδη then σιγοψιθύρισε στο bar (που στη γερμανική σημαίνει «μετρητοίς») και στον κλωβό (βαρβαριστί «club») το

Όσο θα σείει την τρίχα μου του χρέους ο αέρας
θε' να πληρώνω επιταγές -άβουλος- της χολέρας.

Και ποιος της ελληνικής παιδείας μετέχων ή φυτών ακόμη, στα υπό συγχώνευση, υπό κατάργηση ή υπό εκχώρηση σχολεία, δεν διδάχθηκε το

Σ' αφήνω γεια μανούλα μου, σ' αφήνω γεια πατέρα
να χέσω τα πτυχία μου, τα χρόνια τα χαμένα
πάω μετανάστης όπου βρω, μπας και σταυρώσω φράγκο
που 'πιασα τα τριανταεφτά κοιτώντας αγγελίες.

Βέβαια, αυτή η εταιρία ήρθε να επενδύσει στην Ελλάδα λιγάκι αργά. Πηγαίνοντας ακόμη «με το παλιό» όπως αποκαλείται η χειμερινή ώρα το καλοκαίρι και η θερινή τον χειμώνα, η χώρα είχε χάσει οριστικά το τρένο της Αναγέννησης που εκπολίτισε και εκλέπτυνε την Ευρωλάνδη. Κι έτσι, από τη σκοτεινιά του ραγιαδισμού και τη βαρβαρότητα της υποτέλειας και των κολλυβογραμμμάτων, βρέθηκε νεόπλουτη με ξένα μπικικίνια και λιμασμένη ανάμεσα στα μπικικίνια, έχοντας απλώς αλλάξει αφεντικά... Η καλύτερη συνταγή για να προγράψει το μέλλον και να εκφυλιστεί, όπως άλλωστε καταγράφεται και στα ανατολικότροπα άσματα με δυτικό προσανατολισμό που διαδέχτηκαν τα παραδοσιακά. Σβήνοντας -με ταξί άλλων- και τον ιαμβικό δεκαπεντασύλλαβο...

Υποταγή, αγάπη γλυκιά μου
λαχταρώ να 'ρθεις πάλι κοντά μου
από τότε που σ' έχασα λιώνω
τ' όνομά σου φωνάζω με πόνο
Ξενοδουλία, ξενοδουλίασασα.

Εμείς όμως, αμετανόητοι νοσταλγοί του ποιητικού μέτρου που σημάδεψε την παράδοση πριν την παράδοση στο ευρωκεφάλαιο, πριν καν από το σχηματισμό της ελληνικής εργατικής τάξης, επιστρέφουμε και κλείνουμε αυτό τον κύκλο με ένα προ-φυτικό τραγούδι του μεσαιωνικού ελληνοισμού. Στροφές του οποίου βρέθηκαν χαραγμένες στις στροφές για Ταύγετο, πάνω σε μαρμάρινες πλάκες (ε, ρε, πλάκες!) και έγραφαν:

Τάσο, εγώ η Γκόλφω σου λυπάμαι, μα στο λέω
γιατί βλέπω πως σ' έρεψε η τόση μαλακία...

Ψάξε να βρεις την τάξη σου που 'χασες στην πορεία
και τους δεσμούς που έλυσες κοίτα να ξαναδέσεις
τη συνειδητοποίηση να βρεις και τους συντρόφους
κι απ' την αρχή να πιάσουμε όλοι μαζί το νήμα.
Κάτω από ξένα φλάμπουρα τι θες και κωλοσέρνεις;
Τόσο καιρό δεν το 'μαθες; Τόσο καιρό δεν το 'δες;
Αυτοί σε κοροϊδεύουν, αυτοί θα σε πουλήσουν.

Οργάνωση πολιτική χρειάζεται μαλάκα μ'!
Αυτά μόνο προς το παρόν και τ' άλλα στο κατόπι...

Πυρ ως δ' υμάς

Ο καπιταλισμός είναι σε κρίση και εμείς σε πόλεμο

✓ Για μια ακόμη φορά αποδείχθηκε ότι οι οργανωμένοι οπαδοί της Ράγιο Βαγεκάνο, χρησιμοποιούν τις εξέδρες του γηπέδου, όχι μόνο για να δουν έναν αγώνα της αγαπημένης τους ομάδας και να την υποστηρίξουν αλλά και για να προβάλλουν τις πολιτικές τους επιλογές και να δώσουν ένα διαφορετικό πολιτικό στίγμα. Στη διάρκεια του αγώνα με την Θέλτα, την περασμένη Κυριακή 11/11, σήκωσαν τα πανό που φαίνονται στη φωτογραφία, που γράφουν: «Ο καπιταλισμός είναι σε κρίση και εμείς σε πόλεμο. Στις 14 Νοεμβρίου όλοι στην απεργία». Δεν είναι η πρώτη φορά που οι Bukaresos παίρνουν τέτοιες πρωτοβουλίες και συμμετέχουν ενεργά στο πολιτικό γίγνεσθαι. Πριν λίγες βδομάδες, κατά τη διάρκεια του ηρωικού αγώνα των ανθρακωρύχων, έδειξαν έμπρακτα τη συμπαράστασή τους κάνοντας κατάληψη σε μια γέφυρα κατά μήκος της διαδρομής που θα περνούσε η πορεία των ανθρακωρύχων, ενώ διοργάνωσαν και μια μεγάλη συγκέντρωση αλληλεγγύης για να τους ενισχύσουν.

✓ Είχαμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο για το πόρισμα της Ανεξάρτητης Επιτροπής Διαμαρτυριών της Αστυνομίας (IPCC), με το οποίο δικαιώθηκαν οι οπαδοί της Λίβερπουλ. Το πόρισμα είχε σχέση με την τραγωδία του Χίλσμπορο τον Απρίλη του 1989, κατά τον ημιτελικό του Κυπέλλου Αγγλίας μεταξύ της Λίβερπουλ και της Νότιγχαμ Φόρεστ, στον οποίο είχαμε το θάνατο 96 ανθρώπων. Τα συγκλονιστικά στοιχεία που έφερε στο φως της δημοσιότητας η Ανεξάρτητη Επιτροπή Χίλσμπορο σηματοδοτούν την έναρξη των ερευνών της αστυνομίας για τους πραγματικούς υπεύθυνους της τραγωδίας. Η αναπληρωτής επικεφαλής της (IPCC), Ντέμπορα Γκλας, που ανακοίνωσε την έναρξη των ερευνών των συμβάντων, πριν, κατά τη διάρκεια και μετά τη μοιραία μέρα, τόνισε ότι η IPCC «από την επόμενη μέρα της δημοσίευσης του πορίσματος ξεκίνησε να το εξετάζει ενδελεχώς και να μελετά τις 450.000 σελίδες αποδεικτικών στοιχείων, προκειμένου να αναγνωρίσουμε

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ποιες συμπεριφορές, επώνυμες ή ανώνυμες, αστυνομικών οργάνων, χρήζουν ερευνών» υποστηρίζοντας ότι πρόκειται για τη μεγαλύτερη αστυνομική έρευνα που έχει διεξαχθεί ποτέ στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Η έρευνα θα προσπαθήσει ν' αναζητήσει απαντήσεις σχετικά με τις αλλαγές καταθέσεων, να βρει τους επικεφαλής και τα άτομα που τις διέταξαν, να ξεκαθαρίσει ποιοι γνώριζαν, ποιοι εμπλέκονταν στη διαδικασία και εάν πείστηκαν αξιωματικοί. Η έρευνα θα επεκταθεί και εκτός αστυνομίας και θα εξεταστούν οι παραπλανητικές πληροφορίες που φέρεται να μεταφέρθηκαν σε ΜΜΕ, βουλευτές και ερευνητές, οι οποίες επέρριπταν ευθύνες στους φιλάθλους της Λίβερπουλ. Από τα δεδομένα που έχει στη διάθεσή της η IPCC, θα αναθεωρηθούν οι κινήσεις και οι ενέργειες των αστυνομικών μετά την τραγωδία, συμπεριλαμβανομένων των ανα-

βέρνηση και η ηγεσία της αστυνομίας έφτιαξαν μια επιτροπή, προκειμένου να κερδίσουν χρόνο, να απομακρυνθούν από τη μέρα δημοσίευσης του πορίσματος και να προσπαθήσουν ν' αφήσουν να ξεχαστεί ένα θέμα που τους δημιουργεί προβλήματα.

✓ Για την επίθεση που έκανε την προηγούμενη βδομάδα ο πρόεδρος του Ολυμπιακού Βαγγέλης Μαρινάκης εναντίον του προέδρου της ΠΑΕ Παναθηναϊκός Γιάννη Αλαφούζου και του ισχυρού άντρα της Παναχαϊκής Αλέξη Κούγιας είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο, τονίζοντας ότι ο ερυθρόλευκος πρόεδρος λειτουργεί σαν χούλγκαν με κουστούμι και γραβάτα. Από την πλευρά του Αλαφούζου επιλέχθηκε να μη σηκωθεί το θέμα και υπήρξαν μόνο αναφορές από τις αθλητικές ειδήσεις του ΣΚΑΪ. Αντίθετα, ο Αλέξης (τελικά, πίσω από τις λέξεις υπάρχει πιά-

σφαιρο δεν μπορεί ν' αντέξει άλλο την εγκληματική οργάνωση και τη χούντα που έχει επιβάλει ο ερυθρόλευκος πρόεδρος. Στη συνέχεια, ο Κούγιας, σαν άλλος Βασιλέως Καίλας, αναφέρθηκε στον Αχιλλέα Μπέο και στη γνωστή υπόθεση με τις τηλεφωνικές υποκλοπές και αναφέρθηκε στον αγώνα Αρης-Παναθηναϊκός (υπόθεση Δαλούκα), λέγοντας ότι εξαιτίας της προσπάθειας που κάνει για να ξεβρομίσει το ελληνικό ποδόσφαιρο, η ομάδα του, η Παναχαϊκή, αδικείται κατάφωρα από τους εξωγηπεδικούς παράγοντες και κινδύνεψε να υποβιβαστεί κατηγορία, εξαιτίας της στημένης δικαστικής υπόθεσης για την δωροδοκία της Χερσονήσου. Στο κλείσιμο της εκπομπής ο

Κούγιας δεσμεύτηκε ότι θα πει περισσότερα στην επόμενη εκπομπή.

Όπως έχουμε ξαναγράψει, οι κόντρες ανάμεσα σε διαφορετικά επιχειρηματικά συμφέροντα δεν προσφέρουν τίποτα στο ελληνικό ποδόσφαιρο, αφού το απαξιώνουν ακόμη περισσότερο στη συνείδηση των φιλάθλων. Τελικά, οι μοναδικοί κερδισμένοι είναι οι αθλητικογράφοι, που αναπαράγουν δηλώσεις και κόντρες και σχολιάζουν την επικαιρότητα.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: «Η ΠΑΕ Παναθηναϊκός ανακοίνωσε ότι ο Ζεσουάλδο Φερέϊρα υπέβαλε την παραίτησή του από τη θέση του προπονητή. Με μια «συγκινητική» ανακοίνωση η πράσινη ΠΑΕ έπλεξε το εγκώμιο του πρώην προπονητή και ενημέρωσε ότι καθήκοντα προπονητή αναλαμβάνει ο Χουάν Ραμόν Ρότσα, με βοηθό τον Γιάννη Βονόρτα». Η πραγματικότητα είναι λίγο διαφορετική, γιατί δεν έχουμε παραίτηση, αλλά κοινή συναινέσει λύση της συνεργασίας, αφού ο πορτογάλος προπονητής πήρε και αποζημίωση.

κρίσεων και της εξέτασης των θυμάτων για κατανάλωση αλκοόλ. Τέλος, θα τεθεί στο μικροσκόπιο ο ρόλος της αστυνομίας των Γουέστ Μίντλαντς και ιδιαίτερος όσων ηγήθηκαν των ερευνών της τραγωδίας.

Τελειώνοντας, η Γκλας προσπάθησε να πείσει ότι θα πραγματοποιηθεί μία ανεξάρτητη έρευνα από την IPCC για όλα αυτά τα ζητήματα και για το λόγο αυτό θα δημιουργηθεί ένα επιτελείο εξειδικευμένο για την υπόθεση του Χίλσμπορο. Όπως όλα δείχνουν, ο αντίκτυπος που είχε στο αγγλικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο, αλλά και στην κοινή γνώμη η αποκάλυψη της αλήθειας για την υπόθεση του Χίλσμπορο είναι αρκετά μεγάλος για να τον διαχειριστούν χωρίς να κάνουν μια επικοινωνιακή κίνηση. Για το λόγο αυτό η κυ-

να ένας Αλέξης) Κούγιας ανταπέδωσε την πρόκληση και πήρε σβάρνα τα τηλεοπτικά Μέσα, προκειμένου ν' αποδείξει ότι σαν «σκουπίδι» που ταλαιπωρεί το ελληνικό ποδόσφαιρο πρέπει να χαρακτηριστεί ο Μαρινάκης και όχι αυτός. Αρχικά επέλεξε τοπικό ραδιοσταθμό στην Αχαΐα για να χαρακτηρίσει τον πρόεδρο του Ολυμπιακού παχύσαρκο παιδάκι που τρώει τα λεφτά του πατέρα του και θέλει γύρω του 15 φουσκωτούς για να επιβεβαιώνεται. Το μεγάλο ρεσιτάλ το έδωσε την περασμένη Δευτέρα στην εκπομπή «Δίκη» του ΣΚΑΪ. Ανάμεσα στα πολλά που είπε κρατάμε τη θέση του, ότι «από την εποχή που ο Μαρινάκης αγόρασε τον Ολυμπιακό από τον Κόκαλη, υπάρχει μια χούντα στο ελληνικό ποδόσφαιρο» και ότι το ελληνικό ποδό-

■ ΣΟΦΙΦΑΙΝΣ

Οδηγός ιδεολογίας για διεστραμμένους

Ταινία ιδιαίτερη, κατά τη διάρκεια της οποίας επιχειρείται από τον Σλαβόι Ζίεκ, μέσα από πολύ γνωστές ταινίες, η ανάδειξη του ρόλου της ιδεολογίας ως συλλογικής φαντασίας και του πώς αυτή επιδρά στην καθημερινότητά μας, συχνά χωρίς να το συνειδητοποιούμε.

Από πού να το πιάσει κανείς; Γίνεται μια προσπάθεια εκλαΐκευσης τάχα του φιλοσοφικού λόγου, με παραδείγματα από τον παγκόσμιο κινηματογράφο και την ιστορία, ενώ στην πραγματικότητα παρακολουθούμε έναν εκχυδαϊσμό όχι μόνο των απόψεων που πολεμά ο Ζίεκ, αλλά και αυτών που υποστηρίζει. Κι αυτό γιατί έχει υιοθετήσει ένα στιλ τάχαμου άμεσο, απλό, αλλά στην πραγματικότητα εξυπνακίστικο, επιστημονικά χυδαίο και τελικά προσβλητικό. Δεν έχουμε την πρόθεση να σταθούμε ιδιαί-

τερα στις απόψεις του, γιατί οι περισσότερες είναι γνωστές, όπως π.χ. ότι όλα τα «ολοκληρωτικά» καθεστώτα είναι ίδια και μέσα σ' αυτά φυσικά και η Σοβιετική Ένωση..., ο Στάλιν και ο Λένιν καλλιέργησαν την προσωπολατρεία με αποτέλεσμα οι χριστιανοί να θεωρούνται περισσότερο άθιοι γιατί τουλάχιστον αυτοί σκότωσαν το θεό τους..., όποιος υποστηρίζει, εμπνέεται και είναι συνεπής απέναντι σε μια ιδέα, σε ένα όραμα, στην πραγματικότητα έχει υποκαταστήσει το θεό με αυτό το όραμα και άλλα τέτοια φτηνάρικα, που είναι τόσο παλιά όσο και οι λάσπες. Κι όλα αυτά βέβαια διανθισμένα με διάφορες θεωρίες και όρους της ψυχολογίας που παντού την επικαλείται.

Φυσικά, ούτε και υπό το πρίσμα της αισθητικής ή της τέχνης μπορούμε να δούμε αυτήν την ταινία. Αρκεί μόνο να αναφερθεί, ότι ο Ζίεκ, ανάλογα με την ταινία για την οποία μιλά, επιχειρεί να μπει σε ένα από τα πιο κλασικά της πλάνα. Μπορείτε να φανταστείτε το αποτέλεσμα. Θα μπούμε στον πειρασμό να περιγράψουμε μόνο τη σκηνή που μιλά για τον «Τιτανικό», στην οποία βρίσκεται μέσα σε σωστική λέμβο, στην κλασική ξάσητη νύχτα, παγωμένος, με πτώματα να περνούν τριγύρω...

Αν αξίζει να ασχοληθούμε με κάτι, είναι να διαπιστώσουμε τι ιδεολογία τελικά αναπαράγει η συγκεκριμένη ταινία. Υποτίθεται ότι έχει την πρόθεση (;) να ασκήσει κριτική στα πράγματα. Όμως στην πραγματικότητα μόνο κριτική δεν είναι αυτό που βλέπουμε. Μένει στην ακίνδυνη επιφάνεια, δεν προτείνει τίποτα απολύτως και δημιουργεί μέσα από μια ισοπεδωτική και δήθεν εξυπνακίστικη και προκλητική στάση τρικυμία εν κρανίω σε όποιον αποφασίσει να πάρει στα σοβαρά τον Ζίεκ. Στην πραγματικότητα, προσφέρει κι αυτός τις υπηρεσίες του στο σύστημα το οποίο διατείνεται ότι πολεμά. Αυτός ο «οδηγός ιδεολογίας» πραγματικά μόνο για διεστραμμένους είναι...

DIXI ET SALVANI ANIMAM MEAM

Κοντά 40 χρόνια –και λέει η Ιστορία– στον καπιταλισμό να βάλουμε τελεία

Νόμος είναι το δίκιο του εργάτη, του άνεργου και του απολυμένου, και όχι του ΣΚΑΙ του ρουφιανοθρεμμένου!

♦ Πάντως, έναν οπωσδήποτε (επώνυμο) καπιταλιστή, του Πρ. Εμφιετζόγλου, τον έχει σίγουρο η Μικόσπιθα...

♦ «Πριν τον πόλεμο ... 60-70 χρόνια πίσω». Στο (ανυπόγραφο...) σχόλιο της «Ανοιχτής Αγοράς» (εφημερίδα για την δημοτική αγορά της Κυψέλης, τ. 8) μέσω της Παπαρήγα και της ασαφούς χρονικά (60-70 χρόνια πριν δεν παραπέμπει πριν τον πόλεμο) αναφοράς «χτυπιέται» (;) το (τότε) ΚΚΕ (προσοχή στο γορίλλα, που θα 'λεγε και ο Ζωρζ...).

♦ Η Α.Ε. Περισσός ευχαριστεί τις παρακάτω εταιρίες για την οικονομική ενίσχυσή τους: Hondos Center, ΟΠΑΠ, σπόνσορες παράστασης «LA TRAVIATA» (βλ. Ριζοσπάστη, 4-11-12).

♦ Τι έγινε, ρε παιδιά; Το «Κ»Κ ΗΠΑ μονοκούκι Ομπάμα; («Κοινή τοποθέτηση των κομμάτων που συμμετέχουν στη "Διεθνή Κομμουνιστική Επιθεώρηση" για τις εκλογές στις ΗΠΑ», Ριζοσπάστης, 4-11-12).

♦ Ο πληθυντικός του MEGA μου είναι MEGA μας;

♦ «...μια ακόμη σημαντική παράμετρος είναι η υποκειμενική αίσθηση ευεξίας που αποτελεί συνάρτηση της ποιότητας ζωής και αφορά ψυχοκοινωνικά στοιχεία που σχετίζονται με το βαθμό ικανοποίησης από τη ζωή. Το χαμηλό επίπεδο ελέγχου του διαβήτη, δεν αναφέρεται μόνο στην ελλιπή επίτευξη των επιθυμητών επιπέδων γλυκόζης στο αίμα, αλλά και στο χαμηλό επίπεδο ποιότητας ζωής και συχνά στην απώλεια της αυτοπεποίθησης, εφόσον μεταιώνονται οι προσδοκίες αποτελεσματικότητας, δηλαδή κατά πόσο πιστεύει ο ασθενής ότι είναι αρκετά ικανός, ώστε να ανταποκριθεί σε μια απαιτητική κατάσταση, έχοντας συνένεση στο προτεινόμενο θεραπευτικό πρόγραμμα. Υψιστης σημασίας

για το επίπεδο υποκειμενικής αίσθησης ευεξίας αποτελεί και η ύπαρξη ή όχι του οικογενειακού και του κοινωνικού υποστηρικτικού δικτύου που διαθέτει». («Ψυχική υγεία και σακχαρώδης διαβήτης II: Σύγκριση ασθενών και μη πασχόντων» - Τετράδια Ψυχιατρικής, τ. 104, 2008).

♦ Μάλλον θα πάει στο «Αφεντικά και εργάτες ενωμένοι» το πρωτοσέλιδο της εφημερίδας «6 μέρες» (13-11-12). Σπεκουλιάσματα...
♦ «Αγρότες-Μέσα στην κρίση κατακτούν τον κόσμο» (13-11-12, «6 μέρες»). Στην καπιταλιστική ύφεση τι 'ναι που διαφημίζει η εφημερίδα παρά τον αυτισμό;
♦ Οι συντάκτες της πρώην «Ελευθεροτυπίας» έχουν μοιραστεί εξίσου στις δύο πρό-

σφατα κυκλοφορήσασες εφημερίδες;

♦ Ε, να μην προσθέσει το καπιταλιστή στην προβοκατορολογία (είναι και «του Πολυτεχνείου» σήμερα βλέπεις...) η «Εφημερίδα των Συντακτών» (13-11-12): «"Κουκουλοφόροι" παρέα με αστυνομικούς - "Ντοκουμέντο"». Είπαμε: ούτε σπασίματα, ούτε φωτιές, ειρήνη, ειρήνη...

♦ Δεν κρατιέται η κ. Γλύκατζη-Αρβελέρ: «Είναι καιρός να γίνουν και ιδιωτικά πανεπιστήμια». (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 11-11-12).

♦ Νάτη και η (επαν)εμφάνιση του Κινέζου («Ο εκτροχιασμός»). Στην εποχή της κινεζοποίησης πρέπει να αισθάνεται στο στοιχείο του.

Βασίλης

1917-2012: 95 χρόνια Οκτωβριανή Σοσιαλιστική Επανάσταση

Μία εβδομάδα (από 15 έως 21 Νοεμβρίου), δεκαοχτώ ταινίες στον κινηματογράφο «Capitol Ζέφυρος». Ταινίες που έχουν μείνει στην ιστορία όχι μόνο για το θέμα τους αλλά και για την καλλιτεχνική και κινηματογραφική τους αξία, ταινίες πρωτοπόρων σκηνοθετών, όπως ο Βερτόφ, ο Αϊζενστάιν, ο Ρομ και άλλοι.

Τέτοια αφιερώματα μας δίνουν τη δυνατότητα να προσεγγίζουμε τόσο σημαντικά για την παγκόσμια ιστορία φαινόμενα όχι μόνο σαν αξιωματικότητας γεγονότα, αλλά σαν παραδείγματα μέσα από τα οποία μπορούμε να βγάλουμε συμπεράσματα για το σήμερα. Το μήνυμα της Οκτωβριανής Επανάστασης είναι σήμερα πιο επίκαιρο παρά ποτέ. Κι όταν η μελέτη του βοηθιέται και από τον κινηματογράφο –και μάλιστα από το πρωτοπόρο και ρηξικέλευθο κομμάτι του– τότε μετατρέπεται σε μεγαλύτερη απόλαυση.

Ελένη Π.

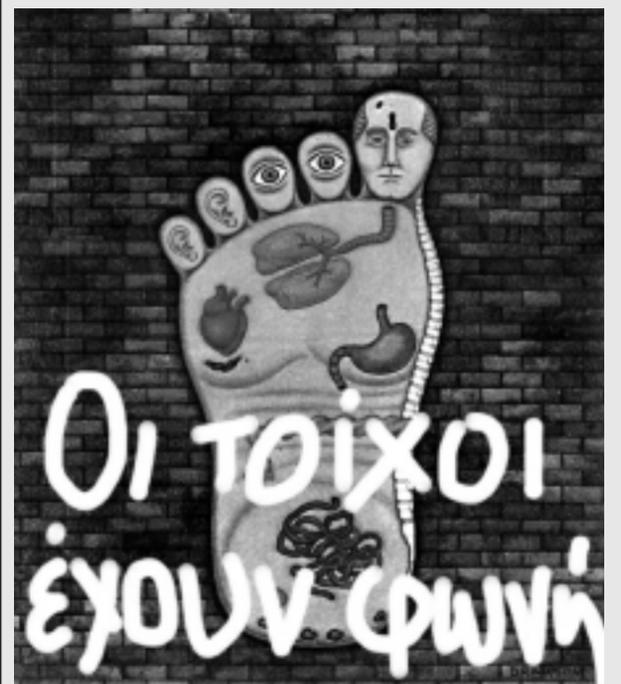
Χουντικά αποβράσματα

Οχι, δεν ήταν πρωτοβουλία του τοπικού παραρτήματος της Μεσογίας το νεοναζιστικό φυλλάδιο που υποστήριζε ότι στο Πολυτεχνείο δεν υπήρξαν νεκροί. Κεντρική είναι η γραμμή, όπως πιστοποιήθηκε από ανακοίνωση που εξέδωσε το Γραφείο Τύπου του μορφώματος, μετά το θόρυβο που ξέσπασε.

«Νεκροί εντός του πολυτεχνείου είναι βέβαιο πως δεν υπήρξαν το 1973. Υπάρχουν όμως χιλιάδες νεκροί από τους πολιτικούς της "γενιάς του Πολυτεχνείου". Είναι οι 3.000 αυτόχειρες του μνημονίου».

Αυτά έγραφε η ανακοίνωση, φτύνοντας κατάμουτρα τη νοημοσύνη όσων τη διάβασαν. Νεκροί εντός του Πολυτεχνείου δεν υπήρξαν και προφανώς οι δεκάδες δολοφονημένοι στους γύρω δρόμους, νέα παιδιά στη συντριπτική τους πλειοψηφία, μαθητές, φοιτητές, εργάτες, δεν μετράνε για νεκροί. Οι μαυροφορεμένες μανάδες, που χρόνια οργανώνουν την ίδια έκθεση με τις φωτογραφίες των δολοφονημένων παιδιών τους, ήταν κατασκευάσιμα «της γενιάς του Πολυτεχνείου».

Οι νεοναζί πετάνε τη μια μάσκα μετά την άλλη. Υπερασπιστές του φασίστα Μεταξά, υπερασπιστές των ταγματασφαλιτών και των δωσίλογων της Κατοχής, υπερασπιστές των μακελάρηδων της στρατιωτικοφασιστικής δικτατορίας. Άλλωστε, ο φυρερίσκος τους, από το φασιστικό μάρφωμα που ευλόγησε ο φυλακισμένος Γ. Παπαδόπουλος ξεκίνησε. Και πάντοτε υπερασπιστές της κεφαλαιοκρατίας. Οι άνθρωποι της τους σίπζαν και τους σιπίζουν.

♦ ΔΗΜΑΡ, Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΗΣ ΕΦΤΥΝΕΙΣ (σύνθημα με μαύρο σπρέι σε ρολά κλειστού καταστήματος και υπογραφή αστέρι)

«Έγραψε» ο συνθηματογράφος. Πάντα τέτοια ευχόμεστε.

♦ Το σεξ και η απεργία θέλουν διάρκεια (στένσιλ με μαύρο χρώμα)

Να πούμε ότι μας ενθουσίασε, θα πούμε ψέματα. Κρυάδα μας έφερε από την πρώτη κιόλας ανάγνωση (το είδαμε και το ξαναείδαμε αρκετές φορές). Τόσος κόπος για ένα ανέμπνευστο σύνθημα! Ίσως να 'ναι και το πολιτικό μήνυμα που μας «πάγωσε». Αυτός ο φετιχισμός ενός μέσου πάλης, που 'χει γίνει καραμελά στα χείλη πολλών. 24ωρες και 48ωρες η ΓΣΕΕ; Διαρκείας εμείς. Ετσι, με μια στείρα αγωνιστική πλειοδοσία, ξεπερνιούνται τα ουσιαστικά πολιτικά ζητήματα. Ποιος απεργεί, υπό ποιους όρους απεργεί, ποιο είναι το επιτέλειο που καθοδηγεί έναν τόσο σημαντικό αγώνα, ποια είναι η διάταξη των ταξικών δυνάμεων, ποιοι οι συσχετισμοί στο κάθε στρατόπεδο κτλ. κτλ. Μήπως, όμως, ενδιαφέρονται όλοι αυτοί που πιπιλίζουν εδώ και καιρό την καραμελά της «απεργίας διάρκειας» για ό' αυτά τα σημαντικά ζητήματα; Μήπως ενδιαφέρονται για την ανάπτυξη της ταξικής πάλης (με την ουσιαστική έννοια του επιθέτου «ταξική»); Πολιτική φιγούρα κάνουν. Αυθορμητιστές του κερατά είναι, που μια ζωή σέρνονται (και δυστυχώς θα εξακολουθήσουν να σέρνονται) στην ουρά του αυθόρμητου κινήματος, ρίχνοντας συνθήματα για κατανάλωση από ένα μικρό κύκλο πέριξ αυτών και όχι από την τάξη. Καταλήξαμε. Είναι τα πολιτικά συμφραζόμενα που μας προκάλεσαν την κρυάδα. Διαφορετικά, μπορεί να σκάγαμε και κάρνα χαμόγελο συγκατάβασης.

♦ Και μια κουβέρτα αρκεί – Ενίσχυση αστέγων Αθήνας – Κλαυθμώνος 11.00-15.00 Σάββατο 10 Νοέμβρη – Τι φέρνουμε: κουβέρτες, παπλώματα, sleeping bag, σκούφους, γάντια, κασκόλ, κάλτσες, ξυραφάκια μιας χρήσεως, σαμπουάν, αφρόλουτρα, ισοθερμικά μπουφάν, αδιάβροχα, επαναφορτιζόμενους φακούς κτλ. – atenistas (αφίσια)

Αυτό είναι. Θα παίρνει ο άστεγος το αφρόλουτρο, θα κάνει το μπάνιο του με το λάστιχο στο πάρκο σφουρίζοντας ευτυχιμένος (προς αστέγους; το πάρκο Κύπρου και Πατησίων δεν ενδείκνυται για αφρόλουτρα, γιατί ο δήμαρχος Καμίνης έχει κόψει το νερό, εκδικούμενος τα δεντράκια για τις σχέσεις που έχουν αναπτύξει με ορισμένους «μυστήριους» περιοίκους), θα σκουπίζεται γουργουρίζοντας με την καινούργια πετσέτα, μετά θα ντύνεται με τα ζεστά του ρούχα και θα πίνει τον καφέ του στο παγκάκι, κάτω από το ρομαντικό φως ενός επαναφορτιζόμενου φακού. Ε, ρε, βρεγμένη σανίδα που σας χρειάζεται, κοθόνια!

♦ ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ – Τετάρτη 14/11 – Πανερωποπούλική μέρα δράσης – 3ωρη στάση εργασίας 12:00-15:00 – SOS – Η Ελλάδα υπό το μηδέν – Η Ευρώπη σε άρα μηδέν – Συγκέντρωση συνδικάτων ώρα 13:00 Πλ. Κλαυθμώνος (αφίσια)

Το διαβάζεις και εξοργίζεσαι. Και δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί εξοργίζεσαι. Οργανώνουν συλλαλητήρια για να κάνουν δημόσιες σχέσεις με τους υπόλοιπους ευρωπαίους εργατοπατέρες, αδιαφορώντας για το αν αγγίζουν έστω και λίγο τους εργαζόμενους στην Ελλάδα.

4μηννη Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2012
Γενάρης 2013

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Το Ισραήλ βομβαρδίζει τη Γάζα Η Αντίσταση αντεπιτίθεται

Μετά από τέσσερις μέρες αεροπορικών επιχειρήσεων στη Γάζα, το Ισραήλ αποφάσισε την Τετάρτη να κλιμακώσει τους βομβαρδισμούς, θέτοντας σε εφαρμογή την επιχείρηση «Αμυντικός Στόλος» (Pillar of Defence). Η Γάζα δέχεται φονικές αεροπορικές επιδρομές από βομβαρδιστικά και μη επανδρωμένα αεροσκάφη, τα λεγόμενα drones. Μέχρι τη στιγμή που γράφεται αυτό το σημείωμα (Πέμπτη απόγευμα) οι νεκροί Παλαιστίνιοι, στην πλειοψηφία τους άμαχοι φτάνουν τους έντεκα και οι τραυματίες τους 90. Ο αριθμός των νεκρών και των τραυματιών αυξάνεται, καθώς οι φονικές επιδρομές του Ισραήλ κατά αμάχων συνεχίζονται.

Ισραηλινοί μαχητικοί ανατίναν με πύραυλο αυτοκίνητο στο οποίο επέβαιναν ο ανώτατος διοικητής της ένοπλης πτέρυγας της Χαμάς, των Ταξιαρχιών Ιζετίν Αλ Κασάμ, Αχμαντ Αλ Τζαμπάρ με το γιο του, δολοφονώντας τους ακαριαία. Ο ισραηλινός στρατός έδωσε την ίδια μέρα στη δημοσιότητα βίντεο της επίθεσης, προκειμένου να θριαμβολογήσει για τη δολοφονία του επικεφαλής των ένοπλων δυνάμεων της Χαμάς. Σύμφωνα με ισραηλινές πηγές, ο Αχμαντ Αλ Τζαμπάρ ήταν ο βασικός υπεύθυνος για την επιχείρηση αιχμαλωσίας του στρατιώτη Σαλίτ και συμμετείχε στις διαπραγματεύσεις παράδοσης του αιχμάλωτου ισραηλινού στρατιώτη, οι οποίες, όπως ομολογούν εμπέσωσ πλν σαφώς οι σιωνιστές, απέτυχαν σημαντικό πλήγμα για το κύρος και τη δύναμη του Ισραήλ, αφού ανάγκασαν την κυβέρνηση του να αποφυλακίσει αρκετά στελέχη της αντίστασης σε αντάλλαγμα για την παράδοση του Σαλίτ.

Ο λόγος που επικολούνται οι επιτελείς του σιωνιστικού στρατού για τη νέα φονική επιχείρη-

ση ενάντια στο λαό της Γάζας είναι ο αφοπλισμός των ένοπλων οργανώσεων της Αντίστασης από πυραύλους μεγάλου βεληνεκούς, που μπορούν να πλήξουν το Ισραήλ όχι μόνο στα νότια σύνορά του με τη Γάζα, αλλά σε μεγαλύτερο βάθος, φτάνοντας ακόμα και μέχρι το Τελ-Αβίβ. Η πολιορκημένη αλλά πάντα ανυπότακτη Γάζα αποτελεί μια μόνιμη απειλή για τις κατοχικές δυνάμεις του Ισραήλ. Παρά την εντεινόμενη πολιορκία της από στεριά, θάλασσα και αέρα, παρά τους μαζικούς βομβαρδισμούς το Δεκέμβρη του 2008 μέχρι το Γενάρη του 2009, το Ισραήλ δεν έχει καταφέρει να αφοπλίσει την Αντίσταση. Ο κύριος λόγος, λοιπόν, της ισραηλινής επίθεσης δεν είναι ο αφοπλισμός της Αντίστασης, γιατί αυτός δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς χερσαία επίθεση μεγάλης κλίμακας, στην οποία το Ισραήλ θα θρηνήσει πολλούς νεκρούς.

Το Ισραήλ ανησυχεί γιατί οι υπάκουοι και υποτακτικοί ταγματασφαλίτες του Αμπάς έχουν χάσει πλέον κάθε πολιτικό έρεισμα στη Δυτική Οχθη. Η οδός των ειρηνευτικών διαπραγματεύσεων, που προκρίνει αδιάλειπτα ο Αμπάς, αφοπλίζοντας μεθοδικά το ένοπλο σκέλος της Φατάχ, τις Ταξιαρχίες μαρτύρων του Αλ-Ακσα, και φυλακίζοντας και προμοκρατώντας τα μέλη της Τζχάντ και της Χαμάς, καθώς και χιλιάδες νεολαίους στα χωριά και τις πόλεις της Δυτικής Οχθης, που ανηδρούσαν δυναμικά στις ισραηλινές κατοχικές δυνάμεις, τη στιγμή που οι ισραηλινοί εποικισμοί εξαπλώνονται ραγδαία στη Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ, έχει ξεφτίσει στα μάτια του παλαιστινιακού λαού. Η προδοσία του Αμπάς είναι πλέον ξεκάθαρη. Το τελευταίο κρούσμα της προδοσίας ήταν η απεμπόληση του δικαίωματος της επιστροφής για χιλιάδες παλαιστίνιους στις πατρο-

γονικές τους εστίες, στο οποίο προχώρησε ο Αμπάς από ραδιοφωνική ισραηλινή εκπομπή. Ο Αμπάς και η τρομοκρατία του δεν αποτελούν πια εγγύηση για το Ισραήλ ότι θα μπορέσει να ανακόψει τη μεταλαμπάδευση του ιού της αντίστασης από τη Γάζα στη Δυτική Οχθη.

Ενα χρόνο μετά τις εξεγέρσεις που πραγματοποιήθηκαν στον αραβικό κόσμο και τη δημιουργία νέων πολιτικών συσχετισμών από την Τυνησία μέχρι την Αίγυπτο, το Ισραήλ θέλει να τεστάρει την ανοχή των αραβικών χωρών καθώς και τη συνοχή των ισχυρών ιμπεριαλιστικών συμμάχων του, όπως οι ΗΠΑ και η Αγγλία, αλλά και η Ρωσία, στο διαρκές έγκλημα της κατοχής της Δυτικής Οχθης και της πολιορκίας της Λωρίδας της Γάζας. Η χρονική συγκυρία συμπίπτει και με το τέλος των αμερικανικών εκλογών. Το Ισραήλ δε θα ήθελε να χρεώσει τον Ομπάμα με μια νέα πολεμική σύρραξη στη Μέση Ανατολή κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου. Σαν να ήταν συνεννοημένοι, την Τετάρτη η κυβέρνηση των ΗΠΑ έσπευσε να υπερασπιστεί από επίσημα χείλη την κίνηση του Ισραήλ, υιοθετώντας πλήρως το επιχείρημα της σιωνιστικής πολιτικής ηγεσίας ότι το Ισραήλ επιτίθεται προκειμένου να εξασφαλίσει την ασφάλεια και την ησυχία των πολιτών του Νότιου Ισραήλ, που κινδυνεύουν από τις ρουκέτες που εκτοξεύει η Αντίσταση από τη Γάζα.

Την Τετάρτη το βράδυ ο Νετανιάχου απείλησε ότι αν χρειαστεί η επιχείρηση των ισραηλινών δυνάμεων θα κλιμακωθεί με την εισβολή χερσαίων δυνάμεων στη Γάζα. Η Ρωσία ζήτησε να τεθεί τέλος στην σύρραξη, δηλώνοντας ότι η απάντηση από πλευράς Ισραήλ είναι δυσανάλογη προς τις αυτοσχέδιες ρουκέτες της Παλαιστινιακής Αντί-

στασης, θυμίζοντας τη στάση του Σαρκοζί όταν η Ρωσία επιτέθηκε στα στρατεύματα της Γεωργίας το καλοκαίρι του 2008. Η στάση της Ρωσίας αντανάκλα τη σύγκρουση συμφερόντων που υπάρχει αυτή τη στιγμή στη Συρία, όπου ο εκλεκτός της Ρωσίας Ασαντ δέχεται τα πυρά των δυτικών ιμπεριαλιστών. Από την πλευρά των αραβικών καθεστώτων η Αίγυπτος ανακάλεσε την Τετάρτη τον πρεσβευτή της στο Τελ-Αβίβ και κάλεσε τις ΗΠΑ να πιέσουν το Ισραήλ να σταματήσει την νέα σφαγή στη Γάζα. Ο Αραβικός Σύνδεσμος συνήλθε άμεσα, καταδικάζοντας την επίθεση του Ισραήλ και απαιτώντας να σταματήσει τη σφαγή στη Γάζα.

Η Παλαιστινιακή Αντίσταση απάντησε άμεσα στην πρόκληση των σιωνιστών. Την Τετάρτη ρουκέτες έπληξαν την ισραηλινή πόλη Μπερσεμπία. Τα ισραηλινά ΜΜΕ ανακοίνωσαν ότι ρουκέτα έπληξε το εμπορικό κέντρο της πόλης. Τα ξημερώματα της Τετάρτης, για πρώτη φορά στην ιστορία, ρουκέτα που εκτοξεύτηκε από τη Γάζα έπληξε το Τελ-Αβίβ! Την Πέμπτη το πρωί, σύμφωνα με τα ισραηλινά ΜΜΕ, ρουκέτα της Αντίστασης έπληξε την νότια πόλη του Ισραήλ Kiryat Malachi με αποτέλεσμα τρεις νεκρούς Ισραηλινούς. Παλαιστινιακές πηγές αναφέρουν ότι ήδη στο νότο του Ισραήλ επικρατεί πανικός με ουρές να σχηματίζονται στους σιδηροδρομικούς σταθμούς από Ισραηλινούς που θέλουν ν' απομακρυνθούν άρον-άρον από τα σύνορα με τη Γάζα. Την Τετάρτη, οι Ταξιαρχίες Ιζετίν Αλ-Κασάμ ανακοίνωσαν: «Δεσμευόμαστε να μετατρέψουμε σε κόλαση τις ζωές των Σιωνιστών και να τους κάνουμε να μετανιώσουν τη στιγμή που αποφάσισαν να δολοφονήσουν το γενναίο ηγέτη μας. Οι μέρες είναι αρκετές για ν' αποδείξουμε τις δεσμεύσεις μας».

Κομπλεξικοί νάνοι

Υπάρχουν κάποιοι πνευματικοί νάνοι της αστικής κοινωνίας, που μοστράρονται για μεγάλοι διανοούμενοι, επειδή η ελληνική αστική τάξη δεν έχει να επιδείξει μεγάλους διανοούμενους (εξέλιπαν και οι τελευταίοι που πρόσφεραν μια κάποια αίγλη στο σύστημα). Ενας απ' αυτούς είναι και ο Κ. Γεωργουσόπουλος, ο οποίος έχει εγκαθιδρύσει ένα είδος τρομοκρατίας στο ελληνικό αστικό θέατρο.

Από τη στήλη του στα «Νέα» ανέλαβε να κατατοπίσει το αδαές κοινό και περί του Μπέρτολτ Μπρεχτ, παρουσιάζοντας μια αρπακολλατζίδικη κριτική για το έργο «Ο αφέντης Πούντιλα και ο δούλος του ο Μάττι», που ανέβηκε σε αθηναϊκή σκηνή. Πραγματικός στόχος του Γεωργουσόπουλου, όμως, δεν ήταν η κριτική στην παράσταση, αλλά ο ιδεολογικοπολιτικός ακρωτηριασμός του Μπρεχτ, έτσι που να 'ρθει στα μέτρα του Γεωργουσόπουλου. Θρασύτατος όπως πάντα, το κάνει με τον πιο χοντροκομμένο τρόπο, καθαρά γκεμπελικά. Ο Μπρεχτ πρέπει να παρουσιαστεί ως... αντισταλινικός, ακόμα κι αν τα γραπτά και το έργο του πιστοποιούν το αντίθετο.

Μαθαίνουμε, λοιπόν, ότι ο Μπρεχτ, «περνώντας μόνο δύο ώρες από τη Σοβιετική Ένωση του Στάλιν κατέληξε στη Φινλανδία πριν ταξιδέψει για την Αμερική». Οποιος, βέβαια, γνωρίζει στοιχειωδώς τη βιογραφία του Μπρεχτ, γνωρίζει ότι αυτός, όταν έφυγε με την οικογένειά του από τη χιτλερική Γερμανία, ταξίδευε συνεχώς προς τα Βόρεια, περνώντας από χώρα σε χώρα, ανάλογα με την προέλαση των χιτλερικών στρατευμάτων. Στη Δανία έμεινε τον περισσότερο καιρό, μετά πέρασε στη Φινλανδία και ΜΕΤΑ στη Σοβιετική Ένωση. Αυτό συνέβη τον Μάρ-Ιούνιο του 1941, ενώ ήδη ο Χίτλερ είχε εισβάλει στην ΕΣΣΔ. Και βέβαια, δεν «πέρασε δυο ώρες» από την ΕΣΣΔ, αλλά έμεινε κάμποσο καιρό. Πρόλαβε, μάλιστα, να εκδώσει με άλλους Γερμανούς το περιοδικό Das Wort (Η Λέξη). Από την ΕΣΣΔ (και όχι από τη Φινλανδία) έφυγε για την Αμερική, με τη σύμφωνη γνώμη της σοβιετικής ηγεσίας.

Μαθαίνουμε, ακόμη, από τον Γεωργουσόπουλο, ότι ο Μπρεχτ «είχε θεμελιώδεις ιδεολογικές διαφορές με τον σταλινισμό». Πόθεν τεκμαίρεται αυτό; Από ποιο έργο του Μπρεχτ; Γιατί από την πολύτομη έκδοση των Απάντων του βγαίνει το αντίθετο. Κι αυτό, όμως, αφήνει αδιάφορο τον γκεμπελίσκο, ο οποίος, αμήχανος μπροστά στο γεγονός της επιστροφής του Μπρεχτ στο Ανατολικό Βερολίνο (ελεύθερη επιλογή του ήταν, γιατί δεν εγκαταστάθηκε κάπου αλλού; γιατί έδωσε μάχη με τους Αγγλοαμερικανούς να του δώσουν βίζα και τελικά αναγκάστηκε να πάει στο Βερολίνο μέσω Πράγας;), δεν διστάζει να γράψει ότι «και στην Ανατολική Γερμανία όσο ζούσε συντηρούσε το θέατρο του υποσχόμενος κάθε χρόνο ότι θα διοργανώσει σεμινάρια σοσιαλιστικού ρεαλισμού με γνώμονα τον Στανισλάφσκι που απεχθανόταν, ως γόνος του γερμανικού εξ-πρεσιονισμού»!

Ο αγράμματος Γεωργουσόπουλος δεν ξέρει τίποτα για τον Μπρεχτ. Δεν ξέρει ότι υπήρξε μεν γόνος του γερμανικού εξπρεσιονισμού, αλλά από τη δεκαετία του '20 ακόμη προχώρησε σε... πατροκτονία. Δεν έχει διαβάσει την πολεμική του Μπρεχτ με τον Λούκατς, από τις στήλες του πολιτιστικού περιοδικού της Κομμουνιστικής Διεθνούς, πάνω στα ζητήματα του σοσιαλιστικού ρεαλισμού. Ποιος (και για ποιο λόγο) θα ζητούσε από τον Μπρεχτ να κάνει μαθήματα πάνω στον Στανισλάφσκι, όταν ο ίδιος είχε θεμελιώσει μια καινούργια μορφή σοσιαλιστικού ρεαλισμού με το επικό-διαλεκτικό θέατρο; Όταν, όμως, ασκείται στην προβοκάτσια από τις στήλες των «Νέων», μάλλον δεν χρειάζεται να γνωρίζεις ούτε τα στοιχειώδη.

Π.Γ.

**Γραφτείτε
συνδρομητές
στην «Κόντρα»**
Συνδρομές
Ετήσια 85 ευρώ
Εξάμηνη 45 ευρώ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΙΤΣΕΛΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898
<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ 81 - ΑΘΗΝΑ